This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

Κυρίου· καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης.

24 Καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι ἦταν ἀπὸ τοὺς φαρισαίους.

25 Καὶ ἐρώτησάν τον, καὶ εἶπάν του· Διατὶ λοιπὸν βαπτίζεις, ἐπειδὴ καὶ δὲν εἶσαι ἐσὺ ὁ Χριστὸς, οὔτε Ἠλίας, οὔτε ὁ προφήτης;

26 Ὁ Ἰωάννης ἀπεκρίθη, λέγωντας· Ἐγὼ βαπτίζω εἰς νερόν· ἀμὴ ἐκεῖνος στέκεται εἰς τὴν μέσην σας, τὸν ὁποῖον ἐσεῖς δὲν τὸν γνωρίζετε.

27 Αὐτὸς εἶναι ὁποῦ ἔρχεται ὀπίσω μου, ὁ ὁποῖος ἔγινεν ὀμπροστᾶ μου· τοῦ ὁποίου ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄξιος, νὰ λύσω τὸ λουρίον τοῦ ὑποδημάτου του.

28 Ἐτοῦτα ἐγίνηκαν εἰς τὴν Βηθαβαρὰν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ἐκεῖ ὁποῦ ὁ Ἰωάννης ἐβάπτιζε.

29 Τὴν αὐριοσινὴν (ἡμέραν) βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ὁποῦ ἤρχουντον εἰς αὐτὸν, καὶ λέγει· Νὰ ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁποῦ σηκώνει καὶ εὐγάνει τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.

30 Ἐτοῦτος εἶναι (ἐκεῖνος) διὰ τὸν ὁποῖον ἐγὼ εἶπα· Ἄνθρωπος ἔρχεται ὀπίσω μου, ὁ ὁποῖος ἔγινεν ὀμπροστᾶ μου· ὅτι ἦτον πρῶτός μου.

31 Καὶ ἐγὼ δὲν τὸν ἤξευρα· ἀμὴ διὰ νὰ φανερωθῇ εἰς τὸν Ἰσραὴλ, διὰ τοῦτο ἦλθα ἐγὼ βαπτίζωντας εἰς τὸ νερό.

32 Καὶ ἐμαρτύρησεν ὁ Ἰωάννης, λέγωντας· Ὅτι εἶδα τὸ Πνεῦμα, ὁποῦ ἐκατέβαινεν ὡσὰν περιστέρι ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, καὶ ἔμεινεν ἐπάνω του.

33 Καὶ ἐγὼ δὲν τὸν ἐγνώριζα· ἀμὴ ἐκεῖνος ὁποῦ μὲ ἔπεμψε νὰ βαπτίζω εἰς τὸ νερὸν, ἐκεῖνος μοῦ εἶπεν· Εἰς ὅποιον καὶ ἂν εἰδῇς τὸ Πνεῦμα ὁποῦ νὰ κατεβαίνῃ καὶ νὰ μένῃ εἰς αὐτὸν, ἐτοῦτος εἶναι ὁποῦ βαπτίζει μὲ Πνεῦμα ἅγιον.

34 Καὶ ἐγὼ τὸν εἶδα, καὶ ἐμαρτύρησα, ὅτι ἐτοῦτος

Digitized by Google

εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

35 Καὶ τὴν αὐριοσινὴν ἡμέραν πάλιν ἐστέκετον ὁ Ἰωάννης, καὶ ἀπὸ τοὺς μαθητάδες του δύο.

36 Καὶ βλέπωντας τὸν Ἰησοῦν ὁποῦ ἐπεριπάτει, λέγει· Ἰδὲς νὰ ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ.

37 Καὶ ἤκουσάν τον οἱ δύο του μαθητάδες ὁποῦ τὸ εἶπε, καὶ ἀκολούθησαν τὸν Ἰησοῦν.

38 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γυρίζωντας, καὶ βλέπωντάς τους ὁποῦ τὸν ἀκολουθοῦσαν, λέγει τους·

39 Τί γυρεύετε; Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν· Ῥαββὶ, (τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἰπεῖ μεταγλωττιζόμενον, Διδάσκαλε,) ποῦ μένεις;

40 Καὶ λέγει τους· Ἐλᾶτε καὶ εἰδῆτε. Ἦλθαν καὶ εἶδαν ποῦ μένει· καὶ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην σημᾶ του· καὶ ἦτον ὡς δεκάτη ὥρα (τῆς ἡμέρας.)

41 Ἦτον ὁ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς τοῦ Σίμωνος Πέτρου, ἕνας ἀπὸ τοὺς δύο, ὁποῦ ἄκουσαν ἀπὸ τὸν Ἰωάννην ἐκεῖνον τὸν λόγον, καὶ ἀκολουθήσασι τοῦ Χριστοῦ.

42 Καὶ ἐτοῦτος πρῶτος εὗρε τὸν ἴδιόν του ἀδελφὸν τὸν Σίμωνα, καὶ λέγει του· Εὑρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, τὸ ὁποῖον μεταγλωττιζόμενον θέλει νὰ εἰπεῖ ὁ Χριστός·

43 Καὶ ἔφερέν τον εἰς τὸν Ἰησοῦν. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὡσὰν τὸν εἶδεν, εἶπεν· Ἐσὺ εἶσαι ὁ Σίμων ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωνᾶ· ἐσὺ θέλεις καλεσθῆ Κηφᾶς, τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἰπεῖ Πέτρος.

44 Καὶ τὴν αὐριοσινὴν ἡμέραν πάλιν ἠθέλησεν (ὁ Ἰησοῦς) νὰ εὐγῇ ἔξω εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ εὑρίσκει τὸν φίλιππον καὶ λέγει του· Ἀκολούθά μου.

45 Καὶ ὁ φίλιππος ἦτον ἀπὸ τὴν Βηθσαϊδὰ, ἀπὸ τὴν πόλιν τοῦ Ἀνδρέου καὶ Πέτρου.

Digitized by Google

46 Ὁ φίλιππος ηὗρε τὸν Ναθαναὴλ, καὶ λέγει του· Ἐκεῖνον ὁποῦ ἔγραψεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὸν νόμον καὶ οἱ προφῆται εὑρήκαμεν, Ἰησοῦν τόν υἱὸν τοῦ Ἰωσὴφ ἀπὸ τὴν Ναζαρέτ.

47 Καὶ λέγει του ὁ Ναθαναὴλ· Ἀπὸ τὴν Ναζαρέτ ἠμπορεῖ νὰ εἶναι τίποτες καλόν; Λέγει του ὁ φίλιππος· Ἔλα καὶ ἰδέ.

48 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶδε τὸν Ναθαναὴλ ὁποῦ ἤρχουντον εἰς αὐτὸν, καὶ εἶπε δι' αὐτόν· Ἰδὲς ἀληθινᾶ Ἰσραηλίτης, εἰς τὸν ὁποῖον δὲν εἶναι δόλος.

49 Λέγει του ὁ Ναθαναὴλ· Ἀπὸ ποῦ μὲ γνωρίζεις; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπέν του· Πρὸ τοῦ νὰ σὲ λαλήσῃ ὁ φίλιππος, ὁποῦ ἤσουν ἀπὸ κάτω εἰς τὴν συκιὰν, σὲ εἶδα.

50 Ὁ Ναθαναὴλ ἀπεκρίθη, καὶ λέγει του· Διδάσκαλε, ἐσὺ εἶσαι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ· ἐσὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.

51 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπέν του· Διατὶ σοῦ εἶπα πῶς σὲ εἶδα ἀπὸ κάτω εἰς τὴν συκιὰν, πιστεύεις; μεγαλίτερα ἀπὸ τοῦτα θέλεις ἰδῆ.

52 Καὶ λέγει του· Βέβαια, βέβαια σᾶς λέγω· ἀπὸ τῶρα καὶ ὀμπροστᾶ θέλετε ἰδῆ τὸν οὐρανὸν ἀνοικτὸν, καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ὁποῦ νὰ ἀνεβαίνουσιν καὶ νὰ κατεβαίνουσιν εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Κεφ. β'. 2.

1 Καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν ἔγινε γάμος εἰς τὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἐκεῖ ἦτον ἡ μητέρα τοῦ Ἰησοῦ.

2 Καὶ ἐκάλεσαν καὶ τὸν Ἰησοῦν, καὶ τοὺς μαθητάδες του εἰς τὸν γάμον.

3 Καὶ ἐστοντας νὰ λείψῃ κρασὶ, λέγει εἰς τὸν Ἰησοῦν ἡ μητέρα του. Κρασὶ δὲν ἔχουσιν.

Digitized by Google

4 Λέγει της ὁ Ἰησοῦς· Ὦ γυναῖκα, τί ἔχεις (νὰ κᾶμης) ἐσὺ μετ' ἐμένα; ἀκόμι δὲν ἦλθεν ἡ ὥρα μου.

5 Λέγει ἡ μητέρα του εἰς τοὺς ὑπηρέτας· Ὅ, τι καὶ ἂν σᾶς εἰπεῖ, κάμετέ το.

6 Καὶ ἦταν ἐκεῖ πιθάρια πέτρινα ἕξι, ὁποῦ νύρίσκονται διὰ καθαρισμὸν (κατὰ τὴν συνήθειαν) τῶν Ἰουδαίων· τὰ ὁποῖα (πιθάρια) ἐχωροῦσαν ἀπὸ δύο καὶ τρία μέτρα.

7 Λέγει τους ὁ Ἰησοῦς· Γεμίσετε τὰ πιθάρια νερό. Καὶ τὰ ἐγέμισαν ὡς ἀπάνω.

8 Καὶ λέγει τους· Εὐγάλετε τῶρα, καὶ φέρετε εἰς τὸν κελλάρην. Καὶ ἔφεραν.

9 Καὶ ὡσὰν τὸ ἐγεύθηκεν ὁ κελλάρης τὸ νερὸν ὁποῦ ἔγινε κρασὶ, (καὶ δὲν ἤξευρεν ἀπὸ ποῦ εἶναι· ἀμὴ οἱ ὑπηρέται ὁποῦ ἀνάσυραν τὸ νερὸ τὸ ἤξευραν,) ἐλάλησε τὸν γαμβρὸν,

10 Καὶ λέγει του· Κάθε ἄνθρωπος πρῶτα βάνει τὸ καλὸν κρασὶ, καὶ ὡσὰν μεθύσουν (βάνει) τὸ ἀχαμνόν· Καὶ ἐσὺ ἐφύλαξες τὸ καλὸν κρασὶ ἕως τῶρα.

11 Ἐτούτην τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐφανέρωσε τὴν δόξαν του· καὶ ἐπίστευσαν οἱ μαθητάδες του εἰς αὐτόν.

12 Καὶ ὕστερα ἀπὸ τοῦτο ἐκατέβη εἰς τὴν Καπερναοὺμ, αὐτὸς καὶ ἡ μητέρα του, καὶ οἱ ἀδελφοί του, καὶ οἱ μαθητάδες του· καὶ δὲν ἐστάθηκαν ἐκεῖ πολλαῖς ἡμέραις.

13 Καὶ ἦτον σημᾶ τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων· καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

14 Καὶ νῦρε μέσα εἰς τὸ ἱερὸν ἐκείνους ὁποῦ ἐπουλοῦσαν βόδια καὶ πρόβατά καὶ περιστέρια, καὶ ἐκείνους ὁποῦ ἄλλαζαν τὰ ἄσπρα καθημένους.

Digitized by Google

15 Καὶ κάμνωντας ἕνα φραγγέλιον ἀπὸ σχοινία, τοὺς ἐβγαλεν ἔξω ὅλους ἀπὸ τὸ ἱερὸν, μὲ τὰ πρόβατα καὶ μὲ τὰ βόδια· καὶ τὰ ἄσπρα τῶν σαράφιδων ἔχυσε, καὶ ταῖς τραπέζαις τους ταῖς ἐγύρισεν ἄνω κάτω.

16 Καὶ εἰς ἐκείνους ὁποῦ ἐπουλοῦσαν τὰ περιστέρια, εἶπε· Σηκῶτέ τα αὐτὰ ἀπ' ἐδῶ· καὶ μὴν κάμνετε τὸ σπῆτι τοῦ πατρός μου σπῆτι πραγματείας.

17 Καὶ οἱ μαθητάδες του ἐνθυμήθηκαν, πῶς εἶναι γραμμένον· Ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με.

18 Ἀπεκρίθηκαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ εἶπάν του· Τί σημάδι μᾶς δείχνεις, ὅτι κάμνεις ἐτοῦτα;

19 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπέν τους· Χαλάσετε ἐτοῦτον τὸν ναὸν, καὶ εἰς τρεῖς ἡμέραις θέλω τὸν σηκώσει.

20 Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν εἶπαν· Ὁ ναὸς ἐτοῦτος ἐκτίσθη εἰς σαρανταέξι χρόνους, καὶ ἐσὺ εἰς τρεῖς ἡμέραις νὰ τὸν οἰκοδομήσης;

21 Ἀλλὰ ἐκεῖνος ἔλεγε διὰ τὸν ναὸν τοῦ κορμίου του.

22 Ὅταν τὸ λοιπὸν ἀνεστάθη ἐκ νεκρῶν, ἐνθυμήθηκαν οἱ μαθητάδες του, ὅτι ἐτοῦτο τους ἔλεγε· καὶ ἐπίστευσαν τὴν γραφὴν, καὶ τὸν λόγον ὁποῦ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς.

23 Καὶ ὅταν ἦταν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ πάσχα πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνομά του, βλέποντες τὰ σημεῖα ὁποῦ ἔκαμε.

24 Καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς δὲν ἐπιστεύετον τοῦ λόγου του εἰς αὐτοὺς, διατὶ αὐτὸς ἤξευρεν ὅλους.

25 Καὶ ὅτι δὲν εἶχε χρεία νὰ μαρτυρήσῃ κανεὶς διὰ τὸν ἄνθρωπον· διατὶ αὐτὸς ἐγνώριζε τί ἦτον εἰς τὸν ἄνθρωπον.

Digitized by Google

Κεφ. γ'. 3.

1 Καὶ ἦτον ἕνας ἄνθρωπος ἀπὸ τοὺς φαρισαίους, τὸ ὄνομά του Νικόδημος, ἄρχοντας τῶν Ἰουδαίων.

2 Ἐτοῦτος ἦλθε τὴν νύκτα εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπέν του· Διδάσκαλε, ἰξεύρομεν ὅτι ἀπὸ τὸν Θεὸν ἦλθες διδάσκαλος· διατὶ αὐτὰ τὰ σημεῖα ὁποῦ κάμνεις ἐσύ, κανεὶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὰ κάμῃ, ἂν δὲν εἶναι ὁ Θεὸς μετ' αὐτόν.

3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπέν του· Βέβαια, βέβαια σοῦ λέγω, ἀνίσως καὶ κανεὶς δὲν γεννηθῇ ἄνωθεν, δὲν ἠμπορεῖ νὰ εἰδῇ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

4 Λέγει του ὁ Νικόδημος· Πῶς ἠμπορεῖ ἕνας ἄνθρωπος ὁποῦ εἶναι γέροντας νὰ γεννηθῇ; μῆνα ἠμπορεῖ δεύτερον νὰ ἔμβῃ μέσα εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μάνας του νὰ γεννηθῇ;

5 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Βέβαια, βέβαια σοῦ λέγω, ὅτι ὅποιος δὲν γεννηθῇ ἀπὸ νερὸ καὶ Πνεῦμα, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἔμβῃ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

6 Ἐκεῖνο ὁποῦ ἐγεννήθη ἀπὸ τὴν σάρκα, εἶναι σάρκα· καὶ ἐκεῖνο ὁποῦ ἐγεννήθη ἀπὸ πνεῦμα, εἶναι πνεῦμα.

7 Μὴν θαυμάσῃς διατὶ σοῦ εἶπα· Ἀνάγκη εἶναι νὰ γεννηθῆτε ἐσεῖς ἄνωθεν.

8 Ὁ ἄνεμος ὅπου θέλει φυσᾷ· καὶ τὴν φωνήν του ἀκούεις, ἀμὴ δὲν ἰξεύρεις πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει· τέτοιας λογῆς εἶναι κάθε ἕνας ὁποῦ ἐγεννήθη ἀπὸ τὸ Πνεῦμα.

9 Ὁ Νικόδημος ἀπεκρίθη, καὶ εἶπέν του· Πῶς ἠμποροῦν νὰ γένουν ἐτοῦτα;

10 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπέν του· Ἐσὺ εἶσαι ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ δὲν τὰ ἰξεύρεις ἐτοῦτα;

11 Βέβαια, βέβαια σοῦ λέγω, ὅτι ἐμεῖς ἐκεῖνο ὁποῦ

Digitized by Google

εἴδαμεν μαρτυροῦμεν· καὶ τὴν μαρτυρίαν μας δὲν
τὴν πιάνετε.

12 Ἀνίσως καὶ σᾶς εἶπα τὰ ἐπίγεια, καὶ δὲν
πιστεύετε· πῶς θέλετε πιστεύσει, ἂν σᾶς εἰπῶ
τὰ ἐπουράνια;

13 Καὶ κανένας δὲν ἀνέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν, παρὰ
ἐκεῖνος ὁποῦ ἐκατέβη ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου, ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν οὐρανόν.

14 Καὶ καθὼς ὁ Μωϋσῆς ὕψωσε τὸ φίδι εἰς τὴν
ἔρημον, τέτοιας λογῆς κάμνει χρεία νὰ ὑψωθῇ καὶ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου·

15 Διὰ νὰ μὴν χαθῇ κάθ' ἕνας ὁποῦ πιστεύει εἰς
αὐτὸν, ἀλλὰ νὰ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

16 Διατὶ τέτοιας λογῆς ἀγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσ-
μον, ὁποῦ ἔδωκε τὸν υἱόν του τὸν μονογενῆ, διὰ νὰ
μὴν χαθῇ κάθ' ἕνας ὁποῦ πιστεύει εἰς αὐτὸν, ἀλλὰ
νὰ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

17 Διατὶ ὁ Θεὸς δὲν ἔστειλε τὸν υἱόν του εἰς τὸν
κόσμον διὰ νὰ τὸν κατακρίνῃ, ἀλλὰ διὰ νὰ σωθῇ
ὁ κόσμος διὰ μέσου αὐτοῦ.

18 Ὅποιος πιστεύει εἰς αὐτὸν, δὲν κατακρίνεται·
ἀμὴ ὅποιος δὲν πιστεύει, ἀπὸ τῶρα ἐκατακρίθη,
ὅτι δὲν ἐπίστευσεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ
τοῦ Θεοῦ.

19 Καὶ ἡ κατάκρισις ἐτούτη εἶναι, ὅτι τὸ φῶς
ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀγάπησαν
περισσότερον τὸ σκότος, παρὰ τὸ φῶς· διατὶ τὰ
ἔργα τους ἦταν κακά.

20 Καὶ κάθ' ἕνας ὁποῦ κάμνει κακὰ, μισᾷ τὸ
φῶς, καὶ δὲν ἔρχεται εἰς τὸ φῶς, διὰ νὰ μὴν ἐλεγ-
χθοῦσι τὰ ἔργα του.

21 Ἀμὴ ἐκεῖνος ὁποῦ κάμνει τὴν ἀλήθειαν, ἔρχεται

Digitized by Google

εἰς τὸ φῶς, διὰ νὰ φανερωθοῦν τὰ ἔργα του, ὅτι τὰ ἔκαμε εἰς τὸν Θεόν.

22 Ὕστερον ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταΐδες του εἰς τὴν Ἰουδαίαν· καὶ ἐκεῖ ἐδιέτριβε μετ' αὐτοὺς καὶ ἐβάπτιζε.

23 Καὶ ὁ Ἰωάννης ἦτον εἰς τὴν Αἰνών, κοντὰ εἰς τοῦ Σαλέμ, καὶ ἐβάπτιζεν, ὅτι ἐκεῖ ἦταν πολλὰ νερά· καὶ ἐπάγειναν καὶ ἐβαπτίζουνταν.

24 Διατὶ ὁ Ἰωάννης ἀκόμι τότε δὲν ἦτον βαλμένος εἰς τὴν φυλακήν.

25 Ἔγινε λοιπὸν ζήτησις ἀπὸ τοὺς μαθητάδες τοῦ Ἰωάννου μὲ τοὺς Ἰουδαίους διὰ τὸν καθαρισμόν·

26 Καὶ ἦλθαν εἰς τὸν Ἰωάννην καὶ εἶπάν του· Διδάσκαλε, ἐκεῖνος ὁποῦ ἦτον μαζὺ μετ' ἐσένα πέραν τοῦ Ἰορδάνου, τὸν ὁποῖον ἐσὺ ἐμαρτύρησες, νὰ, ὁποῦ ἐκεῖνος βαπτίζει, καὶ ὅλοι πηγένουσιν εἰς αὐτόν.

27 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰωάννης καὶ εἶπε· Δὲν ἠμπορεῖ ἄνθρωπος νὰ πάρῃ τίποτες ἂν δὲν του εἶναι δομένον ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

28 Ἐσεῖς ἀτοί σας μοῦ μαρτυρᾶτε ὅτι εἶπα· Δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁ Χριστὸς, ἀλλὰ ὅτι εἶμαι ἀπεσταλμένος ὀμπροστᾶ ἀπ' ἐκεῖνον·

29 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει τὴν νύμφην, εἶναι γαμβρός· καὶ ὁ φίλος τοῦ γαμβροῦ ὁποῦ στέκει καὶ τοῦ ἀκούει, χαίρεται πολλὰ διὰ τὴν φωνὴν τοῦ γαμβροῦ· Αὕτη λοιπὸν ἡ χαρὰ ἡ ἐδική μου ἐπληρώθηκεν.

30 Ἐκεῖνος εἶναι ἀνάγκη νὰ αὐξάνῃ, καὶ ἐγὼ νὰ ὀλιγοστεύω·

31 Ἐκεῖνος ὁπόῦ ἔρχεται ἀπὸ πάνω, εἶναι ἀπάνω εἰς ὅλους· ἐκεῖνος ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὴν γῆν, ἀπὸ τὴν γῆν εἶναι, καὶ ἀπὸ τὴν γῆν λαλεῖ· ἐκεῖνος ὁποῦ

Digitized by Google

ἔρχεται ἀπὸ τὸν οὐρανόν, εἶναι ἀπάνω ἀπὸ ὅλους.
32 Καὶ ἐκεῖνο ὁποῦ εἶδε καὶ ἄκουσεν, ἐκεῖνο μαρτυρεῖ· καὶ τὴν μαρτυρίαν του κανεὶς δὲν τὴν πιάνει.
33 Ἐκεῖνος ὁποῦ πιάσει τὴν μαρτυρίαν του, ἐβεβαίωσεν ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ἀληθινός.
34 Διατὶ ἐκεῖνον ὁποῦ ἔστειλεν ὁ Θεός, ἐκεῖνος τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ λαλεῖ· διατὶ ὁ Θεὸς δὲν τοῦ δίδει τὸ πνεῦμα μὲ μέτρον.
35 Ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν υἱόν, καὶ ὅλα τὰ ἔδωκεν εἰς τὰ χέριά του.
36 Ἐκεῖνος ὁποῦ πιστεύει εἰς τὸν υἱόν, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ἀμὴν ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν πείθεται τοῦ υἱοῦ, δὲν θέλει εἰδῆ ζωήν, ἀλλὰ ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ μένει εἰς αὐτόν.

Κεφ. δ'. 4.

1 Ὡσὰν ἐγνώρισεν λοιπὸν ὁ Κύριος ὅτι ἄκουσαν οἱ φαρισαῖοι, ὅτι ὁ Ἰησοῦς περισσότερους μαθητάδες κάμνει καὶ βαπτίζει, παρὰ ὁ Ἰωάννης·
2 (Ἀγκαλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς δὲν ἐβάπτιζεν, ἀλλὰ οἱ μαθητάδες του·)
3 Ἄφηκε τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ἐπῆγε πάλιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.
4 Καὶ ἔκαμνε χρεία νὰ περάσῃ ἀπὸ τὴν μέσην τῆς Σαμαρείας.
5 Ἦλθε λοιπὸν εἰς μίαν πόλιν τῆς Σαμαρείας ὁποῦ τὴν ἔλεγαν Σιχὰρ, σημὰ εἰς τὸν τόπον ὁποῦ ἔδωκεν ὁ Ἰακὼβ τοῦ Ἰωσὴφ, τοῦ υἱοῦ του.
6 Καὶ ἐκεῖ ἦτον πηγάδι τοῦ Ἰακώβ· ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν κοπιασμένος ἀπὸ τὴν στράτα, καὶ ἔτζι ἐκάθισεν εἰς τὸ πηγάδι· καὶ ἦτον ὡσὰν ἕκτη ὥρα.
7 Ἦλθε λοιπὸν μία γυναῖκα ἀπὸ τὴν Σαμάρειαν

Digitized by Google

νὰ ἀνασύρῃ νερό· καὶ λέγει της ὁ Ἰησοῦς· Δός μου νὰ πίω.

8 Διατὶ οἱ μαθηταΐδες του εἶχαν πάγῃ εἰς τὴν πόλιν, διὰ νὰ ἀγοράσουν φαγητά.

9 Λέγει του λοιπὸν ἡ γυναῖκα ἡ Σαμαρείτισσα. Πῶς ἐσὺ ὤντας Ἰουδαῖος ζητᾷς νὰ πιῇς ἀπὸ μένα, ὁποῦ εἶμαι γυναῖκα Σαμαρείτισσα; διατὶ οἱ Ἰουδαῖοι δὲν σμίγονται μὲ τοὺς Σαμαρείτας.

10 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπέν της· Ἂν ἤξευρες τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ, καὶ ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁποῦ σοῦ λέγει· Δός μου νὰ πίω· ἐσὺ ἤθελες τοῦ ζητήσῃ, καὶ ἤθελε σοῦ δώσῃ νερὸ ζωντανόν.

11 Λέγει του ἡ γυναῖκα· Αὐθέντη, ἐσὺ ἀνασυρτάρι δὲν ἔχεις· καὶ τὸ πηγάδι εἶναι βαθύ· ἀπὸ ποῦ λοιπὸν ἔχεις τὸ νερὸ τὸ ζωντανόν;

12 Μῆνα ἐσὺ εἶσαι μεγαλίτερος ἀπὸ τὸν πατέρα μας τὸν Ἰακὼβ, ὁποῦ μᾶς ἔδωκε τὸ πηγάδι, καὶ ἔπιε καὶ αὐτὸς ἀπ' αὐτό, καὶ οἱ υἱοί του, καὶ τὰ θρέμματά του;

13 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπέν της· Κάθ' ἕνας ὁποῦ πίνει ἀπὸ τὸ νερὸν ἐτοῦτο, θέλει διψάσει πάλιν·

14 Ἀμὴ ὅποιος πίσει ἀπὸ τὸ νερὸν ὁποῦ θέλω τοῦ δώσει ἐγώ, δὲν θέλει διψάσει εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλλὰ τὸ νερὸν ὁποῦ θέλω τοῦ δώσει, θέλει γένει εἰς αὐτὸν βρύσις νεροῦ ὁποῦ νὰ ἀναβρύῃ εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

15 Λέγει του ἡ γυναῖκα· Αὐθέντη, δός μου ἐτοῦτο τὸ νερό, διὰ νὰ μὴν διψῶ, μηδὲ νὰ ἔρχωμαι ἐδῶ νὰ ἀνασύρω.

16 Λέγει της ὁ Ἰησοῦς· Σύρε, λάλησε τὸν ἄνδρα σου, καὶ ἔλα ἐδῶ.

Digitized by Google

17 Ἀπεκρίθη ἡ γυναῖκα, καὶ εἶπε· Δὲν ἔχω ἄνδρα· Λέγει της ὁ Ἰησοῦς· Καλὰ εἶπες, Ὅτι δὲν ἔχεις ἄνδρα.

18 Διατὶ πέντε εἶχες· καὶ τῶρα αὐτὸν ὁποῦ ἔχεις, δὲν εἶναι ἄνδρα σου· ἐτοῦτο ἀλήθεια τὸ εἶπες.

19 Λέγει του ἡ γυναῖκα· Αὐθέντη, βλέπω ὅτι προφήτης εἶσαι.

20 Οἱ πατέρες μας εἰς τὸ ὄρος τοῦτο ἐπροσκύνησαν· καὶ ἐσεῖς λέγετε, ὅτι εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα εἶναι ὁ τόπος ὁποῦ κάμνει χρεία νὰ προσκυνοῦμεν.

21 Λέγει της ὁ Ἰησοῦς· Ὦ γυναῖκα, πίστευσόν μου, ὅτι ἔρχεται ὥρα, ὁποῦ οὔτε εἰς τὸ ὄρος τοῦτο, οὔτε εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα θέλετε προσκυνήσει τὸν πατέρα.

22 Ἐσεῖς προσκυνᾶτε ἐκεῖνο ὁποῦ δὲν ἰξεύρετε· ἐμεῖς προσκυνοῦμεν ἐκεῖνο ὁποῦ ἰξεύρομεν· ὅτι ἡ σωτηρία εἶναι ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους.

23 Ἀλλὰ ἔρχεται ὥρα, καὶ τῶρα εἶναι, ὅταν οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ θέλουσι προσκυνήσει τὸν πατέρα μὲ πνεῦμα καὶ μὲ ἀλήθειαν· διατὶ καὶ ὁ πατὴρ τέτοιους ζητᾷ ἐκείνους ὁποῦ τὸν προσκυνοῦσιν.

24 Ὁ Θεὸς εἶναι Πνεῦμα· καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ τὸν προσκυνοῦσι, κάμνει χρεία νὰ τὸν προσκυνοῦσιν μὲ πνεῦμα καὶ μὲ ἀλήθειαν.

25 Λέγει του ἡ γυναῖκα· Ἰξεύρω ὅτι ἔρχεται Μεσσίας, ὁ λεγόμενος Χριστός· καὶ ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, θέλει μᾶς τὰ εἰπεῖ ὅλα.

26 Λέγει της ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ ὁποῦ σοῦ λαλῶ, εἶμαι ἐκεῖνος.

27 Καὶ ἀπάνω εἰς τοῦτο ἦλθαν οἱ μαθητάδες του, καὶ ἐθαύμασαν πῶς ἐσυντύχαινε μὲ γυναῖκα· ὅμως κανεὶς δὲν εἶπε· Τί ζητεῖς; ἢ, τί συντυχαίνεις

Digitized by Google

μετ' αὐτήν;

28 Ἄφηκε λοιπὸν τὸ λαγήνι της ἡ γυναῖκα, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει εἰς τοὺς ἀνθρώπους·

29 Ἐλᾶτε, νὰ εἰδῆτε ἕνα ἄνθρωπον ὁποῦ μοῦ εἶπεν ὅλα ὅσα ἔκαμα· μήπως καὶ εἶναι ἐτοῦτος ὁ Χριστός;

30 Εὐγῆκαν λοιπὸν ἀπὸ τὴν πόλιν, καὶ ἤρχουνταν εἰς αὐτόν.

31 Καὶ ἀνάμεσα εἰς τοῦτο τὸν ἐπαρακαλοῦσαν οἱ μαθητάδες, καὶ τοῦ ἔλεγαν· Διδάσκαλε, φάγε.

32 Ἀμὴ ἐκεῖνος τοὺς εἶπεν· Ἐγὼ ἔχω φαγὶ νὰ φάγω, τὸ ὁποῖον ἐσεῖς δὲν τὸ ἰξεύρετε.

33 Ἔλεγαν λοιπὸν οἱ μαθητάδες ἀνάμεσά τους· Μήπως καὶ τοῦ ἔφερε κανεὶς νὰ φάγῃ;

34 Λέγει τους ὁ Ἰησοῦς· Ἐδικόν μου φαγὶ εἶναι, νὰ κάμω τὸ θέλημα ἐκείνου ὁποῦ μὲ ἔπεμψεν, καὶ νὰ τελειώσω τὴν δουλείαν του.

35 Δὲν λέγετε ἐσεῖς, ὅτι ἀκόμι τέσσαρες μῆνες εἶναι ἕως τὸ θέρος; Νά, ὁποῦ σᾶς λέγω· σηκώσετε τὰ μάτιά σας ἀπάνω, καὶ εἰδῆτε τὰ χωράφια, ὅτι εἶναι ἄσπρα ὡραμάη διὰ θέρος.

36 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ θερίζει, πέρνει πληρωμὴν, καὶ μαζώνει καὶ καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον· διὰ νὰ χαίρεται μαζὺ ἐκεῖνος ὁποῦ σπέρνει, καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ θερίζει·

37 Διατὶ εἰς τοῦτο (τὸ πρᾶγμα) ἀληθινὸς εἶναι ὁ λόγος, ὅτι ἄλλος εἶναι ὁποῦ σπέρνει, καὶ ἄλλος ὁποῦ θέριζει.

38 Ἐγὼ σᾶς ἔστειλα νὰ θερίζετε ἐκεῖνο, διὰ τὸ ὁποῖον δὲν ἐκοπιάσετε· ἄλλοι ἐκοπιάσασι, καὶ ἐσεῖς ἤλθετε καὶ ἐμβήκετε εἰς τὸν κόπον τους.

39 Καὶ ἀπὸ τὴν πόλιν ἐκείνην πολλοὶ ἀπὸ τοὺς

Digitized by Google

Σαμαρείτας ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν, διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικὸς, ὁποῦ ἐμαρτύρησεν (λέγουσα·) Ὅτι εἶπέ μου ὅλα ὅσα ἔκαμα.

40 Ὡσὰν ἦλθαν λοιπὸν οἱ Σαμαρεῖται εἰς αὐτὸν, τὸν ἐπαρακαλοῦσαν νὰ ἀπομείνῃ εἰς αὐτούς· καὶ ἀπόμεινε δύο ἡμέραις.

41 Καὶ πολλὰ περισσότεροι ἐπίστευσαν διὰ τὰ λόγιά του.

42 Καὶ εἰς τὴν γυναῖκα ἔλεγαν· Ὅτι πλέον δὲν πιστεύομεν διὰ τὰ λόγια τὰ ἐδικά σου· διατὶ ἐμεῖς οἱ ἴδιοι ἀκούσαμεν καὶ εἴδαμεν, ὅτι ἐτοῦτος εἶναι ἀληθινὰ ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός.

43 Καὶ ὕστερον ἀπὸ δύο ἡμέραις ἐβγῆκεν ἀπ' ἐκεῖ, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

44 Διατὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐμαρτύρησεν, ὅτι προφήτης εἰς τὴν πατρίδα του δὲν ἔχει τιμήν.

45 Ὅταν τὸ λοιπὸν ἦλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, τὸν ἐδέχθηκαν οἱ Γαλιλαῖοι, ὁποῦ εἶδαν ὅλα ὅσα ἔκαμεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα εἰς τὴν ἑορτήν· διατὶ καὶ αὐτοὶ ἐπῆγα εἰς τὴν ἑορτήν.

46 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν ἦλθε πάλιν εἰς τὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, ἐκεῖ ὁποῦ ἔκαμε τὸ νερὸ κρασί. Καὶ ἦτον κάποιος βασιλικὸς, τοῦ ὁποίου ὁ υἱὸς ἦτον ἀσθενὴς εἰς τὴν Καπερναούμ.

47 Ἐτοῦτος ὡσὰν ἤκουσεν, ὅτι ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐπῆγεν εἰς ἐκεῖνον, καὶ τὸν ἐπαρακάλει, νὰ κατέβῃ νὰ ἰατρεύσῃ τὸν υἱόν του. διατὶ ἔμελλε νὰ ἀποθάνῃ.

48 Εἶπέν του λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν δὲν εἰδῆτε σημεῖα καὶ τέρατα, δὲν θέλετε πιστεύσει.

49 Λέγει του ὁ βασιλικός· Αὐθέντη, κατέβα πρὸ τοῦ νὰ ἀποθάνῃ τὸ παιδί μου.

Digitized by Google

50 Λέγει τοῦ ὁ Ἰησοῦς· Σύρε, καὶ ὁ υἱός σου ζῇ. Καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐπίστευσε τὸν λόγον ὁποῦ τοῦ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἐπάγενε.

51 Καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἐκατέβαινεν, τὸν ἀπάντησαν οἱ δουλευτάδες του, καὶ εἶπάν του· Ὅτι τὸ παιδί σου ζῇ.

52 Ἐρώτησε λοιπὸν αὐτοὺς τὴν ὥραν ἐκείνην εἰς τὴν ὁποίαν ἔγινε καλλίτερα· καὶ τοῦ εἶπαν· Ὅτι ἐχθὲς τὴν ἑβδόμην ὥραν τὸν ἄφηκεν ἡ θέρμη.

53 Ἐγνώρισε λοιπὸν ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου, ὅτι ἐκείνην τὴν ὥραν ὁποῦ τοῦ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Ὅτι ὁ υἱός σου ζῇ, ἐκείνην τὴν ὥραν τὸν ἄφηκεν ἡ θέρμη· καὶ ἐπίστευσεν αὐτὸς, καὶ ὅλον του τὸ σπῆτι.

54 Ἐτοῦτο πάλιν ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς δεύτερον σημεῖον, ἀφ' οὗ ἦλθεν ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

Κεφ. έ. 5.

1 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τοῦτα ἦτον ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

2 Καὶ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα εἰς τὴν προβατικὴν (ἀγορὰν) ἦτον κολυμβήθρα, ἡ ὁποῖα ἐλέγετον Ἑβραϊκὰ Βηθεσδὰ, ἡ ὁποία εἶχεν πέντε καμάραις.

3 Μέσα εἰς αὐταῖς ἐκείτετον πολὺ πλῆθος ἀσθενημένων, τυφλῶν, κουτζῶν, ξηρῶν, οἱ ὁποῖοι ἐκαρτεροῦσαν τὴν ἀνακάτωσιν τοῦ νεροῦ.

4 Διατὶ ἄγγελος εἰς κάποιον καιρὸν ἐκατέβαινεν εἰς τὴν κολυμβήθραν, καὶ ἐτάραττε τὸ νερό· καὶ ὁ πρῶτος λοιπὸν ὁποῦ ἤθελεν ἐμβῇ ὕστερα ἀπὸ τὴν ταραχὴν τοῦ νεροῦ, ἐγίνετον ὁλόγερος, ἀπὸ ὅ, τι λογῆς ἀσθένειαν ἤθελε κρατίεται.

5 Καὶ ἐκεῖ ἦτον ἕνας ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος εἶχε τριανταοχτὼ χρόνους ἀσθενημένος.

Digitized by Google

6 Ὡσὰν τὸν εἶδεν ὁ Ἰησοῦς ὁποῦ ἐκείτετον, καὶ γνωρίζωντας ὅτι ἔχει πολλοὺς χρόνους ἀσθενημένος, λέγει του· Θέλεις νὰ γένῃς καλά;

7 Καὶ ὁ ἀσθενημένος τοῦ ἀπεκρίθη· Αὐθέντη, ἄνθρωπον δὲν ἔχω, ὅταν ταραχθῇ τὸ νερὸ, νὰ μὲ βάλλῃ εἰς τὴν κολυμβήθραν· κἂὶ τὴν ὥραν ὁποῦ ἔρχομαι ἐγὼ, καταβαίνει ἄλλος προτίτερα ἀπὸ μένα.

8 Λέγει του ὁ Ἰησοῦς· Σήκω, ἔπαρε τὸ κρεββάτι σου, καὶ περιπάτει.

9 Καὶ παρευθὺς ἔγινε γερὸς ὁ ἄνθρωπος· καὶ ἐσήκωσε τὸ κρεββάτι του, καὶ ἐπεριπάτει· καὶ ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἦτον σάββατον.

10 Ἔλεγαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι εἰς τὸν ἰατρευμένον· Σάββατον εἶναι, καὶ δὲν σοῦ πρέπει νὰ σηκώνῃς τὸ κρεββάτι σου.

11 Ἀπεκρίθη τους· Ἐκεῖνος ὁποῦ μὲ ἰάτρευσεν, ἐκεῖνος μοῦ εἶπε· Σήκωσε τὸ κρεββάτι σου, καὶ περιπάτει.

12 Ἐρώτησάν τον λοιπόν· Ποῖος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὁποῦ σοῦ εἶπε· Σήκωσε τὸ κρεββάτι σου, καὶ περιπάτει;

13 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἰατρεύθη δὲν ἤξευρε ποῖος εἶναι· διατὶ ὁ Ἰησοῦς μὲ τὸ νὰ εἶναι πλῆθος πολὺ εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον, ἐστράφηκεν ἔξω.

14 Καὶ ὕστερα τὸν εὗρεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ εἶπέν του· Νὰ, ὁποῦ ἔγινες ὁλόγερος· πλέον νὰ μὴν ἁμαρτάνῃς, διὰ νὰ μὴν σοῦ γένῃ τίποτες χειρότερον.

15 Ἐπῆγεν ὁ ἄνθρωπος, καὶ εἶπέν το εἰς τοὺς Ἰουδαίους, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦτον ὁποῦ τὸν ἔκαμε γερὸν.

Digitized by Google

16 Καὶ διὰ τοῦτην τὴν ἀφορμὴν ἐκατάτρεχαν τὸν Ἰησοῦν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἐγύρευαν νὰ τὸν σκοτώσουν, ὅτι τὸ σάββατον ἔκαμεν ἐτοῦτα.

17 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπεκρίθη· Ὁ πατήρ μου ἐργάζεται ἕως τῶρα, καὶ ἐργάζομαι καὶ ἐγώ.

18 Διὰ τοῦτο λοιπὸν περισσότερον τὸν ἐζητοῦσαν οἱ Ἰουδαῖοι νὰ τὸν σκοτώσουν, διατὶ ὄχι μόνον ἔλυε τὸ σάββατον, ἀλλὰ καὶ πατέρα ἴδιον ἔλεγε τὸν Θεὸν, κάμνωντας τοῦ λόγου του ἴσα μὲ τὸν Θεόν.

19 Ἀπεκρίθη λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπέν τους· Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, δὲν δύνεται ὁ υἱὸς νὰ κάμῃ τίποτες ἀπὸ λόγου του, ἂν δὲν βλέπῃ τὸν πατέρα νὰ τὸ κάμῃ· διατὶ ἐκεῖνα ὁποῦ κάμνει ἐκεῖνος, αὐτὰ (τὰ ἴδια) ὁμοίως κάμνει καὶ ὁ υἱός.

20 Διατὶ ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν υἱὸν, καὶ ὅλα τοῦ τὰ δείχνει ἐκεῖνα ὁποῦ κάμνει αὐτός· καὶ μεγαλίτερα ἀπὸ τοῦτα θέλει τοῦ δείξει, διὰ νὰ θαυμάζετε ἐσεῖς.

21 Διατὶ καθὼς ὁ πατὴρ ἀναστήνει τοὺς νεκροὺς καὶ τοὺς ζωοποιεῖ, ἔτζι καὶ ὁ υἱὸς ὁποιους θέλει ζωοποιεῖ.

22 Διατὶ ὁ πατὴρ δὲν κρίνει κανένα, ἀλλὰ ὅλην τὴν κρίσιν τὴν ἔδωκε τοῦ υἱοῦ.

23 Διὰ νὰ τιμοῦσιν ὅλοι τὸν υἱὸν, καθὼς τιμοῦσιν τὸν πατέρα· ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν τιμᾷ τὸν υἱὸν, δὲν τιμᾷ τὸν πατέρα ὁποῦ τὸν ἔπεμψε.

24 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἐκεῖνος ὁποῦ ἀκούει τὸν λόγον μου, καὶ πιστεύει εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ μὲ ἔπεμψεν, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ δὲν ἔρχεται εἰς τὴν κρίσιν, ἀλλὰ ἐμετέβη ἀπὸ τὸν θάνατον εἰς τὴν ζωήν.

25 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἔρχεται ὥρα,

Digitized by Google

καὶ τῶρα εἶναι, ὅταν οἱ νεκροὶ θέλουν ἀκούσει τῆς φωνῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ τὴν ἀκούσουν θέλουσι ζήσει.

26 Διατὶ καθὼς ὁ πατὴρ ἔχει ζωὴν εἰς τοῦ λόγου του, ἔτζι ἔδωκε καὶ τοῦ υἱοῦ νὰ ἔχῃ ζωὴν εἰς τοῦ λόγου του.

27 Καὶ ἔδωκέν του ἐξουσίαν καὶ νὰ κάμῃ κρίσιν, καὶ ὅτι εἶναι υἱὸς ἀνθρώπου.

28 Μὴν θαυμάζετε τοῦτο· ὅτι ἔρχεται ὥρα εἰς τὴν ὁποίαν ὅλοι ὁποῦ εἶναι εἰς τὰ μνήματα θέλουσιν ἀκούσει τὴν φωνήν του·

29 Καὶ θέλουσιν εὔγει ἔξω ἐκεῖνοι ὁποῦ ἔκαμαν τὰ ἀγαθὰ, εἰς τὴν ἀνάστασιν τῆς ζωῆς· καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἔκαμαν τὰ κακὰ, εἰς τὴν ἀνάστασιν τῆς κατακρίσεως.

30 Δὲν δύνομαι ἐγὼ νὰ κάμω ἀπὸ λόγου μου τίποτες· καθὼς ἀκούω, κρίνω· καὶ ἡ κρίσις μου εἶναι δικαία· διατὶ δὲν ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐδικόν μου, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου ὁποῦ μὲ ἔπεμψεν.

31 Ἂν ἐγὼ μαρτυρῶ διὰ λόγου μου, ἡ μαρτυρία μου δὲν εἶναι ἀληθινή.

32 Ἄλλος εἶναι ὁποῦ μαρτυρᾷ διὰ λόγου μου, καὶ ἐξεύρω ὅτι ἀληθινὴ εἶναι ἡ μαρτυρία ὁποῦ μαρτυρᾷ διὰ λόγου μου.

33 Ἐσεῖς ἐστείλετε εἰς τὸν Ἰωάννην, καὶ ἐκεῖνος ἐμαρτύρησε τὴν ἀλήθειαν.

34 Ἀμὴ ἐγὼ δὲν πέρνω ἀπὸ ἄνθρωπον τὴν μαρτυρίαν· ἀλλὰ σᾶς λέγω ἐτοῦτα, διὰ νὰ σωθῆτε ἐσεῖς.

35 Ἐκεῖνος ἦταν ὁ λύχνος ὁποῦ ἐκαίετον καὶ ἔφεγγε· καὶ ἐσεῖς ἠθελήσετε πρὸς ὥραν νὰ χαρῆτε εἰς

Digitized by Google

τὸ φῶς του.

36 Ἀμὴ ἐγὼ ἔχω μαρτυρίαν μεγαλίτερην (ἀπὸ τὴν μαρτυρίαν) τοῦ Ἰωάννου· διατὶ τὰ ἔργα ὁποῦ μοῦ ἔδωκεν ὁ πατὴρ διὰ νὰ τελειώσω, αὐτὰ τὰ ἔργα ὁποῦ χάμνω ἐγὼ, μαρτυροῦν διὰ λόγου μου, ὅτι ὁ πατὴρ μὲ ἀπέστειλε.

37 Καὶ ὁ πατὴρ ὁποῦ μὲ ἔπεμψεν, αὐτὸς ἐμαρτύρησε διὰ λόγου μου· οὐδὲ τὴν φωνήν του ἀκούσετε ποτὲ, οὐδὲ τὸ εἶδός του εἴδετε.

38 Καὶ τὸν λόγον του δὲν τὸν ἔχετε ὁποῦ νὰ μένῃ εἰς ἐσᾶς· ὅτι δὲν πιστεύετε τοῦτον, τὸν ὁποῖον ἐκεῖνος σᾶς ἔστειλεν.

39 Ἐξετάζετε ταῖς γραφαῖς, ὅτι ἐσεῖς λογιάζετε νὰ ἔχετε εἰς αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐκείναις αἱ γραφαῖς εἶναι ὁποῦ μαρτυροῦν διὰ λόγου μου.

40 Ἀμὴ ἐσεῖς δὲν θέλετε νὰ ἐλθῆτε εἰς ἐμένα, διὰ νὰ ἔχετε ζωήν.

41 Ἐγὼ δόξαν ἀπὸ ἀνθρώπους δὲν πέρνω·

42 Ἀλλὰ σας ἐγνώρισα, ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ δὲν τὴν ἔχετε εἰς τοῦ λόγου σας.

43 Ἐγὼ ἦλθα εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρός μου, καὶ δὲν μὲ δέχεσθε· ἐὰν ἔλθῃ ἄλλος εἰς τὸ ὄνομα τὸ ἐδικόν του, ἐκεῖνον θέλετε δεχθῆ.

44 Πῶς ἠμπορεῖτε ἐσεῖς νὰ πιστεύσετε, ὁποῦ πέρνετε δόξαν ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλον; καὶ τὴν δόξαν ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὸν μόνον Θεὸν δὲν τὴν γυρεύετε.

45 Μὴν λογιάζετε, ὄχι ἐγὼ θέλω σᾶς κατηγορήσει εἰς τὸν πατέρα· εἶναι ὁ Μωϋσῆς ὁποῦ σᾶς κατηγορᾷ, εἰς τὸν ὁποῖον ἐσεῖς ἐλπίζετε.

46 Διατὶ ἂν ἐπιστεύετε εἰς τὸν Μωϋσῆν, ἠθέλετε πιστεύσῃ καὶ εἰς ἐμένα· διατὶ ἐκεῖνος διὰ λόγου μου ἔγραψε.

Digitized by Google

47 Καὶ ἀνίσως καὶ ἐκείνου τὰ γράμματα δὲν πιστεύετε, πῶς θέλετε πιστεύσει τὰ ἐδικά μου λόγια;

Κεφ. στ'. 6.

1 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τοῦτα ἐπῆγεν ὁ Ἰησοῦς πέρ' ἀπὸ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, τῆς Τιβεριάδος.

2 Καὶ τὸν ἀκολουθοῦσεν ὄχλος πολὺς, διατὶ ἔβλεπαν τὰ σημεῖα ὁποῦ ἔκαμεν εἰς τοὺς ἀσθενημένους.

3 Καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθετον μαζὺ μὲ τοὺς μαθητάδες του.

4 Καὶ ἦτον σημὰ τὸ πάσχα, ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων.

5 Ἐσήκωσε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς τὰ μάτιά του, καὶ ὡσὰν εἶδεν ὅτι πολὺς λαὸς ἔρχεται εἰς αὐτὸν, λέγει εἰς τὸν Φίλιππον· Ἀπὸ ποῦ νὰ ἀγοράσωμεν ψωμία, διὰ νὰ φᾶσιν ἐτοῦτοι;

6 Καὶ τοῦτο τὸ εἶπεν δοκιμάζωντάς τον· διατὶ αὐτὸς ἤξευρε τὶ ἔμελλε νὰ κάμῃ.

7 Ἀπεκρίθη του ὁ Φίλιππος· Διακοσίων δηναρίων ψωμία δὲν τοὺς φθάνει, νὰ πάρῃ κάθε ἕνας ἀπὸ κομματάκι.

8 Λέγει του ἕνας ἀπὸ τοὺς μαθητάδες του, Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς τοῦ Σίμωνος τοῦ Πέτρου·

9 Εἶναι ἐδῶ ἕνα παιδὶ ὁποῦ ἔχει πέντε ψωμία κριθαρένια καὶ δύο ψάρια· ἀλλὰ τί εἶναι αὐτὰ εἰς τόσους ἀνθρώπους;

10 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Κάμετε τοὺς ἀνθρώπους νὰ καθίσουν. Καὶ εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον ἦτον πολὺ χορτάρι. Ἐκάθισαν λοιπὸν οἱ ἄνδρες κοντὰ πέντε χιλιάδες τὸν ἀριθμόν.

11 Καὶ ἐπῆρε τὰ ψωμία ὁ Ἰησοῦς, καὶ εὐχαρίστησε

Digitized by Google

καὶ τὰ ἐμοίρασε εἰς τοὺς μαθητάδες του· καὶ οἱ μαθητάδες (τὰ ἐμοίρασαν) εἰς ἐκείνους ὁποῦ ἐκάθουνταν· ἔτζι καὶ ἀπὸ τὰ ψάρια ὅσον ἤθελαν.

12 Καὶ ὡσὰν ἐχόρτασαν, λέγει εἰς τοὺς μαθητάδες του· Μαζώξετε τὰ κομμάτια ὁποῦ ἐπερίσσευσαν, νὰ μὴν χαθῇ τίποτες.

13 Ἐμάζωξαν λοιπὸν, καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνια κομμάτια ἀπὸ τὰ πέντε ψωμία τὰ κριθινα, τὰ ὁποῖα ἐπερίσσευσαν ἀπ' ἐκείνους ὁποῦ ἔφαγαν.

14 Οἱ ἄνθρωποι λοιπὸν ὡσὰν εἶδαν τὸ θαῦμα ὁποῦ ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγαν· Ἐτοῦτος εἶναι ἀληθινὰ ὁ προφήτης ὁποῦ ἔμελλε νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν κόσμον·

15 Ὡσὰν ἐγνώρισε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι μέλλουν νὰ ἔλθουν νὰ τὸν ἁρπάξουν νὰ τὸν κάμουν βασιλέα, ἀνεχώρησε πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μοναχός του.

16 Καὶ ὡσὰν ἐβραδίασεν, ἐκατέβηκαν οἱ μαθητάδες του εἰς τὴν θάλασσαν.

17 Καὶ ἐμβῆκαν εἰς τὸ καράβι, καὶ ἐπερνοῦσαν πέρ' ἀπὸ τὴν θάλασσαν εἰς τὴν Καπερναούμ· καὶ ὡραμάη ἐσκοτεινίασε, καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀκόμι δὲν ἤθελε ὑπάγῃ εἰς αὐτούς.

18 Καὶ ἡ θάλασσα ἐφούσκωνε, διατὶ ἐφύσα μέγαλος ἄνεμος.

19 Λοιπὸν ὡσὰν ἔλαμνάν εἰκοσιπέντε ἢ τριάντα στάδια, βλέπουσι τὸν Ἰησοῦν ὁποῦ ἐπεριπάτει ἀπάνω εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἤλθε κοντὰ εἰς τὸ καράβι· καὶ ἐφοβήθηκαν.

20 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· Ἐγὼ εἶμαι, μὴν φοβᾶσθε.

21 Ἤθελαν λοιπὸν νὰ τὸν πάρουν εἰς τὸ καράβι· καὶ παρευθὺς τὸ καράβι εὑρέθη εἰς τὴν γῆν ὁποῦ

Digitized by Google

ἐσπούδαζαν (νὰ πᾶσιν.)

22 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ὁ λαὸς ὁποῦ ἐστέκετον πέρ᾽ ἀπὸ τὴν θάλασσαν, βλέπωντας ὅτι ἄλλο καράβι δὲν εἶναι ἐκεῖ, παρὰ ἕνα ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον ἐμβῆκαν οἱ μαθητάδες του, καὶ ὅτι δὲν ἐμβῆκε μαζὺ μὲ τοὺς μαθητάδες του ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ καράβι, ἀλλὰ μοναχοὶ οἱ μαθητάδες του ἐδιέβηκαν·

23 Καὶ ἦλθαν καὶ ἄλλα μικρὰ καράβια ἀπὸ τὴν Τιβεριάδα, κοντὰ εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον ὁποῦ, εὐχαριστῶντας ὁ Κύριος, ἔφαγαν τὸ ψωμί.

24 Καὶ ὅταν λοιπὸν εἶδαν τὸ πλῆθος, ὅτι ὁ Ἰησοῦς δὲν εἶναι ἐκεῖ, οὐδὲ οἱ μαθητάδες του, ἐμβῆκαν καὶ αὐτοὶ εἰς τὰ καράβια, καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν Καπερναούμ, γυρεύοντες τὸν Ἰησοῦν.

25 Καὶ ὡσὰν τὸν ηὗραν πέρ᾽ ἀπὸ τὴν θάλασσαν, εἶπάν του· Διδάσκαλε, πότε ἦλθες ἐδῶ;

26 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπέν τους· Βέβαια, βέβαια σᾶς λέγω, μὲ γυρεύετε, ὄχι διατὶ εἴδετε σημεῖα, ἀλλὰ ὅτι ἐφάγετε ἀπὸ τὸ ψωμὶ, καὶ ἐχορτάσετε.

27 Μὴ δουλεύετε διὰ τὸ φαγὶ ὁποῦ φθείρεται, ἀλλὰ διὰ τὸ φαγὶ ὁποῦ μένει εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, τὸ ὁποῖον ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει σᾶς τὸ δώσει· διατὶ τοῦτον ὁ πατὴρ ὁ Θεὸς ἐσφράγισεν.

28 Εἶπάν του λοιπόν· Τί νὰ κάμωμεν, διὰ νὰ κάμωμεν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ;

29 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπέν τους· Τοῦτο εἶναι τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ, νὰ πιστεύσετε εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ ἔστειλεν αὐτός.

30 Εἶπάν του· Τί σημεῖον λοιπὸν κάμνεις ἐσὺ, νὰ ἰδοῦμεν, νὰ σὲ πιστεύσωμεν; τί κάμνεις;

31 Οἱ πατέρες μας ἔφαγαν τὸ Μάννα εἰς τὴν

Digitized by Google

ἔρημον, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ἄρτον ἀπὸ τὸν οὐρανὸν τοὺς ἔδωκε νὰ φᾶσι.

32 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω· Ὄτι ὄχι ὁ Μωϋσῆς σᾶς ἔδωκε τὸ ψωμὶ ἀπὸ τὸν οὐρανόν· ἀλλὰ ὁ πατήρ μου σᾶς δίδει τὸ ψωμὶ τὸ ἀληθινὸν ἀπὸ τὸν οὐρανόν·

33 Διατὶ τὸ ψωμὶ τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐκεῖνο ὁποῦ καταβαίνει ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, καὶ δίδει ζωὴν εἰς τὸν κόσμον·

34 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν· Αὐθέντη, δός μας πάντοτε τὸ ψωμὶ ἐτοῦτο.

35 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· Ἐγὼ εἶμαι τὸ ψωμὶ τῆς ζωῆς· ἐκεῖνος ὁποῦ ἔρχεται εἰς ἐμένα, δὲν θέλει πεινάσει· καὶ ὅποιος πιστεύει εἰς ἐμένα, δὲν θέλει διψάσει οὐδὲ ποτὲ·

36 Ἀλλὰ εἶπά σας, ὅτι καὶ εἴδετέ με, καὶ δὲν πιστεύετε.

37 Ὅλον ἐκεῖνο ὁποῦ μοῦ δίδει ὁ πατὴρ, θέλει ἔλθη εἰς ἐμένα· καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἔρχεται εἰς ἐμένα, δὲν θέλω τὸν ἐυγάλει ἔξω.

38 Διατὶ ἐγὼ ἐκατέβηκα ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ὄχι νὰ κάμω τὸ θέλημα τὸ ἐδικόν μου, ἀλλὰ τὸ θέλημα ἐκείνου ὁποῦ μὲ ἔπεμψε.

39 Καὶ τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς ὁποῦ μὲ ἔπεμψε, νὰ μὴν χάσω κανένα ἀπ' ἐκεῖνα ὁποῦ μοῦ ἔδωκεν, ἀλλὰ νὰ τὸ ἀναστήσω εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν.

40 Διατὶ τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα ἐκείνου ὁποῦ μὲ ἔπεμψεν, ὅτι κάθε ἕνας ὁποῦ βλέπει τὸν υἱὸν καὶ πιστεύει εἰς αὐτὸν, νὰ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐγὼ νὰ τὸν ἀναστήσω εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν.

41 Ἐγόγγυζαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι δι' αὐτὸν, ὅτι

Digitized by Google

εἶπεν· Ἐγὼ εἶμαι ὁ ἄρτος, ὁποῦ ἐκατέβηκεν ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

42 Καὶ ἔλεγαν· Δὲν εἶναι ἐτοῦτος ὁ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσὴφ, τοῦ ὁποίου ἐμεῖς ἰξεύρομεν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα; Πῶς λοιπὸν λέγει ἐτοῦτος· Ὅτι ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἐκατέβηκα;

43 Ἀπεκρίθη λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπέν τους· Μὴν γογγύζετε ἀνάμεσά σας.

44 Κανένας δὲν δύνεται νὰ ἔλθῃ εἰς ἐμένα, ἀνίσως καὶ ὁ πατὴρ ὁποῦ μὲ ἔστειλε δὲν τὸν σύρει, καὶ ἐγὼ θέλω τὸν ἀναστήσει εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν.

45 Εἶναι γεγραμμένον εἰς τοὺς προφήτας· Καὶ ὅλοι θέλουσι γένει διδακτοὶ τοῦ Θεοῦ· Κάθε ἕνας (ἄνθρωπος) τὸ λοιπὸν, ὁποῦ ἀκούσει ἀπὸ τὸν πατέρα καὶ μάθει, ἔρχεται πρὸς ἐμένα.

46 Ὄχι πῶς κανεὶς εἶδε τὸν πατέρα, παρὰ ἐκεῖνος ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν· ἐτοῦτος εἶδε τὸν πατέρα.

47 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἐκεῖνος ὁποῦ πιστεύει εἰς ἐμένα, ἔχει ζωὴν αἰώνιον.

48 Ἐγὼ εἶμαι τὸ ψωμὶ τῆς ζωῆς.

49 Οἱ πατέρες σας ἔφαγαν τὸ Μάννα εἰς τὴν ἔρημον, καὶ ἀπέθαναν.

50 Ἐτοῦτο εἶναι τὸ ψωμὶ ὁποῦ καταβαίνει ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, διὰ νὰ μὴν ἀποθάνῃ ὅποιος τὸ φάγει.

51 Ἐγὼ εἶμαι τὸ ψωμὶ τὸ ζωντανὸν, ὁποῦ ἐκατέβηκεν ἀπὸ τὸν οὐρανόν· καὶ ὅποιος φάγει ἀπὸ τοῦτο τὸ ψωμὶ, θέλει ζήσει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ τὸ ψωμὶ ὁποῦ θέλω δώσει ἐγὼ, εἶναι ἡ σάρκα μου, τὴν ὁποῖαν ἐγὼ θέλω τὴν δώσει διὰ τὴν ζωὴν τοῦ κόσμου.

52 Ἐμάχουνταν λοιπὸν ἀνάμεσά τους οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἔλεγαν· Πῶς ἠμπορεῖ ἐτοῦτος νὰ μᾶς δώσῃ τὴν

Digitized by Google

σάρκα του νὰ τὴν φᾶμεν;

53 Εἶπέν τους λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς· Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ἐὰν δὲν φᾶτε τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ νὰ πιῆτε τὸ αἷμά του, δὲν ἔχετε ζωὴν εἰς τοῦ λόγου σας.

54 Ἐκεῖνος ὁποῦ τρώγει τὴν σάρκα μου, καὶ πίνει τὸ αἷμά μου, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐγὼ θέλω τὸν ἀναστήσει εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν·

55 Διατὶ ἡ σάρκα μου εἶναι ἀληθινὸν φαγί, καὶ τὸ αἷμά μου εἶναι ἀληθινὸν πιοτόν.

56 Ἐκεῖνος ὁποῦ τρώγει τὴν σάρκα μου, καὶ πίνει τὸ αἷμά μου, μένει εἰς ἐμένα, καὶ ἐγὼ εἰς αὐτόν.

57 Καθὼς ὁ ζῶν πατήρ μὲ ἀπέστειλε, καὶ ἐγὼ ζῶ διὰ τὸν πατέρα· ἔτζι καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ μὲ τρώγει, θέλει ζήσει καὶ ἐκεῖνος διάτ' ἐμένα.

58 Ἐτοῦτος εἶναι ὁ ἄρτος ὁποῦ ἐκατέβηκεν ἀπὸ τὸν οὐρανόν· ὄχει καθὼς ἔφαγαν οἱ πατέρες σας τὸ Μάννα, καὶ ἀπέθαναν· ἐκεῖνος ὁποῦ τρώγει ἐτοῦτο τὸ ψωμί, θέλει ζήσει εἰς τὸν αἰῶνα.

59 Ἐτοῦτα εἶπεν εἰς τὴν συναγωγὴν, διδάσκωντας εἰς τὴν Καπερναούμ.

60 Πολλοὶ λοιπὸν ἀπὸ τοὺς μαθητάδες του ὁποῦ ἄκουσαν ἐτοῦτον τὸν λόγον, εἶπαν· Σκληρὸς εἶναι ἐτοῦτος ὁ λόγος· τίς ἠμπορεῖ νὰ τοῦ ἀκούῃ;

61 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γνωρίζωντας εἰς τοῦ λόγου του, ὅτι γογγύζουσιν οἱ μαθητάδες του διὰ τοῦτον τὸν λόγον, τοὺς εἶπε· Τοῦτο σᾶς σκανδαλίζει;

62 Ἂν λοιπὸν ἠθέλετε εἰδῇ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἀναβαίνῃ ἐκεῖ ὁποῦ ἦτον εἰς τὴν ἀρχήν;

63 Τὸ Πνεῦμα εἶναι ἐκεῖνο ὁποῦ ζωοποιεῖ· ἡ σάρκα δὲν ὠφελεῖ τίποτες· τὰ λόγια ὁποῦ σᾶς λαλῶ ἐγὼ, εἶναι πνεῦμα καὶ ζωή.

Digitized by Google

64 Ἀλλὰ εἶναι ἀπὸ ἐσᾶς κάποιοι ὁποῦ δὲν πιστεύουσι· διατὶ ὁ Ἰησοῦς ἤξευρεν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, ποῖοι εἶναι ὁποῦ δὲν πιστεύουσι, καὶ ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁποῦ μέλλει νὰ τὸν παραδώσῃ.

65 Καὶ ἔλεγε· Διὰ τοῦτο σᾶς εἶπα, ὅτι κανένας δὲν δύνεται νὰ ἔλθῃ εἰς ἐμένα, ἂν δὲν εἶναι δεδομένον εἰς αὐτὸν ἀπὸ τὸν πατέρα μου.

66 Ἀπὸ τοῦτο πολλοὶ ἀπὸ τοὺς μαθητάδες του ἐγύρισαν ὀπίσω, καὶ πλέον δὲν ἐπεριπατοῦσαν μετ' αὐτόν.

67 Εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς δώδεκα· Μὴνα θέλετε καὶ ἐσεῖς νὰ παγένετε;

68 Ὁ Σίμων Πέτρος τοῦ ἀποκρίθηκεν· Αὐθέντη, εἰς τίνα νὰ πᾶμεν, ἐσὺ ἔχεις λόγια ζωῆς αἰωνίου·

69 Καὶ ἐμεῖς ἐπιστεύσαμεν, καὶ ἐγνωρίσαμεν ὅτι ἐσὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

70 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπεκρίθη· Δὲν ἐδιάλεξα ἐγὼ ἐσᾶς τοὺς δώδεκα, καὶ ἀπὸ σᾶς εἶναι ἕνας διάβολος;

71 Καὶ τοῦτο τὸ ἔλεγε διὰ τὸν Ἰούδαν τὸν υἱὸν τοῦ Σίμωνος τὸν Ἰσκαριώτην· διατὶ ἐκεῖνος ἔμελλε νὰ τὸν παραδώσῃ, ὁ ὁποῖος ἦτον ἕνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα.

Κεφ. ζ'. 7.

1 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τοῦτα ἐπεριπάτει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· διατὶ δὲν ἤθελε νὰ περιπατῇ εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ὅτι τὸν ἐζητοῦσαν οἱ Ἰουδαῖοι νὰ τὸν φονεύσουν.

2 Καὶ ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων τῆς σκηνοπηγίας ἦτον κοντά.

3 Καὶ οἱ ἀδελφοί του τοῦ εἶπαν· Εὔγα ἀπ' ἐδῶ,

Digitized by Google

καὶ σύρε εἰς τὴν Ἰουδαίαν, διὰ νὰ εἰδῶσιν οἱ μαθητάδες σου τὰ ἔργα ὁποῦ κάμνεις·

4 Διατὶ οὐδὲ κανένας κάμνει τίποτες κρυφὰ, καὶ αὐτὸς ζητεῖ νὰ φανερωθῇ· ἐπειδὴ καὶ κάμνεις ἐτοῦτα, φανέρωσε τοῦ λόγου σου εἰς τὸν κόσμον.

5 Διατὶ οὐδὲ οἱ ἀδελφοί του δὲν ἐπίστευαν εἰς αὐτόν.

6 Λέγει τους λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς· Ὁ καιρὸς ὁ ἐδικός μου ἀκόμι δὲν ἦλθεν· ἀμὴ ὁ ἐδικός σας πάντοτε εἶναι ἕτοιμος.

7 Ὁ κόσμος ἐσᾶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ σᾶς μισᾷ· ἀμὴ ἐμένα μὲ μισᾷ, ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ δι' αὐτὸν, ὅτι τὰ ἔργα του εἶναι κακά.

8 Ἐσεῖς ἀνεβᾶτε εἰς τὴν ἑορτήν· ἐγὼ ἀκόμι δὲν ἀναβαίνω εἰς τὴν ἑορτὴν ἐτούτην, ὅτι ὁ καιρὸς ὁ ἐδικός μου ἀκόμι δὲν ἔφθασε.

9 Καὶ ὡσὰν τοὺς εἶπεν ἐτοῦτα τὰ λόγια, αὐτὸς ἀπόμεινεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

10 Καὶ ὡσὰν ἀνέβηκαν οἱ ἀδελφοί του, τότε ἀνέβη καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ἑορτὴν, ὄχι φανερὰ, ἀλλὰ ὡσὰν κρυφά.

11 Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν τὸν ἐζήτησαν εἰς τὴν ἑορτὴν, καὶ ἔλεγαν· Ποῦ εἶναι ἐκεῖνος;

12 Καὶ πολὺς γογγυσμὸς ἦτον μέσα εἰς τὸν ὄχλον διὰ λόγου του· ἄλλοι ἔλεγαν· Καλὸς εἶναι· ἄλλοι ἔλεγαν· Ὄχι· ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄχλον.

13 Ὅμως κανένας παῤῥησίᾳ δὲν ἐλάλει διὰ λόγου του, διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων.

14 Καὶ ὡραμάη ὅταν ἐμέσασεν ἡ ἑορτὴ, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ ἐδίδασκε.

15 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἐθαύμαζαν, καὶ ἔλεγαν· Πῶς ἰξεύρει ἐτοῦτος γράμματα, ὁποῦ δὲν ἐμαθε;

Digitized by Google

16 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς εἶπεν· Ἡ διδαχή μου δὲν εἶναι ἐδική μου, ἀλλὰ ἐκείνου ὁποῦ μὲ ἔπεμψε.

17 Καὶ ἀνίσως καὶ κανεὶς θέλῃ νὰ κάμῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, θέλει γνωρίσει, ἐὰν ἀπὸ τὸν Θεὸν εἶναι ἐτούτη ἡ διδαχή, ἢ ἐγὼ ἀπὸ λόγου μου λαλῶ.

18 Ἐκεῖνος ὁποῦ λαλεῖ ἀπὸ λόγου του, γυρεύει τὴν ἐδικήν του δόξαν· ἀμὴ ἐκεῖνος ὁποῦ ζητᾷ τὴν δόξαν ἐκείνου ὁποῦ τὸν ἔπεμψεν, ἐτοῦτος εἶναι ἀληθινὸς, καὶ ἀδικία εἰς αὐτὸν δὲν εἶναι.

19 Δὲν σᾶς ἔδωκεν ὁ Μωϋσῆς τὸν νόμον, καὶ κανένας ἀπὸ σᾶς δὲν κάμνει τὸν νόμον; διατὶ γυρεύετε νά με σκοτώσετε;

20 Ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος καὶ εἶπε· Δαιμόνιον ἔχεις; τίς σε γυρεύει νά σε σκοτώσῃ;

21 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς εἶπεν· Ἕνα ἔργον ἔκαμα, καὶ ὅλοι σᾶς θαυμάζετε.

22 Διὰ τοῦτο ὁ Μωϋσῆς σᾶς ἔδωκε τὴν περιτομὴν, (ὄχι διατὶ εἶναι ἀπὸ τὸν Μωϋσῆν, ἀλλ' ἀπὸ τοὺς πατέρας,) καὶ ἐσεῖς τὸ σάββατον περιτέμνετε ἄνθρωπον.

23 Ἂν τὸ λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος περιτέμνεται τὸ σάββατον, διὰ νὰ μὴν χαλάσῃ ὁ νόμος τοῦ Μωϋσέως, πῶς μὲ ὀργίζεσθε διατὶ ἔκαμα ὅλον τὸν ἄνθρωπον γερὸν τὸ σάββατον;

24 Μὴν κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνετε.

25 Ἔλεγαν λοιπὸν κάποιοι ἀπὸ τοὺς Ἱεροσολυμίτας· Δὲν εἶναι ἐτοῦτος ἐκεῖνος ὁποῦ γυρεύουν νὰ χαλάσουν;

26 Καὶ νὰ, ὁποῦ συντυχαίνει παῤῥησία, καὶ δὲν τοῦ λέγουσι τίποτες· μήπως τάχα οἱ ἄρχοντες

Digitized by Google

ἐγνώρισαν ἀληθινὰ, ὅτι ἐτοῦτος εἶναι ἀληθινὰ ὁ Χριστός;

27 Ἀλλὰ ἐμεῖς τοῦτον τὸν ἰξεύρομεν, ἀπὸ ποῦ εἶναι· καὶ ὁ Χριστὸς, ὅταν ἔρχεται, κανένας δὲν ἰξεύρει ἀπὸ ποῦ εἶναι.

28 Ἔκραξε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν ἐκεῖ ὁποῦ ἐδίδασκε, καὶ εἶπε· Καὶ ἐμένα ἰξεύρετε, καὶ ἀπὸ ποῦ εἶμαι· ἐγὼ ἀπὸ λόγου μου δὲν ἦλθα, ἀλλὰ εἶναι ἀληθινὸς ἐκεῖνος ὁποῦ μὲ ἔπεμψε, τὸν ὁποῖον δὲν τὸν ἰξεύρετε.

29 Ἀμὴ ἐγὼ τὸν ἰξεύρω, ὅτι ἀπ' ἐκεῖνον εἶμαι, καὶ ἐκεῖνος μὲ ἔστειλεν.

30 Ἐζητοῦσαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι νὰ τὸν πιάσουν· ἀμὴ κανένας δὲν ἄπλωνεν ἀπάνω του χέρι, διατὶ ἀκόμι δὲν εἶχεν ἔλθῃ ἡ ὥρα του.

31 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ τὸ πλῆθος ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν, καὶ ἔλεγαν· Ὅτι ὁ Χριστὸς ὅταν ἔλθῃ, μῆνα θέλει κάμει περισσότερα ἀπὸ τοῦτα τὰ σημεῖα ὁποῦ ἔκαμεν ἐτοῦτος;

32 Οἱ φαρισαῖοι λοιπὸν ἄκουσαν τὸ πλῆθος ὁποῦ ἐγόγγυζαν ἐτοῦτα διὰ λόγου του· καὶ ἔστειλαν οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ὑπηρέτας, νὰ τὸν πιάσουσι.

33 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀκόμι ὀλίγον καιρὸν εἶμαι μετ' ἐσᾶς, ἔπειτα ὑπάγω εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ μὲ ἔπεμψε.

34 Θέλετε μὲ γυρέψει, καὶ δὲν θέλετε μὲ εὕρει· καὶ ἐκεῖ ὁποῦ εἶμαι ἐγὼ, ἐσεῖς δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ἔλθετε.

35 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι εἶπαν ἀνάμεσά τους· Ποῦ μέλλει νὰ ὑπάγῃ ἐτοῦτος, ὁποῦ ἐμεῖς δὲν θέλομεν τὸν εὕρει; μῆνα εἰς τὴν διασπορὰν τῶν Ἑλλήνων

μέλλει νὰ ὑπάγῃ, νὰ διδάσκῃ τοὺς Ἕλληνας;

36 Τί θέλει νὰ εἰπῇ ἐτοῦτος ὁ λόγος ὁποῦ εἶπε· Θέλετε μὲ ζητήσει, καὶ δὲν θέλετε μὲ εὕρει· καὶ ἐκεῖ ὁποῦ εἶμαι ἐγὼ, ἐσεῖς δὲν δύνεσθε νὰ ἐλθῆτε;

37 Καὶ εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν τὴν μεγάλην τῆς ἑορτῆς ἐστέκετον ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔκραξε, καὶ εἶπεν· Ἐὰν, διψᾷ κανένας, ἂς ἔλθῃ εἰς ἐμένα, καὶ ἂς πίῃ.

38 Ἐκεῖνος ὁποῦ πιστεύει εἰς ἐμένα, καθὼς εἶπεν ἡ γραφὴ, ποταμοὶ νεροῦ ζωντανοῦ θέλουσι τρέξει ἀπὸ τὴν κοιλίαν του.

39 (Καὶ τοῦτο τὸ εἶπε διὰ τὸ Πνεῦμα ὁποῦ ἔμελλαν νὰ πάρουν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν· διατὶ ἀκόμι δὲν ἦτον δομένον Πνεῦμα ἅγιον, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἀκόμι δὲν ἐδοξάσθη.)

40 Πολλοὶ λοιπὸν ἀπὸ τὸ πλῆθος, ὡσὰν ἄκουσαν ἐτοῦτα τὰ λόγια, ἔλεγαν· Ἐτοῦτος εἶναι ἀληθινὰ ὁ προφήτης.

41 Ἄλλοι ἔλεγαν· Ἐτοῦτος εἶναι ὁ Χριστός· καὶ ἄλλοι ἔλεγαν· Μῆνα ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν ἔρχεται ὁ Χριστός;

42 Δὲν εἶπεν ἡ γραφὴ, ὅτι ἀπὸ τὸ σπέρμα τοῦ Δαβὶδ, καὶ ἀπὸ τὴν Βηθλεέμ τὴν χώραν, ἐκεῖ ὁποῦ ἦτον ὁ Δαβὶδ, ὁ Χριστὸς ἔρχεται;

43 Διχοστασία λοιπὸν ἔγινεν εἰς τὸ πλῆθος δι' αὐτόν.

44 Καὶ κάποιοι ἀπ' αὐτοὺς ἤθελαν νὰ τὸν πιάσουν· ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἅπλωνε ἀπάνω του χέρια.

45 Ἦλθαν λοιπὸν οἱ ὑπηρέται εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ φαρισαίους· καὶ ἐκεῖνοι τοὺς εἶπαν· Διατὶ δὲν τὸν ἐφέρετε;

46 Ἀπεκρίθηκαν οἱ ὑπηρέται· Οὐδὲ καμίαν φορὰν

Digitized by Google

τέτοιας λογῆς ἐλάλησε κανένας ἄνθρωπος, ὡσὰν ὁποῦ ἐλάλησεν ἐτοῦτος ὁ ἄνθρωπος.

47 Οἱ φαρισαῖοι λοιπὸν τοὺς ἀπεκρίθηκαν· Μήπως καὶ ἐπλανηθήκετε καὶ ἐσεῖς;

48 Μῆνα κανένας ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας ἐπίστευσεν εἰς αὐτὸν, ἢ ἀπὸ τοὺς φαρισαίους;

49 Ἀλλὰ ἐτοῦτος ὁ ὄχλος ὁποῦ δὲν γνωρίζει τὸν νόμον, εἶναι καταραμένος.

50 Λέγει τους ὁ Νικόδημος, ὁ ὁποῖος εἶχεν ὑπάγῃ τὴν νύκτα εἰς αὐτὸν ὤντας ἕνας ἀπ' αὐτούς·

51 Μῆνα ὁ νόμος μας κρίνει τὸν ἄνθρωπον, ἂν δὲν ἀκούσῃ προτίτερα αὐτὸν, καὶ νὰ γνωρίσῃ τί κάμνει;

52 Ἀπεκρίθηκαν, καὶ εἶπάν του· Μῆνα εἶσαι καὶ ἐσὺ ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν; ἐξέταξε καταλεπτῶς καὶ ἴδε, ὅτι προφήτης ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν δὲν ἐσηκώθη.

53 Καὶ πᾶσ ἕνας ἐπῆγεν εἰς τὸ σπῆτί του.

Κεφ. η'. 8.

1 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπῆγεν εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν.

2 Καὶ πάλιν τὴν ὥραν τοῦ ὄρθρου ἦλθεν εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ὅλος ὁ λαὸς ἤρχουνταν εἰς αὐτόν· καὶ ἐκεῖνος ἐκάθισε καὶ τοὺς ἐδίδασκε.

3 Καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι ἐφέρασι μίαν γυναῖκα εἰς αὐτὸν ὁποῦ τὴν ἐπίασαν εἰς μοιχείαν· καὶ τὴν ἔστησαν εἰς τὴν μέσην,

4 Καὶ λέγουν του· Διδάσκαλε, ἐτούτην τὴν γυναῖκα ἐπιάσαμεν ἀπάνω εἰς τὸ κακὸν ὁποῦ ἐμοιχεύετον.

5 Καὶ εἰς τὸν νόμον ὁ Μωϋσῆς μᾶς ἐπαρήγγειλεν, ἢ τέτοιαις γυναῖκες νὰ λιθοβολοῦνται· λοιπὸν ἐσὺ τί λέγεις;

6 Καὶ τοῦτο τὸ ἔλεγαν δοκιμάζοντές τον, διὰ

Digitized by Google

νὰ ἔχουν ἀφορμὴν νὰ τὸν κατηγορῶσιν. Ἀμὴ ὁ Ἰησοῦς ἔσκυψε κάτω, καὶ μὲ τὸ δάκτυλόν του ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.

7 Καὶ ὡσὰν ἀνέμεναν ἐρωτῶντές τον, ἐσηκώθη ἀπάνω καὶ εἶπέν τους· Ὅποιος ἀπὸ σᾶς δὲν ἔχει ἁμαρτίαν, ἐκεῖνος πρῶτος ἂς ῥίξῃ πέτραν εἰς αὐτήν.

8 Καὶ πάλιν ἔσκυψε κάτω, καὶ ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.

9 Καὶ ἐκεῖνοι ὡσὰν τὸ ἤκουσαν, ἐλεγχόμενοι ἀπὸ τὴν συνείδησίν τους, εὔγεναν ἕνας ἕνας ἔξω, ἀρχίζοντες ἀπὸ τοὺς γεροντοτέρους ἕως τοὺς ὑστέρους· καὶ ἀπόμεινεν ὁ Ἰησοῦς μοναχὸς, καὶ ἡ γυναῖκα ὁποῦ ἐστέκετον εἰς τὴν μέσην.

10 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐσηκώθη, καὶ ὡσὰν δὲν εἶδε κανένα, παρὰ τὴν γυναῖκα, εἶπέν της· Ὦ γυναῖκα, ποῦ εἶναι ἐκεῖνοι οἱ κατήγοροί σου; κανένας δὲν σε κατέκρινε;

11 Καὶ ἐκείνη εἶπεν· Οὐδὲ κανένας, Αὐθέντη. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῆς εἶπεν· Οὐδὲ ἐγὼ σὲ κατακρίνω· σύρε, καὶ ἀπὸ τῶρα καὶ ὀμπροστὰ πλέον νὰ μὴν ἁμαρτάνῃς.

12 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν τοὺς ἐλάλησε, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ εἶμαι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ἐκεῖνος ὁποῦ μὲ ἀκολουθᾷ, δὲν θέλει περιπατήσει εἰς τὴν σκοτίαν, ἀλλὰ θέλει ἔχει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

13 Καὶ οἱ φαρισαῖοι τοῦ εἶπαν· Ἐσὺ μαρτυρᾷς διὰ λόγου σου· ἡ μαρτυρία σου δὲν εἶναι ἀληθινή.

14 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπέν τους· Κἂν ἐγὼ μαρτυρῶ διὰ λόγου μου, ἀληθινὴ εἶναι ἡ μαρτυρία μου· διατὶ ἐξεύρω ἀπὸ ποῦ ἦλθα, καὶ ποῦ ὑπάγω· ἀμὴ ἐσεῖς δὲν ἐξεύρετε ἀπὸ ποῦ ἔρχομαι, καὶ ποῦ ὑπάγω.

Digitized by Google

15 Ἐσεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε· ἐγὼ δὲν κρίνω κανένα.

16 Καὶ ἂν ἐγὼ κρίνω, ἡ κρίσις ἡ ἐδική μου εἶναι ἀληθινή· διατὶ δὲν εἶμαι μοναχός, ἀλλὰ εἶμαι ἐγὼ, καὶ ὁ πατὴρ ὁποῦ μὲ ἔπεμψε.

17 Καὶ εἰς τὸν νόμον τὸν ἐδικόν σας εἶναι γεγραμμένον, ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία εἶναι ἀληθινή.

18 Εἶμαι ἐγὼ ὁποῦ μαρτυρῶ διὰ λόγου μου· καὶ μαρτυρεῖ καὶ ὁ πατὴρ ὁποῦ μὲ ἔπεμψε.

19 Ἔλεγάν του λοιπόν· Ποῦ εἶναι ὁ πατήρ σου; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐδὲ ἐμένα ἰξεύρετε, οὐδὲ τὸν πατέρα μου· ἂν ἰξεύρετε ἐμένα, ἠθέλετε ἰξεύρῃ καὶ τὸν πατέρα μου.

20 Ἐτοῦτα τὰ λόγια ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ γαζοφυλάκιον, διδάσκωντας εἰς τὸ ἱερόν· καὶ κανένας δὲν τὸν ἐπίασεν, ὅτι ἀκόμι δὲν εἶχεν ἔλθη ἡ ὥρα του.

21 Εἶπέν τους πάλιν ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ ὑπάγω, καὶ θέλετε μὲ ζητήσει, καὶ εἰς τὴν ἁμαρτίαν σας θέλετε ἀποθάνει· καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ὑπάγω ἐγὼ, ἐσεῖς δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ἔλθετε.

22 Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν ἔλεγαν· Μήπως καὶ θέλει σκοτώσει τοῦ λόγου του, καὶ διὰ τοῦτο λέγει· Ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ἐσεῖς δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ἔλθετε;

23 Καὶ εἶπέν τους· Ἐσεῖς εἶσθε ἀπὸ τοὺς κάτω, ἐγὼ εἶμαι ἀπὸ τοὺς ἀπάνω· ἐσεῖς εἶσθε ἀπὸ τὸν κόσμον ἐτοῦτον, ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀπὸ τὸν κόσμον ἐτοῦτον.

24 Εἶπά σας λοιπὸν, ὅτι θέλετε ἀποθάνει εἰς ταῖς ἁμαρτίαις σας· διατὶ ἂν δὲν πιστεύετε, ὅτι ἐγὼ εἶμαι, θέλετε ἀποθάνει εἰς ταῖς ἁμαρτίαις σας.

Digitized by Google

25 Ἔλεγόν του λοιπόν· Καὶ ποῖος εἶσαι ἐσύ; Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· Ἐκεῖνος εἶμαι ὁποῦ σᾶς λαλῶ ἀπὸ τὴν ἀρχήν.

26 Πολλὰ ἔχω νὰ εἰπῶ καὶ νὰ κρίνω διὰ λόγου σας· ἀλλὰ ἐκεῖνος ὁποῦ μὲ ἔπεμψεν εἶναι ἀληθινός· καὶ ἐγὼ ἐκεῖνα ὁποῦ ἄκουσα ἀπ' αὐτὸν, αὐτὰ λαλῶ εἰς τὸν κόσμον.

27 Δὲν ἐγνώρισαν ὅτι διὰ τὸν πατέρα τοὺς ἔλεγε.

28 Εἶπέν [τους λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς· Ὅταν ὑψώσητε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε θέλετε γνωρίσει, ὅτι ἐγὼ εἶμαι, καὶ ἀπὸ λόγου μου δὲν κάμνω τίποτες, ἀλλὰ καθὼς μὲ ἐδίδαξεν ὁ πατήρ μου, ἐτοῦτα λέγω.

29 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ μὲ ἔπεμψε, μετ' ἐμένα εἶναι· καὶ δὲν με ἄφηκε μοναχὸν ὁ πατήρ, ὅτι ἐγὼ κάμνω πάντοτε ἐκεῖνα ὁποῦ τοῦ ἀρέσουν.

30 Λέγοντας αὐτὸς ἐτοῦτα, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

31 Ἔλεγε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς Ἰουδαίους ὁποῦ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· Ἐὰν ἐσεῖς μείνετε εἰς τὸν λόγον τὸν ἐδικόν μου, ἀλήθεια μαθηταΐδες μου εἶσθε·

32 Καὶ θέλετε γνωρίσει τὴν ἀλήθειαν· καὶ ἡ ἀλήθεια θέλει σᾶς ἐλευθερώσει.

33 Ἀπεκρίθηκάν του· Ἐμεῖς εἴμεσθε σπέρμα τοῦ Ἀβραὰμ, καὶ κανένα δὲν ἐδουλεύσαμεν ποτέ· πῶς ἐσὺ λέγεις· Ὅτι θέλετε ἐλευθερωθῆ;

34 Ἀπεκρίθη τους ὁ Ἰησοῦς· Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι κάθε ἄνθρωπος ὁποῦ κάμνει τὴν ἁμαρτίαν, εἶναι δοῦλος τῆς ἁμαρτίας.

35 Καὶ ὁ δοῦλος δὲν μένει εἰς τὸ σπῆτι παντοτεινά· ὁ υἱὸς μένει πάντοτε.

Digitized by Google

36 Ἐὰν λοιπὸν ὁ υἱὸς σᾶς ἐλευθερώσῃ, βέβαια ἐλεύθεροι θέλετε εἶσθαι.

37 Ἰξεύρω ὅτι σπέρμα τοῦ Ἀβραὰμ εἶσθε· ἀλλὰ γυρεύετε νὰ μὲ φονεύσετε, ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐδικός μου δὲν χωρεῖ εἰς ἐσᾶς.

38 Ἐγὼ ἐκεῖνο ὁποῦ εἶδα σημὰ εἰς τὸν πατέρα μου, λαλῶ· καὶ ἐσεῖς λοιπὸν ἐκεῖνο ὁποῦ εἴδετε ἀπὸ τὸν πατέρα σας, κάμνετε.

39 Ἀπεκρίθηκαν καὶ εἶπάν του· Ὁ πατέρας μας εἶναι ὁ Ἀβραάμ. Λέγει τους ὁ Ἰησοῦς· Ἂν ἦσθαν παιδία τοῦ Ἀβραὰμ, ἠθέλετε κάμνῃ τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραάμ.

40 Ἀμὴ τῶρα ζητᾶτε νὰ μὲ φονεύσετε, ἄνθρωπον ὁποῦ σᾶς ἐλάλησα τὴν ἀλήθειαν, ὁποῦ ἄκουσα ἀπὸ τὸν Θεόν· ἐτοῦτο ὁ Ἀβραὰμ δὲν τὸ ἔκαμε.

41 Ἐσεῖς κάμνετε τὰ ἔργα τοῦ πατρός σας. Εἶπάν του· Ἐμεῖς ἀπὸ πορνείαν δὲν ἐγεννηθήκαμεν· ἕναν πατέρα ἔχομεν, τὸν Θεόν.

42 Ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· Ἂν ὁ Θεὸς ἦτον ὁ πατέρας σας, ἠθέλετε ἀγαπᾷ ἐμένα· διατὶ ἐγὼ ἀπὸ τὸν Θεὸν εὐγῆκα καὶ ἦλθα· διατὶ ἀπὸ λόγου μου δὲν ἦλθα, ἀλλὰ ἐκεῖνος μὲ ἔστειλε.

43 Διατί δὲν γνωρίζετε τὴν λαλιάν μου; ἐπειδὴ δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ἀκούετε τὰ λόγιά μου.

44 Ἐσεῖς εἶσθε ἀπὸ τὸν πατέρα σας τὸν διάβολον, καὶ θέλετε νὰ κάμνετε ταῖς ἐπιθυμίαις τοῦ πατρός σας· ἐκεῖνος ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ἦτον ἀνθρωποκτόνος, καὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν δὲν ἐστάθηκε· διατὶ ἀλήθεια εἰς αὐτὸν δὲν εἶναι· ὅταν λαλῇ τὸ ψεῦμα, ἀπὸ τὰ ἐδικά του λαλεῖ· ὅτι ψεύστης εἶναι, καὶ ὁ πατὴρ τοῦ ψεύδους.

45 Ἐγὼ διατὶ λέγω τὴν ἀλήθειαν, δὲν μὲ πιστεύετε;

Digitized by Google

46 Ποῖος ἀπὸ σᾶς μὲ ἐλέγχει περὶ ἁμαρτίας; ἀμὴ ἂν ἐγὼ λέγω ἀλήθειαν, διατί ἐσεῖς δὲν με πιστεύετε;

47 Ἐκεῖνος ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὸν Θεὸν, ἀκούει τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ· διὰ τοῦτο ἐσεῖς δὲν ἀκούετε, διατὶ δὲν εἶσθε ἀπὸ τὸν Θεόν.

48 Ἀπεκρίθηκαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ εἶπάν του· Δὲν λέγομεν ἐμεῖς καλὰ, ὅτι Σαμαρείτης εἶσαι, καὶ δαιμόνιον ἔχεις;

49 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ δαιμόνιον δὲν ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν πατέρα μου, καὶ ἐσεῖς μὲ ἀτιμαζετε.

50 Καὶ ἐγὼ δὲν ζητῶ τὴν δόξαν μου· εἶναι ἐκεῖνος ὁποῦ τὴν ζητᾷ καὶ κρίνει·

51 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ὅποιος φυλάξει τὸν λόγον μου, δὲν θέλει ἰδῆ θάνατον εἰς τὸν αἰῶνα.

52 Εἶπάν του λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι· Τῶρα ἐγνωρίσαμεν πῶς ἔχεις δαιμόνιον· ὁ Ἀβραὰμ ἀπέθανε καὶ οἱ προφῆται, καὶ ἐσὺ λέγεις· Ὅποιος φυλάξει τὸν λόγον μου, δὲν θέλει γευθῆ θάνατον εἰς τὸν αἰῶνα.

53 Μῆνα εἶσαι ἐσὺ μεγαλίτερος ἀπὸ τὸν πατέρα μας τὸν Ἀβραάμ; ὁ ὁποῖος ἀπέθανε, καὶ οἱ προφῆται ἀπέθαναν· ποῖον κάμνεις ἐσὺ τοῦ λόγου σου;

54 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἂν ἐγὼ δοξάζω τοῦ λόγου μου, ἡ δόξα μου δὲν εἶναι τίποτες· ὁ πατέρας μου εἶναι· ὁποῦ μὲ δοξάζει, τὸν ὁποῖον ἐσεῖς λέγετε, ὅτι εἶναι Θεός σας.

55 Καὶ δὲν τὸν ἐγνωρίσετε· ἀμὴ ἐγὼ τὸν ἰξεύρω· καὶ ἂν εἰπῶ, πῶς δὲν τὸν ἰξεύρω, θέλω εἶσθαι καὶ ἐγὼ μιᾶς λογῆς ὡσὰν καὶ ἐσᾶς, ψεύστης· ἀλλὰ

Digitized by Google

τὸν ἰξεύρω; καὶ φυλάττω τὸν λόγον του.

56 Ἀβραὰμ ὁ πατέρας σας χαρὰ τὸ εἶχε, νὰ εἰδῇ τὴν ἡμέραν τὴν ἐδικήν μου· καὶ εἶδε, καὶ ἐχάρη.

57 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι τοῦ εἶπαν· Ἀκόμι πενῆντα χρονῶν δὲν εἶσαι, καὶ εἶδες τὸν Ἀβραάμ;

58 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, πρὸ τοῦ νὰ γένῃ ὁ Ἀβραὰμ, ἐγὼ εἶμαι.

59 Ἐσήκωσαν λοιπὸν πέτραις νὰ ῥίξουν ἀπάνω του· ἀμὴ ὁ Ἰησοῦς ἐκρυβήθη, καὶ ἐβγῆκεν ἀπὸ τὸ ἱερὸν, περνῶντας ἀπὸ τὴν μέσην τους· καὶ ἔτζι ἐπέρασε καὶ ἐδιέβη.

Κεφ. Θ'. 9.

1 Καὶ περνῶντας εἶδεν ἕνα ἄνθρωπον ὁποῦ ἦτον τυφλὸς ἀφότις ἐγεννήθη.

2 Καὶ τὸν ἐρώτησαν οἱ μαθηταίς του, καὶ εἶπαν· Διδάσκαλε, τίς ἥμαρτεν, ἐτοῦτος ἢ οἱ γονεῖς του, νὰ γεννηθῇ τυφλός;

3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐδὲ ἐτοῦτος ἥμαρτεν, οὐδὲ οἱ γονεῖς του· ἀλλὰ (ἐγεννήθη τυφλὸς) διὰ νὰ φανερωθοῦν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ εἰς αὐτόν.

4 Ἐμένα πρέπει νὰ κάμνω τὰ ἔργα ἐκείνου ὁποῦ μὲ ἔπεμψεν ἕως ὁποῦ εἶναι ἡμέρα· ἔρχεται νύκτα, ὁπόταν οὐδὲ κανένας δὲν δύνεται νὰ ἐργάζεται.

5 Ὅταν εἶμαι εἰς τὸν κόσμον, εἶμαι φῶς τοῦ κόσμου.

6 Ἐτοῦτα εἶπε, καὶ ἔπτυσε κάτω, καὶ ἔκαμε πηλὸν ἀπὸ τὸ πτύσμα του, καὶ ἔχρισε τὸν πηλὸν εἰς τὰ μάτια τοῦ τυφλοῦ·

7 Καὶ εἶπέν του· Σύρε, νίψου εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ· (τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἰπῇ,

Digitized by Google

ἀπεσταλμένος·) Ἐπῆγε λοιπὸν καὶ ἐνίφθη, καὶ ἐγύρισε βλέπωντας.

8 Οἱ γειτόνοι λοιπὸν καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ τὸν ἔβλεπαν προτίτερα ὅτι ἦτον τυφλὸς, ἔλεγαν· Δὲν εἶναι ἐτοῦτος ὁποῦ ἐκάθετον καὶ ἐζῆτα;

9 Ἄλλοι ἔλεγαν· Ὅτι ἐτοῦτος εἶναι· ἄλλοι ἔλεγαν· Τοῦ ὁμοιάζει· Καὶ ἐκεῖνος ἔλεγεν· Ὅτι ἐγῶμαι.

10 Ἐλεγάν του· Καὶ πῶς λοιπὸν ἀνοιξαν τὰ μάτιά σου;

11 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν· Ἕνας ἄνθρωπος ὁποῦ τὸν λέγουν Ἰησοῦν, ἔκαμε πηλὸν, καὶ ἔβαλλεν ἀπάνω εἰς τὰ μάτιά μου, καὶ εἶπέ μου· Σύρε εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωὰμ, καὶ νίψου. Καὶ ἐπῆγα καὶ ἐνίφθηκα, καὶ εἶδα.

12 Εἶπάν του· Καὶ ποῦ εἶναι ἐκεῖνος; Λέγει τους· Δὲν ἰξεύρω.

13 Καὶ ἔφεραν εἰς τοὺς φαρισαίους ἐκεῖνον, ὁποῦ ἦτον ἕναν καιρὸν τυφλός.

14 Καὶ ὅταν ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς τὸν πηλὸν, καὶ ἀνοιξε τὰ μάτιά του, ἦτον σάββατον.

15 Πάλιν λοιπὸν τὸν ἐρωτοῦσαν καὶ οἱ φαρισαῖοι, πῶς ἀνέβλεψε, καὶ ἐκεῖνος τοὺς εἶπε· Πηλὸν ἔβαλλεν ἀπάνω εἰς τὰ μάτιά μου, καὶ ἐνίφθηκα, καὶ βλέπω.

16 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τοὺς φαρισαίους ἔλεγαν· Ἐτοῦτος ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν Θεὸν, διατὶ δὲν φυλάγει τὸ σάββατον. Ἄλλοι ἔλεγαν· Πῶς δύνεται ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς νὰ κάμῃ τέτοιας λογῆς σημεῖα; Καὶ ἦτον διχοστασία ἀνάμεσά τους.

17 Λέγουσι πάλιν τοῦ τυφλοῦ· Ἐσὺ τί λέγεις διάτ' αὐτὸν, ὅτι ἄνοιξε τὰ μάτιά σου; Καὶ ἐκεῖνος

Digitized by Google

εἶπεν· Ὅτι προφήτης εἶναι.

18 Δὲν ἐπίστευσαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι δι' αὐτὸν, ὅτι ἦτον τυφλὸς καὶ εἶδεν, ἕως ὁποῦ ἐλάλησαν τοὺς γονεῖς ἐκείνου ὁποῦ ἀνέβλεψε.

19 Καὶ ἐρώτησάν τους, καὶ εἶπαν· Ἐτοῦτος εἶναι ὁ υἱός σας, ὁποῦ λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; πῶς λοιπὸν τῶρα βλέπει;

20 Οἱ γονεῖς του τοὺς ἀπεκρίθηκαν καὶ εἶπαν· Ἰξεύρομεν ὅτι ἐτοῦτος εἶναι ὁ υἱός μας, καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη·

21 Ἀμὴ τῶρα πῶς βλέπει, δὲν ἰξεύρομεν· ἢ τίς ἄνοιξε τὰ μάτιά του, ἐμεῖς δὲν ἰξεύρομεν· αὐτὸς ἔχει ἡλικίαν, αὐτὸν ἐρωτήσατε· αὐτὸς διὰ λόγου του θέλει σᾶς εἰπεῖ.

22 Ἐτοῦτα εἶπαν οἱ γονεῖς του, διατὶ ἐφοβοῦνταν τοὺς Ἰουδαίους· διατὶ καὶ προτίτερα ἐσυμφώνησαν οἱ Ἰουδαῖοι, ὅτι ὅποιος ὁμολογήσει αὐτὸν πῶς εἶναι Χριστὸς, νὰ τὸν διώχνουν ἀπὸ τὸ συναγώγι.

23 Διὰ τοῦτο εἶπαν οἱ γονεῖς του· Ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσετε.

24 Ἐλάλησαν λοιπὸν δεύτερον τὸν ἄνθρωπον, ὁποῦ ἦτον τυφλὸς, καὶ εἶπάν του· Δόξασε τὸν Θεόν· ἐμεῖς ἰξεύρομεν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐτοῦτος εἶναι ἁμαρτωλός.

25 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν· Ἂν εἶναι ἁμαρτωλὸς, δὲν ἰξεύρω· ἕνα μόνον ἰξεύρω, ὅτι ἀπ' ἐκεῖ ὁποῦ ἤμουν τυφλὸς, τῶρα βλέπω.

26 Καὶ πάλιν εἶπάν του· Τί σοῦ ἔκαμε; πῶς ἄνοιξε τὰ μάτιά σου;

27 Τοὺς ἀπεκρίθη· Προτίτερα σᾶς τὸ εἶπα, καὶ δὲν ἀκούσετε· τί πάλιν θέλετε νὰ ἀκούσετε; μῆνα θέλετε καὶ ἐσεῖς νὰ γενῆτε μαθηταίδες του;

Digitized by Google

28 Ὕβρισάν τον λοιπὸν, καὶ εἶπαν· Ἐσὺ εἶσαι μαθητὴς ἐκείνου· ἀμὴ ἐμεῖς εἴμεσθεν μαθηταὶ τοῦ Μωϋσέως.

29 Ἐμεῖς ἰξεύρομεν, ὅτι ὁ Θεὸς ἐσύντυχε μὲ τὸν Μωϋσῆν· ἀμὴ ἐτοῦτον, δὲν τὸν ἰξεύρομεν πόθεν εἶναι.

30 Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος, καὶ εἶπέν τους· Ἐτοῦτο εἶναι τὸ θαυμαστὸν, ὅτι ἐσεῖς δὲν ἰξεύρετε πόθεν εἶναι, καὶ ἄνοιξε τὰ μάτιά μου.

31 Ὅμως ἰξεύρομεν ὅτι ἁμαρτωλῶν ὁ Θεὸς δὲν ἀκούει· ἀλλὰ ἂν εἶναι κανένας ὁποῦ σέβεται τὸν Θεὸν, καὶ κάμνει τὸ θέλημά του, ἐτούτου ἀκούει.

32 Ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου δὲν ἀκούσθηκεν, ὅτι κανένας νὰ ἄνοιξε μάτια κανενοῦ, ὁποῦ νὰ ἐγεννήθηκε τυφλός.

33 Ἂν δὲν ἦτον ἐτοῦτος ἀπὸ τὸν Θεὸν, δὲν ἠμπόρει νὰ κάμῃ τίποτες.

34 Ἀπεκρίθηκαν καὶ εἶπάν του· Ἐσὺ ὅλος διόλου ἐγεννήθης εἰς ταῖς ἁμαρτίαις, καὶ ἐσὺ μᾶς διδάσκεις; Καὶ τὸν εὔγαλαν ἔξω.

35 Ἤκουσεν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι τὸν εὔγαλαν ἔξω· καὶ ὡσὰν τὸν εὗρε, τοῦ εἶπεν· Πιστεύεις ἐσὺ εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ;

36 Ἐκεῖνος ἀπεκρίθη καὶ εἶπέν του· Καὶ ποῖος εἶναι, Αὐθέντη, νὰ πιστεύσω εἰς αὐτόν;

37 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν· Καὶ τὸν εἶδες, καὶ ἐκεῖνος εἶναι ὁποῦ συντυχαίνει μετ' ἐσένα.

38 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· Πιστεύω, Αὐθέντη· καὶ τὸν ἐπροσκύνησε.

39 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐγὼ εἰς κρίσιν ἦλθα εἰς τοῦτον τὸν κόσμον· διὰ νὰ εἰδοῦν ἐκεῖνοι ὁποῦ δὲν βλέπουν, καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ βλέπουν νὰ γενοῦν τυφλοί.

Digitized by Google

40 Καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἦταν μετ' αὐτὸν ἀπὸ τοὺς φαρισαίους, τὰ ἄκουσαν αὐτὰ τὰ λόγια, καὶ εἶπάν του· Μῆνα καὶ ἐμεῖς τυφλοὶ εἴμεσθεν;

41 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· Ἂν ἤσθαν τυφλοί, δὲν εἴχετε ἁμαρτίαν· ἀμὴ τῶρα λέγετε· Ὅτι βλέπομεν· ἡ ἁμαρτία σας λοιπὸν μένει.

Κεφ. ί. 10.

1 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν ἐμβαίνει ἀπὸ τὴν θύραν εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων· ἀλλὰ ἀναβαίνει ἀπ' ἀλλοῦ, ἐκεῖνος εἶναι κλέπτης καὶ ληστής.

2 Ἀμὴ ἐκεῖνος ὁποῦ ἐμβαίνει ἀπὸ τὴν θύραν, ἐκεῖνος εἶναι βοσκὸς τῶν προβάτων.

3 Ἐτουτουνοῦ ὁ πορτάρης τοῦ ἀνοίγει· καὶ τὰ πρόβατα ἀκούουν τὴν φωνήν του· καὶ τὰ ἴδια πρόβατα κράζει κατὰ τὸ ὄνομά τους, καὶ τὰ εὐγάνει ἔξω.

4 Καὶ ὅταν εὐγάλει ἔξω τὰ ἴδια πρόβατα, παγένει ὀμπροστά τους· καὶ τὰ πρόβατα τοῦ ἀκολουθοῦν, ὅτι ἰξεύρουσι τὴν φωνήν του.

5 Ἀμὴ τοῦ ξένου δὲν θέλουν τοῦ ἀκολουθήσει, ἀλλὰ θέλουν φύγει ἀπ' αὐτόν· ὅτι δὲν γνωρίζουν τῶν ξένων τὴν φωνήν.

6 Ἐτούτην τὴν παροιμίαν τοὺς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴ ἐκεῖνοι δὲν ἐγνώρισαν, τί ἦταν ἐκεῖνα ὁποῦ τοὺς ἐλάλει.

7 Εἶπέν τους πάλιν ὁ Ἰησοῦς· Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἐγῶμαι ἡ θύρα τῶν προβάτων.

8 Ὅλοι ὅσοι ἦλθαν προτίτερα ἀπὸ μένα, εἶναι κλέπται καὶ ληστάδες· ἀλλὰ τὰ πρόβατα δὲν τοὺς ἄκουσαν.

Digitized by Google

9 Ἐγὼ εἶμαι ἡ θύρα· ἐὰν ἔμβῃ τινὰς διὰ μέσου τοῦ λόγου μου, θέλει σωθῆ· καὶ θέλει ἔμβει καὶ θέλει εὔγει, καὶ θέλει εὕρει βωσκήν.

10 Ὁ κλέπτης δὲν ἔρχεται, παρὰ διὰ νὰ κλέψῃ, καὶ νὰ σφάξῃ, καὶ νὰ χαλάσῃ· ἐγὼ ἦλθα διὰ νὰ ἔχουν ζωὴν, καὶ νὰ ἔχουν καὶ εὐπορίαν περισσήν.

11 Ἐγὼ εἶμαι ὁ ποιμένας ὁ καλός· ὁ ποιμένας ὁ καλὸς βάνει τὴν ζωήν του διὰ τὰ πρόβατα.

12 Ἀμὴ ἐκεῖνος ὁποῦ εἶναι στοιχητὸς, καὶ δὲν εἶναι ποιμένας, τοῦ ὁποίου δὲν εἶναι τὰ πρόβατα ἐδικά του, ὅταν βλέπῃ τὸν λύκον ὁποῦ ἔρχεται, ἀφίνει τὰ πρόβατα, καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἁρπάζει καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα.

13 Καὶ ὁ στοιχητὸς φεύγει, ὅτι εἶναι στοιχητὸς, καὶ δὲν τὸν μέλει διὰ τὰ πρόβατα.

14 Ἐγὼ εἶμαι ὁ ποιμένας ὁ καλὸς, καὶ γνωρίζω τὰ ἐδικά μου, καὶ γνωρίζομαι ἀπὸ τὰ ἐδικά μου.

15 Καθὼς μὲ γνωρίζει ὁ πατὴρ, γνωρίζω καὶ ἐγὼ τὸν πατέρα· καὶ βάνω τὴν ψυχήν μου διὰ τὰ πρόβατα.

16 Ἔχω καὶ ἄλλα πρόβατα τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ἀπὸ τὴν αὐλὴν ἐτούτην· καὶ κάμνει χρεία νὰ τὰ μαζώξω· καὶ ἐκεῖνα νὰ ἀκούσουν τὴν φωνήν μου· καὶ θέλει γένει μία ποίμνη, καὶ ἕνας ποιμένας.

17 Διὰ τοῦτο ὁ πατὴρ μὲ ἀγαπᾷ, ὅτι ἐγὼ βάνω τὴν ψυχήν μου, διὰ νὰ τὴν πάρω πάλιν.

18 Κανένας δὲν τὴν πέρνει ἀπὸ μένα· ἀλλὰ ἐγὼ τὴν βάνω ἀπὸ λόγου μου· ἔχω ἐξουσίαν νὰ τὴν θέσω, καὶ ἔχω ἐξουσίαν πάλιν νὰ τὴν πάρω· ἐτούτην τὴν παραγγελίαν ἐπῆρα ἀπὸ τὸν πατέρα μου.

19 Καὶ ἔγινε πάλιν διχοστασία ἀνάμεσα εἰς τοὺς

Digitized by Google

Ἰουδαίους διὰ τὰ λόγια ἐτοῦτα.

20 Καὶ πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἔλεγαν· Δαιμόνιον ἔχει, καὶ λωλαίνεται· τί τοῦ ἀκούετε;

21 Ἄλλοι ἔλεγαν· Ἐτοῦτα τὰ λόγια δὲν εἶναι δαιμονισμένου· μῆνα τὸ δαιμόνιον δύνεται νὰ ἀνοίγῃ τὰ μάτια τῶν τυφλῶν;

22 Καὶ τότε ἐγίνηκαν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα τὰ ἐγκαίνια· καὶ ἦτον χειμῶνας.

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπεριπάτει μέσα εἰς τὸ ἱερὸν, εἰς τὴν καμάραν τοῦ Σολομῶντος.

24 Ἐτρυγύρισάν τον λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ τοῦ ἔλεγαν· Ἕως πότε ἔχεις κρεμασμένην τὴν ψυχήν μας; ἂν εἶσαι ἐσὺ ὁ Χριστὸς, εἰπέ μας τὸ παῤῥησία.

25 Ἀπεκρίθη τους ὁ Ἰησοῦς· Εἶπά σας, καὶ δὲν πιστεύετε· τὰ ἔργα ὁποῦ ἐγὼ κάμνω εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρός μου, αὐτὰ μαρτυροῦν διὰ λόγου μου.

26 Ἀλλὰ ἐσεῖς δὲν πιστεύετε· διατὶ δὲν εἶστε ἀπὸ τὰ πρόβατα τὰ ἐδικά μου, καθὼς σᾶς εἶπα.

27 Τὰ πρόβατα τὰ ἐδικά μου ἀκούουν τὴν φωνήν μου· καὶ ἐγὼ τὰ γνωρίζω, καὶ μοῦ ἀκολουθοῦν.

28 Καὶ ἐγὼ τῶν δίδω ζωὴν αἰώνιον, καὶ δὲν θέλουν χαλασθῆ εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ κανένας δὲν θέλει τὰ ἁρπάξει ἀπὸ τὰ χέριά μου.

29 Ὁ πατήρ μου ὁποῦ μοῦ τὰ ἔδωκεν, εἶναι μεγαλίτερος ἀπὸ ὅλους· καὶ κανένας δὲν δύνεται νὰ τὰ ἁρπάξῃ ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ πατρός μου.

30 Ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἕνα εἴμεσθεν.

31 Καὶ πάλιν ἐπίασαν πέτραις οἱ Ἰουδαῖοι, νὰ τὸν λιθάσουν.

32 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπεκρίθη· Πολλὰ καλὰ

Digitized by Google

ἔργα σᾶς ἔδειξα ἀπὸ τὸν πατέρα μου· διὰ ποῖον ἔργον ἀπὸ τοῦτα μὲ λιθάζετε;

33 Οἱ Ἰουδαῖοι ἀπεκρίθηκαν, καὶ εἶπάν του· Διὰ καλὸν ἔργον δὲν σε λιθάζομεν, ἀλλὰ διὰ βλασφημίαν· ὅτι ἐσὺ ὤντας ἄνθρωπος κάμνεις τοῦ λόγου σου Θεόν.

34 Ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπεκρίθη· Δὲν εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸν νόμον σας· Ὅτι ἐγὼ εἶπα, Θεοὶ ἐστέ;

35 Ἐὰν ἐκείνους εἶπεν Θεοὺς, εἰς τοὺς ὁποίους ἔγινεν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ γραφὴ δὲν ἠμπορεῖ νὰ λυθῇ·

36 Ἐκεῖνον ὁποῦ ὁ πατὴρ ἁγίασε καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον, ἐσεῖς λέγετε· Ὅτι βλασφημεῖς, διατὶ σᾶς εἶπα, ὅτι υἱὸς εἶμαι τοῦ Θεοῦ;

37 Ἂν δὲν κάμνω τὰ ἔργα τοῦ πατρός μου, μή με πιστεύετε·

38 Ἀμὴ ἂν τὰ κάμνω, κἂν ἐμένα δὲν πιστεύετε, τὰ ἔργα μου πιστεύσετε· διὰ νὰ γνωρίσετε, καὶ νὰ πιστεύσετε, ὅτι ὁ πατὴρ εἶναι εἰς ἐμένα, καὶ ἐγὼ εἰς τὸν πατέρα.

39 Ἐζητοῦσαν λοιπὸν πάλιν νὰ τὸν πιάσουν· ἀμὴ ἐξέβη ἀπὸ τὰ χέριά τους.

40 Καὶ ἐπῆγε πάλιν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, εἰς τὸν τόπον ὁποῦ ἦτον Ἰωάννης πρῶτα καὶ ἐβάπτιζε· καὶ ἐστάθη ἐκεῖ.

41 Καὶ πολλοὶ ἦλθασιν εἰς αὐτὸν, καὶ ἔλεγαν· Ὅτι ὁ Ἰωάννης δὲν ἔκαμε κανένα σημεῖον· ἀμὴ ὅλα ὅσα εἶπεν ὁ Ἰωάννης διὰ τοῦτον, εἶναι ἀληθινά.

42 Καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐκεῖ εἰς αὐτόν.

Digitized by Google

Κεφ. ια'. 11.

1 Ἦτον καὶ κάποιος ἀσθενὴς Λάζαρος ἀπὸ τὴν Βηθανίαν, ἀπὸ τὸ χωρίον τῆς Μαρίας καὶ τῆς Μάρθας τῆς ἀδελφῆς της.

2 Καὶ ἡ Μαρία ἦτον ὁποῦ ἄλειψε τὸν Κύριον μύρον, καὶ μὲ τὰ μαλιά της ἐσφούγγισε τὰ ποδάριά του· τῆς ὁποίας ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἦτον ἀσθενής.

3 Ἔστειλαν λοιπὸν αἱ ἀδελφαῖς του εἰς αὐτὸν, καὶ ἔλεγαν· Αὐθέντη, ἰδὲ ἐκεῖνον ὁποῦ ἀγαπᾷς, ἐκεῖνος ἀσθενεῖ.

4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὡσὰν τὸ ἤκουσεν, εἶπεν· Ἐτούτη ἡ ἀσθένεια δὲν εἶναι διὰ θάνατον, ἀλλὰ εἶναι διὰ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ διὰ μέσου αὐτῆς.

5 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀγάπα τὴν Μάρθαν καὶ τὴν ἀδελφήν της καὶ τὸν Λάζαρον.

6 Ὡσὰν ἄκουσε λοιπὸν ὅτι ἀσθενεῖ, τότε ἐστάθη εἰς τὸν τόπον ὁποῦ ἦτον, δύο ἡμέραις.

7 Μετὰ ταῦτα ὕστερον ἀπὸ τοῦτο λέγει εἰς τοὺς μαθητάδες· Ἂς πᾶμεν πάλιν εἰς τὴν Ἰουδαίαν.

8 Λέγουν του οἱ μαθητάδες· Διδάσκαλε, ἀπὸ τῶρα σὲ ἐζητοῦσαν οἱ Ἰουδαῖοι νὰ σὲ λιθάσουν, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ;

9 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη· Δὲν εἶναι δώδεκα ὥραις τῆς ἡμέρας; ὅποιος περιπατεῖ τὴν ἡμέραν, δὲν σκοντάπτει· ὅτι βλέπει τὸ φῶς τοῦ κόσμου ἐτούτου.

10 Ἀμὴ ὅποιος περιπατεῖ τὴν νύκτα, σκοντάπτει· ὅτι δὲν ἔχει τὸ φῶς εἰς τοῦ λόγου του.

11 Ἐτοῦτα εἶπεν· καὶ ὕστερον ἀπὸ τοῦτο τοὺς

Digitized by Google

λέγει· Λάζαρος ὁ φίλος μας ἐκοιμήθη· καὶ πηγαίνω νὰ τὸν ἐξυπνίσω.

12 Καὶ οἱ μαθηταὶ εἶπαν· Αὐθέντη, ἂν ἐκοιμήθη, θέλει σηκωθῆ.

13 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε διὰ τὸν θάνατόν του· καὶ ἐκεῖνους τοὺς ἐφάνη, ὅτι διὰ τὸ κοίμησμα τοῦ ὕπνου λέγει.

14 Τότε λοιπὸν τοὺς εἶπε παῤῥησία· Λάζαρος ἀπέθανε·

15 Καὶ χαίρομαι διάτ' ἐσᾶς, (διὰ νὰ πιστεύσετε·) ὅτι ἐγὼ δὲν ἤμουν ἐκεῖ· ἀλλὰ ἂς πᾶμεν εἰς αὐτόν.

16 Καὶ ὁ Θωμᾶς ὁποῦ ἐλέγετον Δίδυμος, εἶπεν εἰς τοὺς συμμαθητάδες του· Ἂς πᾶμεν καὶ ἐμεῖς, νὰ ἀποθάνωμεν μετ' αὐτόν.

17 Ὅταν λοιπὸν ἐπῆγεν ὁ Ἰησοῦς, τὸνηὗρεν ὁποῦ εἶχεν ὡραμάη τέσσαρες ἡμέραις εἰς τὸ μνῆμα.

18 Καὶ ἡ Βηθανία ἦτον κοντὰ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἕως δεκαπέντε στάδια.

19 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ἐπήγασιν εἰς τὴν Μάρθαν καὶ Μαρίαν, νὰ ταῖς παρηγορήσουν διὰ τὸν ἀδελφόν ταις.

20 Ἡ Μάρθα λοιπὸν ὡσὰν ἄκουσεν ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, τὸν ἐπροϋπάντησεν· ἀμὴ ἡ Μαρία ἐκάθετον εἰς τὸ σπῆτι.

21 Ἡ Μάρθα λοιπὸν εἶπεν τοῦ Ἰησοῦ· Αὐθέντη, ἂν ἤσουν ἐδῶ, ὁ ἀδελφός μου δὲν ἤθελεν ἀποθάνη.

22 Ἀλλὰ καὶ τῶρα ἰξεύρω, ὅτι ὅσα ζητήσεις ἀπὸ τὸν Θεὸν, ὁ Θεὸς θέλει σοῦ τὰ δώσει.

23 Λέγει της ὁ Ἰησοῦς· Θέλει ἀναστηθῆ ὁ ἀδελφός σου.

24 Λέγει του ἡ Μάρθα· Ἰξεύρω ὅτι θέλει

Digitized by Google

ἀναστηθῇ εἰς τὴν ἀνάστασιν εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν.

25 Λέγει της ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἶμαι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή· ὅποιος πιστεύει εἰς ἐμένα, ἂν καὶ ἀποθάνῃ, θέλει ζήσει·

26 Καὶ κάθε ἄνθρωπος ὁποῦ ζῇ καὶ πιστεύει εἰς ἐμένα, δὲν ἀποθάνει εἰς τὸν αἰῶνα· Πιστεύεις τοῦτο;

27 Λέγει του ἡ Μάρθα· Ναὶ Αὐθέντη· ἐγὼ ἐπίστευσα, ὅτι ἐσὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁποῦ ἔρχεται εἰς τὸν κόσμον.

28 Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτοῦτα, ἐπῆγε καὶ ἐλάλησε τὴν Μαρίαν τὴν ἀδελφήν της κρυφὰ, καὶ τῆς εἶπεν· Ὁ διδάσκαλος εἶναι ἐδῶ, καὶ σὲ κράζει.

29 Ἐκείνη ὡσὰν τὸ ἤκουσεν, ἐσηκώθη γλήγωρα, καὶ ἐπῆγεν εἰς αὐτόν.

30 (Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀκόμι δὲν εἶχεν ἐλθῃ εἰς τὸ χωρίον, ἀλλὰ ἦτον εἰς τὸν τόπον ὁποῦ τὸν ἀπάντησεν ἡ Μάρθα.)

31 Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν ὁποῦ ἦταν μετ' αὐτὴν εἰς τὸ σπῆτι, καὶ τὴν ἐπαρηγοροῦσαν, ὡσὰν εἶδαν τὴν Μαρίαν ὅτι ἐσηκώθη γλήγωρα καὶ εὐγῆκεν ἔξω, τὴν ἀκολούθησαν, λογιάζοντες· Ὅτι πάγει εἰς τὸ μνῆμα, διὰ νὰ κλαύσῃ ἐκεῖ.

32 Ἡ Μαρία λοιπὸν ὡσὰν ἐπῆγεν ἐκεῖ ὁποῦ ἦτον ὁ Ἰησοῦς, καὶ τὸν εἶδεν, ἔπεσεν εἰς τὰ ποδάριά του, λέγωντάς του· Αὐθέντη, ἐὰν ἤσουν ἐδῶ, δὲν ἤθελεν ἀποθάνῃ ὁ ἀδελφός μου.

33 Ὁ Ἰησοῦς ὡσὰν τὴν εἶδεν ὁποῦ ἔκλαιε, καὶ τοὺς Ἰουδαίους ὁποῦ ἦταν μαζὺ καὶ ἔκλαιαν, ἐπόνεσεν ἡ ψυχή του, καὶ ἐσυγχύσθη·

Digitized by Google

34 Καὶ εἶπεν· Ποῦ τὸν ἐβάλετε; Λέγουν του· Αὐθέντη, ἔλα καὶ ἴδε.

35 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐδάκρυσε.

36 Ἔλεγαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι· Ἰδὲς πῶς τὸν ἀγάπα.

37 Καὶ κάποιοι ἀπ' αὐτοὺς εἶπαν· Ἐτοῦτος ὁποῦ ἄνοιξε τὰ μάτια τοῦ τυφλοῦ, δὲν ἐδύνετον νὰ κάμῃ, (καὶ ἐτοῦτο,) νὰ μὴν ἀποθάνῃ ἐτοῦτος;

38 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν βρυχώμενος μέσα του, ἐπῆγεν εἰς τὸ μνημεῖον· Καὶ ἦτον σπήλαιον, καὶ ἀπάνω εἰς αὐτὸ ἐκείτετον πέτρα.

39 Καὶ λέγει ὁ Ἰησοῦς· Σηκώσετε τὴν πέτραν. Λέγει του ἡ ἀδελφὴ τοῦ ἀποθαμμένου ἡ Μάρθα· Αὐθέντη, ὡραμάη βρωμᾷ· διατὶ ἔχει τέσσαρες ἡμέραις.

40 Λέγει της ὁ Ἰησοῦς· Δὲν σοῦ εἶπα, ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς, θέλεις εἰδῆ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ;

41 Ἐσήκωσαν λοιπὸν τὴν πέτραν ἀπὸ ἐκεῖ, ὁποῦ ἐκείτετον ὁ ἀποθαμμένος· Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐσήκωσε τὰ μάτιά του ἀπάνω, καὶ εἶπε· Πάτερ, εὐχαριστῶ σε, ὅτι μοῦ ἄκουσες.

42 Καὶ ἐγὼ ἤξευρα ὅτι πάντοτε μοῦ ἀκούεις· ἀλλὰ διὰ τὸν λαὸν ὁποῦ στέκει τριγύρω εἶπα, διὰ νὰ πιστεύσουν ὅτι ἐσὺ μὲ ἔστειλες.

43 Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτοῦτα, μὲ μεγάλην φωνὴν ἐκραξε· Λάζαρε, εὔγα ἔξω.

44 Καὶ εὐγῆκεν ὁ ἀποθαμμένος, δεμένα τὰ ποδάριά του καὶ τὰ χέριά του μὲ φασκίαις· καὶ τὸ πρόσωπόν του μὲ μανδύλι δεμένον· Λέγει τους ὁ Ἰησοῦς· Λύσετέ τον, καὶ ἀφῆτέ τον νὰ ὑπάγῃ.

45 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ὁποῦ ἦλθαν εἰς τὴν Μαρίαν, καὶ εἶδαν ἐκεῖνα ὁποῦ ἔκαμεν ὁ

Digitized by Google

Ἰησοῦς, ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

46 Ἀμὴ κάποιοι ἀπ' αὐτοὺς ἔπῆγαν εἰς τοὺς φαρισαίους, καὶ εἶπάν τους ἐκεῖνα ὁποῦ ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς.

47 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς λοιπὸν καὶ οἱ φαρισαῖοι ἔκαμαν σύνοδον, καὶ ἔλεγαν· τί νὰ κάμωμεν; ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐτοῦτος κάμνει πολλὰ σημεῖα.

48 Ἂν τὸν ἀφήσωμεν ἔτζι, ὅλοι θέλουν πιστεύσει εἰς αὐτόν· καὶ θέλουν ἔλθη οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ θέλουν χαλάσει καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος μας.

49 Καὶ κάποιος ἕνας ἀπ' αὐτοὺς, Καϊάφας, ὁ ὁποῖος ἦτον ἀρχιερεὺς τοῦ χρόνου ἐκείνου, τοὺς εἶπεν· Ἐσεῖς δὲν ἐξεύρετε τίποτες·

50 Οὐδὲ βάνετε εἰς τὸν νοῦν σᾶς, ὅτι καλλίτερόν μας εἶναι, νὰ ἀποθάνῃ ἕνας ἄνθρωπος ἀντὶς διὰ τὸν λαὸν, καὶ νὰ μὴν χαλασθῇ ὅλον τὸ ἔθνος.

51 Καὶ τοῦτο δὲν τὸ εἶπεν ἀπὸ λόγου του· ἀλλὰ μὲ τὸ νὰ εἶναι ἀρχιερεὺς τοῦ χρόνου ἐκείνου, ἐπροφήτευσεν, ὅτι ἔμελλεν ὁ Ἰησοῦς νὰ ἀποθάνῃ διὰ τὸ ἔθνος·

52 Καὶ ὄχι μόνον διὰ τὸ ἔθνος, ἀλλὰ διὰ νὰ μαζώξῃ εἰς ἕνα τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ τὰ διασκορπισμένα.

53 Ἀπ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν λοιπὸν ἐσυμβουλεύθηκαν, νὰ τὸν χαλάσουν.

54 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν πλέον παῤῥησίᾳ δὲν ἐπερι-πάτει εἰς τοὺς Ἰουδαίους, ἀλλὰ ἔπῆγεν ἀπ' ἐκεῖ εἰς τὴν χώραν ὁποῦ εἶναι κοντὰ εἰς τὴν ἔρημον, εἰς πόλιν ὁποῦ λέγεται Ἐφραΐμ· καὶ ἐκεῖ διέτριβε μὲ τοὺς μαθητάδες του.

55 Καὶ ἦτον σημὰ τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἀνέβηκαν πολλοὶ ἀπὸ τὴν χώραν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα

Digitized by Google

προτίτερα ἀπὸ τὸ πάσχα, διὰ νὰ καθαρίσουν τοῦ λόγου τους.

56 Καὶ ἐζητοῦσαν τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔλεγαν ἕνας μὲ τὸν ἄλλον, ἐκεῖ ὁποῦ ἐστέκουνταν εἰς τὸ ἱερόν· Τί σᾶς φαίνεται, ὅτι (τάχα) νὰ μὴν ἔλθῃ εἰς τὴν ἑορτήν;

57 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔδωκαν παραγγελίαν, ἀνίσως καὶ γνωρίσῃ κανένας ποῦ εἶναι, νὰ τοὺς τὸ εἰπῇ, διὰ νὰ τὸν πιάσουν.

Κεφ. ιβ'. 12.

1 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν ἓξ ἡμέραις προτίτερα ἀπὸ τὸ πάσχα ἦλθεν εἰς τὴν Βηθανίαν, ἐκεῖ ὁποῦ ἦτον ὁ Λάζαρος ὁποῦ ἀπέθανε, τὸν ὁποῖον ἀνάστησεν ἐκ νεκρῶν.

2 Ἐκαμάν του λοιπὸν δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα ὑπηρέτα· καὶ ὁ Λάζαρος ἦτον ἕνας ἀπ' ἐκείνους ὁποῦ ἐκάθουνταν εἰς τὴν τράπεζαν μαζὺ μὲ τὸν Ἰησοῦν.

3 Ἡ Μαρία λοιπὸν ἐπῆρε μίαν λίτραν μύρον ἀπὸ νάρδον ὑγρὸν πολυτίμητον, καὶ ἄλειψε τὰ ποδάρια τοῦ Ἰησοῦ, καὶ μὲ τὰ μαλιά της τὰ ἐσφούγγισε· καὶ τὸ σπῆτι ἐγέμισεν ἀπὸ τὴν μυρωδιὰν τοῦ μύρου.

4 Λέγει λοιπὸν ἕνας ἀπὸ τοὺς μαθητάδες του, Ἰούδας ὁ υἱὸς τοῦ Σίμωνος ὁ Ἰσκαριώτης, ὁποῦ ἔμελλε νὰ τὸν παραδώσῃ·

5 Διατί δὲν ἐπουλήθη ἐτοῦτο τὸ μύρον διὰ τριακόσια δηνάρια, νὰ δοθῇ εἰς τοὺς πτωχούς;

6 Καὶ τοῦτο τὸ εἶπεν, ὄχι πῶς τὸν ἔμελε διὰ τοὺς πτωχούς, ἀλλὰ διατὶ ἦτον κλέπτης, καὶ ἐβάστα τὸ πουγγίον, καὶ ἐπεράτει ἐκεῖνα ὁποῦ ἐβάνασι.

Digitized by Google

7 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄφες την· (ὅτι) τὸ ἐφύλαξεν εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου.

8 Διατὶ τοὺς πτωχοὺς τοὺς ἔχετε πάντοτε μαζύ σας, ἀμὴ ἐμένα πάντοτε δὲν με ἔχετε.

9 Καὶ πολὺς ὄχλος τῶν Ἰουδαίων ἔμαθαν ὅτι ἐκεῖ εἶναι· καὶ ἦλθαν ὄχι μοναχὰ διὰ τὸν Ἰησοῦν, ἀλλὰ διὰ νὰ εἰδοῦσι καὶ τὸν Λάζαρον, τὸν ὁποῖον ἀνάστησεν ἐκ νεκρῶν.

10 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐσυμβουλεύθηκαν, νὰ σκοτώσουν καὶ τὸν Λάζαρον·

11 Διατὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους διὰ τὸν (Λάζαρον) παρακινούμενοι ἐπήγεναν, καὶ ἐπίστευαν εἰς τὸν Ἰησοῦν.

12 Τὴν ἄλλην ἡμέραν ὁ πολὺς ὄχλος ὁποῦ ἐπῆγεν εἰς τὴν ἑορτὴν, ὡσὰν ἄκουσαν, ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα,

13 Ἐπῆραν τὰ βαΐα τῶν φοινίκων, καὶ εὐγῆκαν νὰ τὸν ἀπαντήσουν, καὶ ἔκραζαν· Ὡσαννὰ, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ηὗρεν ἕνα γαϊδουράκι, καὶ ἐκάθισεν ἀπάνω του, καθὼς εἶναι γεγραμμένον·

15 Ὦ θύγατερ Σιὼν μὴν φοβᾶσαι· νὰ, ὁ βασιλεύς σου ὁποῦ ἔρχεται καβαλάρης ἀπάνω εἰς τὸ πουλάρι τῆς γαϊδάρας.

16 Καὶ ἐτοῦτα δὲν τὰ ἐγνώρισαν οἱ μαθητάδες του εἰς τὴν ἀρχήν· ἀλλὰ ὅταν ἐδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐθυμήθηκαν, ὅτι ἐτοῦτα ἦταν γραμμένα δι αὐτὸν, καὶ ἐτοῦτα ἔκαμαν εἰς αὐτόν.

17 Τὸ πλῆθος λοιπὸν ἐμαρτύρα ὁποῦ ἦταν μετ αὐτὸν, ὅτι ἐλάλησε τὸν Λάζαρον ἀπὸ τὸ μνῆμα, καὶ τὸν ἀνάστησεν ἐκ νεκρῶν.

Digitized by Google

18 Καὶ διὰ τοῦτο τὸν ἀπάντησε τὸ πλῆθος, ὅτι ἄκουσε πῶς ἔκαμεν αὐτὸς ἐτοῦτο τὸ σημεῖον.

19 Οἱ φαρισαῖοι λοιπὸν εἶπαν ἀνάμεσά τους· Βλέπετε πῶς δὲν ὠφελεῖτε τίποτες; νὰ, ὁ κόσμος ὅλος ὁπού ἐπῆγεν κατόπιν του.

20 Ἦταν καὶ κάποιοι Ἕλληνες ἀπὸ ἐκείνους ὁποῦ ἀνέβαιναν νὰ προσκυνήσουν εἰς τὴν ἑορτήν·

21 Ἐτοῦτοι λοιπὸν ἐπῆγαν εἰς τὸν Φίλιππον ὁποῦ ἦτον ἀπὸ τὴν Βηθσαϊδὰ (ἡ ὁποία εἶναι πόλις) τῆς Γαλιλαίας, καὶ τὸν ἐρωτοῦσαν, καὶ ἔλεγαν· Αὐθέντη, θέλομεν νὰ εἰδοῦμεν τὸν Ἰησοῦν.

22 Ἔρχεται ὁ Φίλιππος καὶ λέγει τὸ εἰς τὸν Ἀνδρέαν· καὶ ὁ Ἀνδρέας καὶ ὁ φίλιππος πάλιν τὸ εἶπαν εἰς τὸν Ἰησοῦν·

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν· Ἦλθεν ἡ ὥρα, νὰ δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

24 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω· ἐὰν δὲν πέσῃ τὸ σπειρὶ τοῦ σιταρίου εἰς τὴν γῆν νὰ ἀποθάνῃ, αὐτὸ μοναχὸν ἀπομένει· ἀμὴ ἂν ἀποθάνῃ, φέρνει πολὺν καρπόν.

25 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἀγαπᾷ τὴν ζωήν του, θέλει τὴν χάσει· καὶ ὅποιος τὴν μισᾷ εἰς τὸν κόσμον ἐτοῦτον, θέλει τὴν φυλάξει εἰς τὴν ζωὴν αἰώνιον.

26 Ἐὰν μὲ ὑπηρετᾷ κανένας, ἂς μοῦ ἀκολουθᾷ. καὶ ὅπου εἶμαι ἐγὼ, ἐκεῖ θέλει εἶσθαι καὶ ὁ ὑπηρέτης ὁ ἐδικός μου· καὶ ἂν μὲ ὑπηρετᾷ κανένας, θέλει τὸν τιμήσει ὁ πατήρ.

27 Τώρα ἡ ψυχή μου εἶναι ταραγμένη· καὶ τί νὰ εἰπῶ; Ὦ πάτερ, ἐλευθέρωσέ με ἀπὸ τὴν ὥραν ἐτούτην· ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθα εἰς τὴν ὥραν ἐτούτην.

28 Ὦ πάτερ, δόξασον τὸ ὄναμά σου. Φωνὴ ἦλθεν

Digitized by Google

λοιπὸν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν (λέγουσα·) Καὶ τὸ ἐδόξασα, καὶ πάλιν θέλω τὸ δοξάσει.

29 Ὁ ὄχλος λοιπὸν ὁποῦ ἐστέκουνταν καὶ ἄκουαν, ἔλεγαν νὰ εἶναι βροντή. Ἄλλοι ἔλεγαν· Ἄγγελος τοῦ ἐσύντυχε.

30 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Ἐτούτη ἡ φωνὴ δὲν ἔγινε διὰ λόγου μου, ἀλλὰ διὰ λόγου σας.

31 Τῶρα εἶναι ἡ κρίσις τοῦ κόσμου τούτου· τῶρα ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου θέλει ῥιχθῇ ἔξω.

32 Καὶ ἐὰν ὑψωθῶ ἀπὸ τὴν γῆν, θέλω σύρει ὅλους εἰς τοῦ λόγου μου.

33 (Καὶ τοῦτο τὸ ἔλεγε σημαίνωντας μὲ τὶ λογῆς θάνατον ἔμελλε νὰ ἀποθάνῃ.)

34 Ὁ ὄχλος τοῦ ἀπεκρίθη· Ἐμεῖς ἀκούσαμεν ἀπὸ τὸν νόμον, ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ πῶς ἐσὺ λέγεις, κάμνει χρεία νὰ ὑψωθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; ποῖος εἶναι ἐτοῦτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου;

35 Εἶπέν τους (πάλιν) ὁ Ἰησοῦς· Ἀκόμι ὀλίγον καιρὸν τὸ φῶς εἶναι μετ' ἐσᾶς· πορπατεῖτε ἕως ὁποῦ ἔχετε τὸ φῶς, διὰ νὰ μὴν σᾶς πλακώσῃ τὸ σκοτάδι· καὶ ὁποιος πορπατεῖ εἰς τὸ σκοτάδι, δὲν ἰξεύρει ποῦ ὑπάγει.

36 Ἕως ὁποῦ ἔχετε τὸ φῶς, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, διὰ νὰ γενῆτε υἱοὶ τοῦ φωτός· Ἐτοῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, ἔπειτα ἐπῆγε καὶ ἐκρυβήθη ἀπ' αὐτούς.

37 Καὶ τόσα σημεῖα ὁποῦ ἔκαμεν ὀμπροστά τους, δὲν ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν·

38 Διὰ νὰ πληρωθῇ ὁ λόγος τοῦ προφήτου Ἡσαΐου, ὁποῦ εἶπεν· Αὐθέντη, τίς ἐπίστευσε τὸ κήρυγμά μας; καὶ ὁ βραχίων Κυρίου εἰς τίνα ἀπεκαλύφθη;

Digitized by Google

39 Διὰ τοῦτο δὲν ἠμποροῦσαν νὰ πιστεύσουν, ὅτι πάλιν εἶπεν Ἡσαΐας·

40 Ἐτύφλωσε τὰ μάτιά τους, καὶ ἐσκλήρυνε τὴν καρδίαν τους· διὰ νὰ μὴν εἰδοῦσι μὲ τὰ μάτιά τους, καὶ νοήσουν μὲ τὴν καρδίαν τους, καὶ γυρίσουν, καὶ τοὺς ἰατρεύσω.

41 Ἐτοῦτα εἶπεν Ἡσαΐας, ὅταν εἶδε τὴν δόξαν του· καὶ ἐλάλησεν διὰ τὸν Χριστόν.

42 Ὅμως ἀκόμι καὶ ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· ἀλλὰ διὰ τοὺς φαρισαίους δὲν τὸν ὁμολογοῦσαν, διὰ νὰ μὴν διωχθοῦσιν ἀπὸ τὸ συναγώγι·

43 Διατὶ ἠγάπησαν περισσότερον τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων, παρὰ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

44 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἔκραξε καὶ εἶπεν· Ἐκεῖνος ὁποῦ πιστεύει εἰς ἐμένα, δὲν πιστεύει εἰς ἐμένα, ἀλλὰ εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ μὲ ἔπεμψε.

45 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ βλέπει ἐμένα, βλέπει ἐκεῖνον ὁποῦ μὲ ἔπεμψε.

46 Ἐγὼ ἦλθα φῶς εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ μὴν μείνῃ εἰς τὸ σκότος ἐκεῖνος ὁποῦ πιστεύει εἰς ἐμένα.

47 Καὶ ὅποιος ἀκούσει τὰ λόγιά μου, καὶ δὲν τὰ πιστεύσει, ἐγὼ δὲν τὸν κρίνω. Διατὶ δὲν ἦλθα νὰ κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλὰ νὰ τὸν σώσω.

48 Ἐκεῖνος ὁποῦ μὲ καταφρονᾷ, καὶ δὲν πιάνει τὰ λόγιά μου, ἔχει ἐκεῖνον ὁποῦ τὸν κρίνει· ὁ λόγος ὁποῦ ἐλάλησα ἐγὼ, ἐκεῖνος θέλει τὸν κρίνει εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν·

49 Ὅτι ἐγὼ ἀπὸ λόγου μου δὲν ἐλάλησα· ἀλλὰ ὁ πατὴρ ὁποῦ μὲ ἔπεμψεν, αὐτὸς μοῦ ἐπαράγγειλε τὶ νὰ εἰπῶ, καὶ τὶ νὰ λαλήσω.

Digitized by Google

50 Καὶ ἐξεύρω ὅτι ἡ ἐντολή του εἶναι ζωὴ αἰώνιος· ἐκεῖνα λοιπὸν ὁποῦ ἐγὼ λαλῶ, καθὼς μοῦ τὰ εἶπεν ὁ πατὴρ, ἔτζι τὰ λαλῶ.

Κεφ. ιγ'. 13.

1 Καὶ προτίτερα ἀπὸ τὴν ἑορτὴν τοῦ πάσχα, ἐξεύρωντας ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα του, νὰ εὔγῃ ἀπὸ τοῦτον τὸν κόσμον νὰ πάγῃ εἰς τὸν πατέρα, μὲ τὸ νὰ ἀγαπήσῃ τοὺς ἐδικούς του ὁποῦ ἦταν εἰς τὸν κόσμον, ἕως τὸ τέλος τοὺς ἀγάπησε·

2 Καὶ ὡσὰν ἔγινε τὸ δεῖπνον, (ἔστωντας νὰ ἔβαλεν ὡραμάη ὁ διάβολος εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Ἰούδα τοῦ υἱοῦ τοῦ Σίμωνος τοῦ Ἰσκαριώτου, νὰ τὸν παραδώσῃ·)

3 Ἰξεύρωντας ὁ Ἰησοῦς ὅτι ὅλα τὰ ἔδωκεν ὁ πατὴρ εἰς τὰ χέριά του, καὶ ὅτι ἀπὸ τὸν Θεὸν ἦλθε, καὶ εἰς τὸν Θεὸν ὑπάγει.

4 Σηκώνεται ἀπὸ τὸ δεῖπνον, καὶ βάνει κάτω τὰ φορέματά του, καὶ πέρνωντας φουτὰ, ἐζώσθη.

5 Καὶ ἀπέπει ἔβαλε νερὸ εἰς τὴν λεκάνην, καὶ ἄρχισε νὰ νίπτῃ τὰ ποδάρια τῶν μαθητῶν, καὶ νὰ τὰ σφουγγίζῃ μὲ τὸν φουτὰ ὁποῦ ἦτον ζωσμένος.

6 Ἔρχεται λοιπὸν εἰς τὸν Σίμωνα τὸν Πέτρον· καὶ ἐκεῖνος τοῦ εἶπε· Αὐθέντη, ἐσὺ νίπτεις τὰ ποδάριά μου;

7 Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ τοῦ εἶπεν· Ἐκεῖνο ὁποῦ κάμνω ἐγὼ, ἐσὺ τῶρα δὲν τὸ γνωρίζεις, ἀμὴ ὕστερον θέλεις τὸ γνωρίσει.

8 Λέγει του ὁ Πέτρος· Νὰ μὴν νίψῃς τὰ ποδάριά μου εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη· Ἂν δὲν σε νίψω, δὲν ἔχεις μερτικὸν μετ' ἐμένα.

Digitized by Google

9 Λέγει του ὁ Σίμων Πέτρος· Αὐθέντη, ὄχι μοναχὰ τὰ ποδάρια μου, ἀλλὰ καὶ τὰ χέρια μου, καὶ τὸ κεφάλι μου.

10 Λέγει του ὁ Ἰησοῦς· Ὁ λουσμένος δὲν ἔχει χρεία παρὰ νὰ νίψῃ τὰ ποδάρια του, ἀλλὰ εἶναι καθαρὸς ὅλος· καὶ ἐσεῖς καθαροὶ εἶσθε, ἀλλ' ὄχι ὅλοι.

11 Διατὶ ἤξευρεν ἐκεῖνον ὁποῦ τὸν ἐπαράδιδε· διὰ τοῦτο εἶπε· Δὲν εἶσθε ὅλοι καθαροί.

12 Ὅταν ἔνιψε λοιπὸν τὰ ποδάρια τῶν μαθητῶν, καὶ ἐπῆρε τὰ φορέματά του, ἐκάθησε πάλιν, καὶ λέγει τους· Γνωρίζετε τί σᾶς ἔκαμα;

13 Ἐσεῖς μὲ κράζετε· Ὁ διδάσκαλος καὶ ὁ αὐθέντης· καὶ καλὰ λέγετε, ὅτι εἶμαι.

14 Ἂν ἐγὼ λοιπὸν ὁ αὐθέντης καὶ ὁ διδάσκαλος ἔνιψα τὰ ποδάρια σας, χρεωστεῖτε καὶ ἐσεῖς ἕνας τὸν ἄλλον νὰ νίπτετε τὰ ποδάρια.

15 Διατὶ παράδειγμα σᾶς ἔδωκα, διὰ νὰ κάμετε καὶ ἐσεῖς, καθὼς ἔκαμα ἐγὼ εἰς ἐσᾶς.

16 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, δὲν εἶναι κανένας δουλευτὴς μεγαλίτερος ἀπὸ τὸν αὐθέντην του, οὐδὲ ἀπεσταλμένος μεγαλίτερος ἀπ' ἐκεῖνον ὁποῦ τὸν ἔπεμψεν.

17 Ἐὰν ἰξεύρετε ἐτοῦτα, καλότυχοι θέλετε εἶσθε, ἀνίσως καὶ τὰ κάμνετε.

18 Ἐγὼ δὲν λέγω διὰ ὅλους σας· διατὶ ἰξεύρω ἐκείνους ὁποῦ ἐδιάλεξα· ἀλλὰ διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ γραφὴ (ὁποῦ λέγει·) Ἐκεῖνος ὁποῦ τρώγει ψωμὶ μετ' ἐμένα ἐσήκωσεν ἐναντία μου τὴν πτέρναν του.

19 Ἀπὸ τῶρα σᾶς τὸ λέγω πρὸ τοῦ νὰ γένῃ, διὰ νὰ πιστεύσετε ὅταν γένῃ, ὅτι ἐγὼ εἶμαι.

Digitized by Google

20 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω· Ὅτι ἐκεῖνος ὁποῦ δέχεται ἐκεῖνον ὁποῦ θέλω πέμψει, ἐμένα δέχεται· καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ δέχεται ἐμένα, δέχεται ἐκεῖνον ὁποῦ μὲ ἔπεμψεν.

21 Ἐτοῦτα εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐταράχθη εἰς τὴν ψυχήν του, καὶ ἐμαρτύρησε, καὶ εἶπε· Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἕνας ἀπὸ σᾶς θέλει μὲ παραδώσει.

22 Καὶ οἱ μαθητάδες ἔβλεπαν ἕνας εἰς τὸν ἄλλον, καὶ ἀποροῦσαν διὰ ποῖον λέγει.

23 Καὶ ἕνας ἀπὸ τοὺς μαθητάδες του ἦτον πλαγιασμένος εἰς τὴν ἀγκάλην τοῦ Ἰησοῦ· τὸν ὁποῖον ἀγάπα ὁ Ἰησοῦς.

24 Καὶ ὁ Σίμων Πέτρος τοῦ ἔνευσε νὰ τὸν ἐρωτήσῃ, ποῖος εἶναι ἐκεῖνος διὰ τὸν ὁποῖον λέγει.

25 Καὶ ἐκεῖνος ἔπεσεν εἰς τὸ στῆθος τοῦ Ἰησοῦ, καὶ λέγει του· Αὐθέντη, ποῖος εἶναι;

26 Ἀποκρίνεται ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγει του· Ὁποίου ἐγὼ θέλω δώσει τὸ ψωμάκιον ὁποῦ βουτίσω, ἐκεῖνος εἶναι. Καὶ βουτῶντας ἕνα ψωμάκιον, τὸ ἔδωσε τοῦ Ἰούδα τοῦ Ἰσκαριώτη τοῦ υἱοῦ τοῦ Σίμωνος.

27 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τὸ ψωμάκιον, ἐμβῆκεν εἰς ἐκεῖνον ὁ Σατανᾶς. Καὶ λέγει του ὁ Ἰησοῦς· Ὅ, τι ἔχεις νὰ κάμῃς, κάμε το γλίγωρα.

28 Καὶ οὐδὲ κανένας ἀπ' ἐκείνους ὁποῦ ἦταν ἐκεῖ καθήμενοι δὲν τὸ ἐγνώρισαν διατὶ εἶπεν ἐτοῦτο εἰς τὸν Ἰούδαν.

29 Διατὶ κάποιοι ἐλόγιαζαν, ἐπειδὴ ὁ Ἰούδας εἶχε τὸ πουγγίον, ὅτι ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν· Ὅτι ἀγόρασε ἐκεῖνα ὁποῦ χρειαζόμεσθεν εἰς τὴν ἑορτήν· ἢ διὰ νὰ δώσῃ τίποτες εἰς τοὺς πτωχούς.

Digitized by Google

30 Ἐκεῖνος λοιπὸν ὡσὰν ἐπῆρε τὸ ψωμίον, παρευθὺς εὐγῆκεν ἔξω· καὶ ἦτον νύκτα.

31 Ὅταν λοιπὸν εὐγῆκεν, λέγει ὁ Ἰησοῦς· Τῶρα ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη εἰς αὐτόν.

32 Ἐὰν ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη εἰς αὐτὸν, καὶ ὁ Θεὸς θέλει τὸν δοξάσει εἰς τοῦ λόγου του, καὶ παρευθὺς θέλει τὸν δοξάσει.

33 Παιδάκιά μου, ἀκόμι ὀλίγον καιρὸν εἶμαι μετ' ἐσᾶς· θέλετε μὲ ζητήσει, καὶ καθὼς εἶπα εἰς τοὺς Ἰουδαίους· Ὅτι ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ἐσεῖς δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ἔλθετε· καὶ πρὸς ἐσᾶς τῶρα λέγω.

34 Καινούριαν ἐντολὴν σᾶς δίδω, νὰ ἀγαπᾶτε ἕνας τὸν ἄλλον· καὶ καθὼς σᾶς ἀγάπησα, ἔτζι καὶ ἐσεῖς νὰ ἀγαπᾶτε ἕνας τὸν ἄλλον.

35 Μὲ τοῦτο θέλουν σᾶς γνωρίσει ὅλοι πῶς εἶσθε μαθητάδες μου, ἐὰν ἔχετε ἀγάπην ἕνας μὲ τὸν ἄλλον.

36 Λέγει του ὁ Σίμων Πέτρος· Αὐθέντη, ποῦ ὑπάγεις; Ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη· Ἐκεῖ ὁποῦ ὑπάγω ἐγὼ, ἐσὺ τῶρα δὲν ἠμπορεῖς νὰ μοῦ ἀκολουθήσῃς, ἀμὴ ὕστερα θέλεις μοῦ ἀκολουθήσει.

37 Λέγει του ὁ Σίμων Πέτρος· Αὐθέντη, διατί δὲν δύναμαι νὰ σοῦ ἀκολουθήσω τῶρα; τὴν ζωήν μου νὰ βάλλω διὰ λόγου σου.

38 Ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη· Τὴν ζωήν σου νὰ βάλλῃς διὰ λόγου μου; Βέβαια βέβαια σοῦ λέγω, ὁ πετεινὸς δὲν θέλει λαλήσει, ἕως ὁποῦ νὰ μὲ ἀρνηθῇς τρεῖς φοραῖς.

Digitized by Google

Κεφ. ιδ'. 14.

1 Ἂς μὴν ταράσσεται ἡ καρδία σας· πιστεύετε εἰς τὸν Θεὸν, πιστεύετε καὶ εἰς ἐμένα.

2 Εἰς τὸ σπῆτι τοῦ πατρός μου εἶναι πολλαῖς κατοικίαις· καὶ ἐὰν δὲν ἦταν, ἤθελα σᾶς εἰπῆ· ἐγὼ πάγω νὰ σᾶς ἑτοιμάσω τόπον προτίτερα.

3 Καὶ ἐὰν πάγω, καὶ σᾶς ἑτοιμάσω τόπον, πάλιν ἔρχομαι, καὶ θέλω σας πάρει εἰς τοῦ λόγου μου· διὰ νὰ εἶσθε καὶ ἐσεῖς ἐκεῖ ὁποῦ εἶμαι καὶ ἐγώ.

4 Καὶ ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ἐσεῖς τὸ ἰξεύρετε, καὶ τὴν στράταν ἰξεύρετε.

5 Λέγει του ὁ Θωμᾶς· Αὐθέντη, δὲν ἰξεύρομεν ποῦ ὑπάγεις· καὶ πῶς ἠμποροῦμεν νὰ ἰξεύρομεν τὴν στράταν;

6 Λέγει του ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἶμαι ἡ στράτα, καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωή· κανένας δὲν ἔρχεται εἰς τὸν πατέρα, παρὰ διὰ μέσου ἐμοῦ.

7 Ἂν ἠθέλετε γνωρίζῃ ἐμένα, ἠθέλετε γνωρίζῃ καὶ τὸν πατέρα μου· ἀπὸ τῶρα τὸν γνωρίζετε, καὶ τὸν εἴδετε.

8 Λέγει του ὁ Φίλιππος· Αὐθέντη, δεῖξέ μας τὸν πατέρα, καὶ σώνει μας.

9 Λέγει του ὁ Ἰησοῦς· Τόσον καιρὸν εἶμαι μετ' ἐσᾶς, καὶ δὲν με ἐγνώρισες, Φίλιππε; ἐκεῖνος ὁποῦ εἶδεν ἐμένα, εἶδε τὸν πατέρα· καὶ πῶς ἐσὺ λέγεις· Δεῖξέ μας τὸν πατέρα;

10 Δὲν πιστεύεις ὅτι ἐγὼ εἶμαι εἰς τὸν πατέρα, καὶ ὁ πατέρας εἶναι εἰς ἐμένα; τὰ λόγια ὁποῦ σᾶς λέγω, ἀπὸ λόγου μου δὲν τὰ λέγω· ἀλλὰ ὁ πατὴρ ὁποῦ εὑρίσκεται εἰς ἐμένα, αὐτὸς κάμνει τὰ ἔργα.

Digitized by Google

11 Μὲ πιστεύετε ὅτι ἐγὼ εἶμαι εἰς τὸν πατέρα, καὶ ὁ πατὴρ εἶναι εἰς ἐμένα· εἰ δὲ μή, δι' αὐτὰ τὰ ἔργα πιστεύετέ με.

12 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ἐκεῖνος ὁποῦ πιστεύει εἰς ἐμένα, τὰ ἔργα ὁποῦ κάμνω ἐγὼ, θέλει τὰ κάμει καὶ ἐκεῖνος, καὶ θέλει κάμει καὶ μεγαλίτερα ἀπὸ τοῦτα·

13 Ὅτι ἐγὼ παγένω εἰς τὸν πατέρα μου, καὶ ὅ, τι καὶ ἂν ζητήσετε εἰς τὸ ὄνομά μου, θέλω τὸ κάμει, διὰ νὰ δοξασθῇ ὁ πατὴρ εἰς τὸν υἱόν.

14 Ἐὰν ζητήσετε τίποτες εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐγὼ θέλω τὸ κάμει.

15 Ἐὰν μὲ ἀγαπᾶτε, ταῖς παραγγελίαις μου φυλάξετε.

16 Καὶ ἐγὼ θέλω παρακαλέσει τὸν πατέρα, καὶ θέλει σᾶς δώσει ἄλλον παράκλητον, διὰ νὰ εὑρίσκεται μετ' ἐσᾶς εἰς τὸν αἰῶνα.

17 (Δηλαδὴ) τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας· τὸ ὁποῖον ὁ κόσμος δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὸ πάρῃ, ὅτι δὲν τὸ βλέπει, οὐδὲ τὸ γνωρίζει· ἀμὴ ἐσεῖς τὸ γνωρίζετε, ὅτι εἰς ἐσᾶς εὑρίσκεται, καὶ εἰς ἐσᾶς θέλει εἶσθαι.

18 Καὶ δὲν θέλω σᾶς ἀφήσει ὀρφανούς· ἔρχομαι (πάλιν) εἰς ἐσᾶς.

19 Ἀκόμι ὀλίγον, καὶ ὁ κόσμος πλέον δὲν με βλέπει· ἀμὴ ἐσεῖς μὲ βλέπετε· ὅτι ἐγὼ ζῶ, καὶ ἐσεῖς θέλετε ζήσει.

20 Καὶ εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν θέλετε γνωρίσει ἐσεῖς, ὅτι ἐγὼ εἶμαι εἰς τὸν πατέρα μου, καὶ ἐσεῖς εἰς ἐμένα, καὶ ἐγὼ εἰς ἐσᾶς.

21 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει ταῖς ἐντολαῖς μου, καὶ ταῖς φυλάττει, ἐκεῖνος εἶναι ὁποῦ μὲ ἀγαπᾷ· καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ μὲ ἀγαπᾷ, θέλει ἀγαπηθῇ ἀπὸ τὸν πατέρα

Digitized by Google

μου· καὶ ἐγὼ θέλω τὸν ἀγαπήσει, καὶ θέλω φανερώσει τοῦ λόγου μου εἰς αὐτόν.

22 Λέγει του ὁ Ἰούδας, (ὄχι ὁ Ἰσκαριώτης·) Αὐθέντη, τί ἔγινε ὅτι μέλλεις νὰ φανερώσῃς τοῦ λόγου σου εἰς ἐμᾶς, καὶ ὄχι εἰς τὸν κόσμον.

23 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπέν του· Ἂν με ἀγαπᾷ τινὰς, θέλει φυλάξει τὸν λόγον μου· καὶ ὁ πατὴρ θέλει τὸν ἀγαπήσει, καὶ θέλομεν ἔλθη εἰς αὐτὸν, καὶ θέλομεν κάμει κατοικίαν εἰς αὐτόν.

24 Ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν με ἀγαπᾷ, δὲν φυλάττει τοὺς λόγους μου· καὶ ὁ λόγος ὁποῦ ἀκούετε, δὲν εἶναι ἐδικός μου, ἀλλὰ τοῦ πατρὸς ὁποῦ μὲ ἔπεμψε.

25 Ἐτοῦτα σᾶς ἐλάλησα εὑρισκόμενος εἰς ἐσᾶς·

26 Καὶ ὁ παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὁποῦ μέλλει νὰ πέμψῃ ὁ πατὴρ εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐκεῖνος θέλει σᾶς διδάξει (ἐτοῦτα) ὅλα, καὶ θέλει σᾶς ἀναθυμίσει ὅλα ὅσα σᾶς εἶπα.

27 Εἰρήνην σᾶς ἀφίνω, τὴν εἰρήνην τὴν ἐδικήν μου σᾶς δίδω, ὄχι καθὼς δίδει ὁ κόσμος, ἐγὼ σᾶς δίδω· καὶ ἂς μὴν ταράσσεται ἡ καρδία σᾶς, μηδὲ νὰ φοβᾶται.

28 Ἀκούσετε ὅτι ἐγὼ σᾶς εἶπα· Ὑπάγω καὶ πάλιν ἔρχομαι εἰς ἐσᾶς. Ἂν με ἀγαπούσετε, ἠθέλετε χαρῆ, ὅτι εἶπα, παγαίνω εἰς τὸν πατέρα· ὅτι ὁ πατήρ μου εἶναι μεγαλίτερός μου.

29 Καὶ τῶρα σᾶς τὸ εἶπα πρὸ τοῦ νὰ γένῃ· διὰ νὰ πιστεύσετε ὅταν γένῃ.

30 Πλέον δὲν θέλω συντύχει πολλὰ (λόγια) μὲ τοῦ λόγου σας· διατὶ ἔρχεται ὁ ἄρχων ἐτουτουνοῦ τοῦ κόσμου, καὶ δὲν ἔχει τίποτες εἰς ἐμένα.

Digitized by Google

31 Ἀλλὰ διὰ νὰ γνωρίσῃ ὁ κόσμος, ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα· καὶ καθὼς μοῦ ἐπαράγγειλεν ὁ πατὴρ, ἔτζι κάμνω· σηκωθῆτε νὰ πᾶμεν ἀπ' ἐδῶ.

Κεφ. ιέ. 15.

1 Ἐγὼ εἶμαι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή· καὶ ἐσεῖς τὰ κλήματα· καὶ ὁ πατήρ μου εἶναι ὁ γεωργός.

2 Κάθε κλῆμα ὁποῦ δὲν κάμνει καρπὸν εἰς ἐμένα, τὸ κόπτει καὶ τὸ ῥίχνει· καὶ κάθε κλῆμα ὁποῦ κάμνει καρπὸν, τὸ καθαιρίζει, διὰ νὰ κάμῃ περισσότερον καρπόν.

3 Τῶρα ἐσεῖς καθαροὶ εἶσθε διὰ τὸν λόγον ὁποῦ σᾶς εἶπα.

4 Μείνετε εἰς ἐμένα, καὶ ἐγὼ εἰς ἐσᾶς· καθὼς τὸ κλῆμα δὲν ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ καρπὸν ἀπὸ λόγου του, ἂν δὲν σταθῇ εἰς τὸ ἀμπέλι· ἔτζι οὐδὲ ἐσεῖς, ἂν δὲν μείνετε εἰς ἐμένα.

5 Ἐγὼ εἶμαι ἡ ἄμπελος, ἐσεῖς τὰ κλήματα· ἐκεῖνος ὁποῦ μένει εἰς ἐμένα, καὶ ἐγὼ εἰς αὐτὸν, ἐκεῖνος κάμνει πολὺν καρπόν· ὅτι χωρὶς ἐμένα δὲν ἠμπορεῖτε νὰ κάμετε τίποτες.

6 Ἐὰν δὲν μείνῃ κανένας εἰς ἐμένα, ἐῤῥίχθη ἔξω ὡσὰν τὸ κλῆμα, καὶ ἐξεράνθη· καὶ τὰ μαζώνουσι, καὶ τὰ βάνουσιν εἰς τὴν φωτία, καὶ καίονται.

7 Ἐὰν εὑρίσκεσθε εἰς ἐμένα, καὶ τὰ λόγιά μου εὑρίσκουνται εἰς ἐσᾶς, ὅ, τι πρᾶγμα θέλετε ζητήσει, θέλει σᾶς γένει.

8 Εἰς τοῦτο ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου, διὰ νὰ καρποφορήσετε πολύ· καὶ ἔτζι θέλετε γενεῖ μαθητάδες μου.

9 Καθὼς μὲ ἠγάπησεν ὁ πατὴρ, ἠγάπησα καὶ ἐγὼ ἐσᾶς· μείνατε εἰς τὴν ἀγάπην μου.

Digitized by Google

10 Ἐὰν φυλάξετε ταῖς παραγγελίαις μου, θέλετε μείνει εἰς τὴν ἀγάπην μου· καθὼς ἐγὼ ἐφύλαξα ταῖς παραγγελίαις τοῦ πατρός μου, καὶ μένω εἰς τὴν ἀγάπην του..

11 Ἐτοῦτα σᾶς ἐλάλησα, διὰ νὰ μείνῃ ἡ χαρά μου εἰς ἐσᾶς, καὶ ἡ χαρά σας νὰ πληρωθῇ·

12 Ἐτούτη εἶναι ἡ παραγγελία ἡ ἐδική μου, νὰ ἀγαπᾶτε ἕνας τὸν ἄλλον, καθὼς σᾶς ἀγάπησα.

13 Μεγαλίτερην ἀπὸ τούτην τὴν ἀγάπην κανένας δὲν ἔχει, ἀπὸ τὸ νὰ βάλλῃ κανεὶς τὴν ζωήν του διὰ τοὺς φίλους του.

14 Ἐσεῖς φίλοι μου εἶσθε, ἂν κάμνετε ὅσα σᾶς παραγγέλλω.

15 Δὲν σας λέγω πλέον δούλους, ὅτι ὁ δοῦλος δὲν ἰξεύρει τί κάμνει ὁ αὐθέντης του· ἀμὴ ἐσᾶς σᾶς εἶπα φίλους, ὅτι ὅλα ὅσα ἤκουσα ἀπὸ τὸν πατέρα μου, σᾶς τὰ ἐφανέρωσα.

16 Ἐσεῖς δὲν με ἐδιαλέξετε, ἀλλὰ ἐγὼ σᾶς ἐδιάλεξα, καὶ σᾶς ἔβαλλα, διὰ νὰ πᾶτε ἐσεῖς, νὰ φέρετε καρπὸν, καὶ ὁ καρπός σας νὰ μένῃ· διὰ νὰ σᾶς δώσῃ ὁ πατὴρ, ὅ, τι καὶ ἂν τοῦ ζητήσετε διὰ τὸ ὄνομά μου.

17 Ἐτοῦτα σᾶς παραγγέλλω, νὰ ἀγαπᾶτε ἕνας τὸν ἄλλον.

18 Ἐὰν ὁ κόσμος σᾶς μισᾷ, ἰξεύρετε ὅτι ἐμένα ἐμίσησεν πρωτίτερα ἀπὸ σᾶς.

19 Ἂν ἦσθαν ἀπὸ τὸν κόσμον, ὁ κόσμος ἤθελεν ἀγαπήσῃ τὸ ἴδιόν του· ἀλλὰ διατὶ δὲν εἶσθε ἀπὸ τὸν κόσμον, ἀλλὰ ἐγὼ σᾶς ἐδιάλεξα ἀπὸ τὸν κόσμον, διὰ τοῦτο σᾶς μισᾷ ὁ κόσμος.

20 Ἐνθυμᾶσθε τὸν λόγον ὁποῦ σᾶς εἶπα· Δὲν εἶναι δουλευτὴς μεγαλίτερος ἀπὸ τὸν αὐθέντην του·

Digitized by Google

ἂν ἐμένα ἐδίωξαν, καὶ ἐσᾶς θέλουν διώξει· ἂν ἐφύλαξαν τὸν λόγον μου, καὶ τὸν ἐδικόν σας θέλουν φυλάξει.

21 Ἀλλὰ ἐτοῦτα ὅλα θέλουν σᾶς τὰ κάμει διὰ τὸ ὄνομά μου· διατὶ δὲν ἰξεύρουσιν ἐκεῖνον ὁποῦ μὲ ἔπεμψεν.

22 Ἐὰν δὲν ἤθελα ἔλθῃ, καὶ δὲν ἤθελα τοὺς λαλήσῃ, ἁμαρτίαν δὲν εἶχαν· ἀμὴ τῶρα πρόφασιν δὲν ἔχουσι διὰ τὴν ἁμαρτίαν τους.

23 Ἐκεῖνος ὁπροῦ μισᾷ ἐμένα, μισᾷ καὶ τὸν πατέρα μου.

24 Ἂν δὲν ἔκαμα τὰ ἔργα ἐκεῖνα εἰς αὐτοὺς, τὰ ὁποῖα ἄλλος κανένας δὲν τὰ ἔκαμε, δὲν εἶχαν ἁμαρτίαν· ἀμὴ τῶρα καὶ εἶδασι, καὶ ἐμίσησαν καὶ ἐμένα καὶ τὸν πατέρα μου.

25 Ἀμὴ διὰ νὰ πληρωθῇ ὁ λόγος ὁποῦ εἶναι γεγραμμένος μέσα εἰς τὸν νόμον τους· Ὅτι δωρεανᾶ μὲ ἐμίσησαν.

26 Καὶ ὅταν ἔλθῃ ὁ παράκλητος, τὸν ὁποῖον ἐγὼ σᾶς θέλω πέμψει ἀπὸ τὸν πατέρα, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, (τὸ ὁποῖον ἐκπορεύεται ἀπὸ τὸν πατέρα,) ἐκεῖνο θέλει μαρτυρήσει διὰ λόγου μου.

27 Ἀλλὰ καὶ ἐσεῖς μαρτυρᾶτε, ὅτι ἀπὸ τὴν ἀρχὴν μετ' ἐμένα εἶσθε.

Κεφ. ις΄. 16.

1 Ἐτοῦτα σᾶς ἐλάλησα, διὰ νὰ μὴν σκανδαλισθῆτε.

2 Θέλουν σᾶς διώξει ἀπὸ ταῖς συναγωγαῖς· ἀλλὰ καὶ θέλει ἔλθη ὥρα, ὁποῦ καθ' ἕνας ὁποῦ σᾶς σκοτώσει, νὰ τοῦ φανῇ πῶς φέρνει θυσίαν εἰς τὸν Θεόν.

Digitized by Google

3 Καὶ ἐτοῦτα θέλουν σᾶς τὰ κάμει, διατὶ δὲν ἐγνώρισαν τὸν πατέρα, οὐδὲ ἐμένα.

4 Ἀλλὰ ἐτοῦτα σᾶς τὰ εἶπα, διὰ νὰ ἐνθυμᾶσθε, ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, ὅτι ἐγὼ σᾶς τὰ εἶπα· καὶ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν δὲν σᾶς τὰ εἶπα, διατὶ ἤμουν μετ' ἐσᾶς.

5 Ἀμὴ τῶρα ὑπάγω εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ μὲ ἔπεμψε· καὶ κανένας ἀπὸ σᾶς δὲν μὲ ἐρωτᾷ· Ποῦ παγαίνεις;

6 Ἀλλὰ διατὶ σᾶς ἐλάλησα ἐτοῦτα, ἡ λύπη ἐγέμισε τὴν καρδίαν σας.

7 Ἀλλ' ἐγὼ σᾶς λέγω τὴν ἀλήθειαν, ὠφέλιμον εἶναι εἰς ἐσᾶς, νὰ ὑπάγω ἐγώ· διατὶ ἂν ἐγὼ δὲν ὑπάγω, ὁ παράκλητος δὲν θέλει ἔλθη εἰς ἐσᾶς· ἀμὴ ἂν ὑπάγω, θέλω σᾶς τὸν πέμψει.

8 Καὶ ἐκεῖνος ὡσὰν ἔλθῃ, θέλει ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως.

9 Περὶ ἁμαρτίας, διατὶ δὲν πιστεύουσιν εἰς ἐμένα.

10 Περὶ δικαιοσύνης, ὅτι ἐγὼ ὑπάγω εἰς τὸν πατέρα μου, καὶ πλέον δὲν θέλετέ με εἰδῆ·

11 Καὶ περὶ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου ἐτούτου ἐκρίθη.

12 Ἀκόμι πολλὰ ἔχω νὰ σᾶς εἰπῶ, ἀμὴ τῶρα δὲν ἠμπορεῖτε νὰ τὰ βαστᾶτε.

13 Ἀλλ' ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, θέλει σᾶς ὁδηγήσει εἰς ὅλην τὴν ἀλήθειαν· διατὶ δὲν θέλει λαλήσει ἀπὸ λόγου του, ἀλλ' ὅσα καὶ ἂν ἀκούσῃ, θέλει λαλήσει, καὶ ἐκεῖνα ὁποῦ μέλλουν νὰ ἔλθουν θέλει σᾶς τὰ εἰπεῖ.

14 Ἐκεῖνος θέλει δοξάσει ἐμένα, ὅτι θέλει πάρει ἀπὸ τὸ ἐδικόν μου, καὶ θέλει σᾶς τὸ εἰπεῖ.

Digitized by Google

15 Ὅλα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ, ἐδικά μου εἶναι· διὰ τοῦτο εἶπα ὅτι ἀπὸ τὸ ἐδικόν μου πέρνει, καὶ θέλει σᾶς τὸ εἰπεῖ.

16 Θέλει περάσει ὀλίγος καιρὸς, καὶ δὲν θέλετε μὲ εἰδῆ· καὶ πάλιν ὀλίγον, καὶ θέλετε μὲ εἰδῆ ὅτι ἐγὼ ὑπάγω εἰς τὸν πατέρα μου.

17 Εἶπαν λοιπὸν (κάποιοι) ἀπὸ τοὺς μαθητάδες του ἀνάμεσά τους· Τί εἶναι ἐτοῦτο ὁποῦ λέγει· Ὀλίγον, καὶ δὲν με βλέπετε· καὶ πάλιν ὀλίγον, καὶ θέλετε μὲ εἰδῆ· καί· Ὅτι ἐγὼ παγαίνω εἰς τὸν πατέρα μου;

18 Ἔλεγαν λοιπόν· Τί εἶναι ἐτοῦτο ὁποῦ λέγει, τὸ ὀλίγον; δὲν ἰξεύρομεν τί λαλεῖ·

19 Ἐγνώρισε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤθελαν νὰ τὸν ἐρωτήσουν, καὶ εἶπέν τους· Διὰ τοῦτο ζητᾶτε ἀνάμεσά σας, ὅτι εἶπα· Ὀλίγον, καὶ δὲν με βλέπετε· καὶ πάλιν ὀλίγον, καὶ θέλετε μὲ εἰδῆ;

20 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι θέλετε κλαύσει ἐσεῖς καὶ θέλετε θρηνήσει, ἀμὴ ὁ κόσμος θέλει χαρεῖ· καὶ ἐσεῖς θέλετε λυπηθῆ, ἀλλὰ ἡ λύπη σας θέλει γένει εἰς χαράν.

21 Ἡ γυναῖκα ὅταν γεννᾷ, ἔχει λύπην, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα της· ἀμὴ ὅταν γεννήσῃ τὸ παιδίον, πλέον δὲν ἐνθυμᾶται τὴν λύπην, διὰ τὴν χαρὰν, ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον.

22 Καὶ ἐσεῖς λοιπὸν τῶρα ἔχετε λύπην· ἀμὴ πάλιν θέλω σᾶς εἰδῆ, καὶ ἡ καρδία σας θέλει χαρεῖ· καὶ τὴν χαράν σας κανεὶς δὲν θέλει τὴν πάρει ἀπὸ λόγου σας.

23 Καὶ ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐμένα δὲν θέλετέ με ἐρωτήσει τίποτες. Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι

Digitized by Google

ὅσα ζητήσετε ἀπὸ τὸν πατέρα εἰς τὸ ὄνομά μου, θέλει σᾶς τὰ δώσει.

24 Ἕως τῶρα δὲν ἐζητήσετε τίποτες εἰς τὸ ὄνομά μου· ζητᾶτε, καὶ θέλετε πάρει, διὰ νὰ εἶναι ἡ χαρά σας τελειωμένη.

25 Μὲ παροιμίαις σᾶς ἐλάλησα· ἀλλὰ ἔρχεται ὥρα, ὁποῦ δὲν θέλω σᾶς λαλήσει πλέον μὲ παροιμίαις, ἀλλὰ θέλω σᾶς λαλήσει παῤῥησίᾳ διὰ τὸν πατέρα.

26 Ἐκείνην τὴν ἡμέραν θέλετε ζητήσει εἰς τὸ ὄνομά μου· καὶ δὲν σᾶς λέγω ὅτι ἐγὼ θέλω παρακαλέσει τὸν πατέρα διὰ λόγου σας·

27 Διατὶ αὐτὸς ὁ πατὴρ σᾶς ἀγαπᾷ, ὅτι ἐσεῖς ἀγαπήσατε ἐμένα, καὶ ἐπιστεύσετε ὅτι ἐγὼ ἀπὸ τὸν Θεὸν ἐβγῆκα.

28 Ἐβγῆκα ἀπὸ τὸν πατέρα, καὶ ἦλθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίνω τὸν κόσμον, καὶ παγαίνω εἰς τὸν πατέρα.

29 Λέγουν του οἱ μαθητάδες του· Νὰ, τῶρα ὁποῦ λαλεῖς παῤῥησίᾳ, καὶ δὲν λέγεις καμίαν παροιμίαν.

30 Τῶρα ἰξεύρομεν, ὅτι ὅλα τὰ γνωρίζεις, καὶ δὲν χάμνει χρεία νὰ σὲ ἐρωτᾷ τινάς· εἰς τοῦτο πιστεύομεν, ὅτι ἀπὸ τὸν Θεὸν ἦλθες.

31 Ἀπεκρίθη τους ὁ Ἰησοῦς· Τῶρα πιστεύετε;

32 Νὰ, ὁποῦ ἔρχεται ὥρα, καὶ τῶρα ἦλθεν, νὰ σκορπισθῆτε κάθε ἕνας εἰς τὰ ἴδια, καὶ ἐμένα νὰ ἀφήσετε μοναχόν· ἀλλὰ δὲν εἶμαι μοναχὸς, ὅτι ὁ πατήρ μου εἶναι μετ' ἐμένα.

33 Ἐτοῦτα σᾶς τὰ εἶπα, διὰ νὰ ἔχετε εἰρήνην εἰς ἐμένα, εἰς τὸν κόσμον θέλετε ἔχει θλίψιν· ἀλλὰ ἔχετε θάῤῥος, ἐγὼ ἐνίκησα τὸν κόσμον.

Digitized by Google

Κεφ. ιζ'. 17.

1 Ἐτοῦτα εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐσήκωσε τὰ μάτιά του εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ εἶπεν· Ὦ Πάτερ, ἦλθεν ἡ ὥρα, δόξασε τὸν υἱόν σου, διὰ νὰ σὲ δοξάσῃ καὶ ὁ υἱός σου·

2 Καθὼς τοῦ ἔδωκες ἐξουσίαν κάθε σάρκας, διὰ νὰ δώσῃ ζωὴν αἰώνιον εἰς ὅλους ὅσους τοῦ ἔδωκες.

3 Ἐτούτη εἶναι ἡ ζωὴ ἡ αἰώνιος, νὰ γνωρίζουσιν ἐσένα τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν, καὶ ἐκεῖνον ὁποῦ ἔστειλες τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

4 Ἐγώ σε ἐδόξασα εἰς τὴν γῆν· τὸ ἔργον ὁποῦ μοῦ ἔδωκες διὰ νὰ κάμω, τὸ ἐτελείωσα.

5 Καὶ τῶρα, ὦ Πάτερ, ἐσὺ δόξασέ με σημᾶ σου τὴν δόξαν, ὁποῦ εἶχα εἰς ἐσένα προτίτερα παρὰ νὰ γένῃ ὁ κόσμος.

6 Ἐφανέρωσα τὸ ὄνομά σου εἰς ἐκείνους τοὺς ἀνθρώπους ὁποῦ μοῦ ἔδωκες ἀπὸ τὸν κόσμον· ἐδικοί σου ἦταν, καὶ μοῦ τοὺς ἔδωκες, καὶ ἐφύλαξαν τὸν λόγον σου.

7 Τῶρα ἐγνώρισαν, ὅτι ὅλα ὅσα μοῦ ἔδωκες ἀπὸ λόγου σου εἶναι·

8 Ὅτι τὰ λόγια ὁποῦ μου ἔδωκες, τοὺς ἔδωκα· καὶ αὐτοὶ τὰ ἐπῆραν, καὶ ἐγνώρισαν ἀληθινὰ, ὅτι ἀπὸ ἐσένα εὐγῆκα, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι ἐσὺ μὲ ἀπέστειλες.

9 Ἐγὼ δὶ αὐτοὺς παρακαλῶ· ὄχι διὰ τὸν κόσμον παρακαλῶ, ἀλλὰ διὰ ἐκείνους ὁποῦ μοῦ ἔδωκες, διατὶ εἶναι ἐδικοί σου·

10 Καὶ τὰ ἐδικά μου ὅλα, ἐδικά σου εἶναι, καὶ τὰ ἐδικά σου, ἐδικά μου· καὶ ἐδοξάσθηκα εἰς αὐτούς.

Digitized by Google

11 Καὶ δὲν εἶμαι πλέον εἰς τὸν κόσμον, ἀμὴ ἐτοῦτοι εἶναι εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἐγὼ ἔρχομαι εἰς ἐσένα· Πάτερ ἅγιε, φύλαξέ τους εἰς τὸ ὄνομά σου, ἐκείνους ὁποῦ μοῦ ἔδωκες, διὰ νὰ εἶναι ἕνα, ὡσὰν καὶ ἐμεῖς.

12 Ὅταν ἤμουν μετ' αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον, ἐγὼ τοὺς ἐφύλαγα εἰς τὸ ὄνομά σου· ἐκείνους ὁποῦ μοῦ ἔδωκες τοὺς ἐφύλαξα, καὶ κανένας ἀπ' αὐτοὺς δὲν ἐχάθη, παρὰ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας· διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ γραφή.

13 Ἀμὴ τῶρα ἔρχομαι εἰς ἐσένα, καὶ λαλῶ ἐτοῦτα εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ ἔχουσι τὴν χαρὰν τὴν ἐδικήν μου τελείαν εἰς τοῦ λόγου τους.

14 Ἐγὼ τοὺς ἔδωκα τὸν λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος τοὺς ἐμίσησε, διατὶ δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν κόσμον, καθὼς καὶ ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀπὸ τὸν κόσμον.

15 Δὲν παρακαλῶ νὰ τοὺς σηκώσῃς ἀπὸ τὸν κόσμον, ἀλλὰ νὰ τοὺς φυλάξῃς ἀπὸ τὸν πονηρόν.

16 Ἐκεῖνοι δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν κόσμον, καθὼς καὶ ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀπὸ τὸν κόσμον.

17 Ἁγίασέ τους εἰς τὴν ἀλήθειάν σου· ὁ λόγος ὁ ἐδικός σου εἶναι ἀλήθεια.

18 Καθὼς ἔστειλες ἐμένα εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἐγὼ ἔστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον.

19 Καὶ διὰ ταυτοὺς ἁγιάζω ἐγὼ τοῦ λόγου μου, διὰ νὰ εἶναι καὶ αὐτοὶ ἁγιασμένοι εἰς τὴν ἀλήθειαν.

20 Καὶ ὄχι μόνον διὰ τούτους παρακαλῶ, ἀλλὰ καὶ διὰ ἐκείνους ὁποῦ μέλλουν νὰ πιστεύσουν διὰ μέσου τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμένα·

21 Διὰ νὰ εἶναι ὅλοι ἕνα, καθὼς εἶσαι καὶ ἐσὺ, πάτερ, εἰς ἐμένα, καὶ ἐγὼ εἰς ἐσένα, νὰ εἶναι καὶ

Digitized by Google

αὐτοὶ ἕνα εἰς ἐμᾶς· διὰ νὰ πιστεύῃ ὁ κόσμος ὅτι ἐσὺ μὲ ἀπέστειλες.

22 Καὶ ἐγὼ τοὺς ἔδωκα τὴν δόξαν ὁποῦ μοῦ ἔδωκες· διὰ νὰ εἶναι ἕνα, καθὼς καὶ ἐμεῖς εἴμεσθεν ἕνα.

23 Ἐγὼ εἶμαι εἰς αὐτοὺς, καὶ ἐσὺ εἰς ἐμένα, διὰ νὰ εἶναι καὶ αὐτοὶ τελειωμένοι εἰς ἕνα, καὶ διὰ νὰ γνωρίζῃ ὁ κόσμος ὅτι ἐσὺ μὲ ἀπέστειλες, καὶ τοὺς ἀγάπησες, καθὼς ἀγάπησες ἐμένα.

24 Ὦ πάτερ, ἐκείνους ὁποῦ μοῦ ἔδωκες, θέλω ἐκεῖ ὁποῦ εἶμαι ἐγὼ, νὰ εἶναι καὶ ἐκεῖνοι μετ' ἐμένα· διὰ νὰ βλέπουσι τὴν δόξαν τὴν ἐδικήν μου ὁποῦ μοῦ ἔδωκες, ὅτι μὲ ἀγάπησες προτίτερα ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου.

25 Ὦ πάτερ δίκαιε, ὁ κόσμος δὲν σε ἐγνώρισε, ἀμὴ ἐγώ σε ἐγνώρισα, καὶ ἐτοῦτοι ἐγνώρισαν ὅτι ἐσὺ μὲ ἀπέστειλες.

26 Καὶ ἔκαμα νὰ γνωρίσουν τὸ ὄνομά σου, καὶ ἀκόμι θέλω τὸ κάμει γνώριμον εἰς αὐτούς· διὰ νὰ εὑρίσκεται εἰς αὐτοὺς ἡ ἀγάπη ὁποῦ μὲ ἀγάπησες, καὶ ἐγὼ νὰ εὑρίσκομαι εἰς αὐτούς.

Κεφ. ιή. 18.

1 Ὡσὰν εἶπεν ἐτοῦτα ὁ Ἰησοῦς, ἐυγῆκε μαζὺ μὲ τοὺς μαθητάδες του (κάὶ ἐπῆγε) πέρ ἀπὸ τὸ ποτάμι ὁποῦ λέγεται Κέδρων, ἐκεῖ ὁποῦ ἦτον κῆπος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐμβῆκε μέσα αὐτὸς καὶ οἱ μαθητάδες του.

2 Καὶ ὁ Ἰούδας ὁποῦ τὸν ἐπαράδιδεν, ἤξευρε τὸν τόπον· διατὶ πολλαῖς φοραῖς ὁ Ἰησοῦς ἐπῆγεν ἐκεῖ μαζὺ μὲ τοὺς μαθητάδες του.

3 Ὁ Ἰούδας λοιπὸν ἐπῆρε τὸ τάγμα τῶν στρατιωτῶν, καὶ ὑπηρέτας ἀπὸ τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ

Digitized by Google

φαρισαίους, καὶ ἦλθεν ἐκεῖ μὲ φανοὺς καὶ λαμπάδες καὶ ὅπλα.

4 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν, ὡσὰν εἶδεν ὅλα ἐκεῖνα ὁποῦ ἤρχουνταν ἀπάνω του, εὐγῆκεν ἔξω καὶ λέγει τους· Τίνα ζητᾶτε;

5 Τοῦ ἀπεκρίθηκαν· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Λέγει τους ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἶμαι. Καὶ ἐστέκετον μετ' αὐτοὺς καὶ ὁ Ἰούδας ὁποῦ τὸν ἐπαράδιδε.

6 Ὡσὰν τοὺς εἶπεν λοιπόν· Ὅτι ἐγὼ εἶμαι, ἐσύρθηκαν ὀπίσω, καὶ ἔπεσαν κάτω.

7 Καὶ πάλιν τοὺς ἐμιτερώτησε· Τίνα ζητᾶτε; Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν· Τὸν Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον.

8 Ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπεκρίθη· Εἶπά σας ὅτι ἐγὼ εἶμαι· ἐὰν λοιπὸν ζητᾶτε ἐμένα, ἀφῆτε τούτους νὰ πᾶσιν.

9 Διὰ νὰ πληρωθῇ ὁ λόγος τὸν ὁποῖον εἶπεν· Ὅτι ἐκείνους ὁποῦ μοῦ ἔδωκες, δὲν ἔχασα ἀπ' αὐτοὺς κανένα.

10 Ὁ Σίμων Πέτρος λοιπὸν εἶχε σπαθὶ, καὶ εὐγαλέν το, καὶ ἐκτύπησε τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως. καὶ ἔκοψε τὸ αὐτί του τὸ δεξιόν· καὶ τὸ ὄνομα τούτου δούλου ἦτον Μάλχος.

11 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν εἶπε τοῦ Πέτρου· Βάλε τὸ σπαθί σου εἰς τὸ θηκάρι· τὸ ποτήριον ὁποῦ μοῦ ἔδωκεν ὁ πατήρ μου, νὰ μὴν τὸ πίω;

12 Τὸ τάγμα λοιπὸν τὸ στρατιωτικὸν καὶ ὁ χιλίαρχος, καὶ οἱ δουλευτάδες τῶν Ἰουδαίων ἐπίασαν τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔδεσάν τον.

13 Καὶ τὸν ἐπῆγαν πρῶτον εἰς τὸν Ἄνναν· διατὶ ὁ Ἄννας ἦτον πενθερὸς τοῦ Καϊάφα· ὁ ὁποῖος ἦτον ἀρχιερεὺς τοῦ χρόνου ἐκείνου.

Digitized by Google

14 Καὶ ὁ Καϊάφας ἦτον ὁποῦ ἐσυμβούλευε τοὺς Ἰουδαίους, ὅτι συμφέρει ἕνας ἄνθρωπος νὰ χαλασθῇ διὰ τὸν λαόν.

15 Καὶ ὁ Σίμων Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ἀκολουθοῦσαν τὸν Ἰησοῦν· καὶ ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος ἦτον γνώριμος τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἐμβῆκε μέσα μὲ τὸν Ἰησοῦν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως.

16 Ἀμὴ ὁ Πέτρος ἐστέκετον ἔξω εἰς τὴν θύραν· εὐγῆκε λοιπὸν ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος, ὁ ὁποῖος ἦτον γνώριμος τοῦ ἀρχιερέως, καὶ εἶπε τῆς πορτάρισσας, καὶ ἔβαλλε μέσα τὸν Πέτρον.

17 Λέγει λοιπὸν ἡ δουλεύτρα ἡ πορτάρισσα τοῦ Πέτρου· Μῆνα εἶσαι καὶ ἐσὺ ἀπὸ τοὺς μαθητάδες τοῦ ἀνθρώπου ἐτούτου; Λέγει ἐκεῖνος· Δὲν εἶμαι.

18 Καὶ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπηρέται ἐστέκουνταν καὶ ἄναπταν ἀνθρακοφωτιὰν, ὅτι ἦταν κρύο καὶ ἐζεσταίνουνταν· καὶ ἐστέκετον καὶ ὁ Πέτρος μαζὺ μετ' αὐτοὺς καὶ ἐζεσταίνετον.

19 Ὁ ἀρχιερεὺς λοιπὸν ἐρώτησε τὸν Ἰησοῦν διὰ τοὺς μαθητάδες του, καὶ διὰ τὴν διδαχήν του.

20 Ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη· Ἐγὼ παῤῥησίᾳ ἐλάλησα εἰς τὸν κόσμον· ἐγὼ πάντα ἐδίδαξα εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ εἰς τὸ ἱερὸν, ὁποῦ πάντοτε μαζώνουνται οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ κρυφὰ τίποτες δὲν ἐλάλησα·

21 Τί με ἐρωτᾷς; ἐρώτησε ἐκείνους ὁποῦ μὲ ἄκουσαν, τί τοὺς ἐλάλησα· νὰ, ἐτοῦτοι ἰξεύρουσιν ἐκεῖνα ὁποῦ εἶπα ἐγώ.

22 Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτοῦτα, ἕνας ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτας ὁποῦ ἐπαραστέκουντον ἐκεῖ, τοῦ ἐκτύπησε ῥάπισμα, καὶ εἶπεν· Ἔτζι ἀποκρίνεσαι εἰς τὸν ἀρχιερέα;

Digitized by Google

23 Ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη· Ἂν ἐσύντυχα κακὰ, μαρτύρησε διὰ τὸ κακόν· ἀμὴ ἂν (ἐσύντυχα) καλὰ, Τί μὲ δέρνεις;

24 Ὁ Ἅννας λοιπὸν τὸν ἔστειλε δεμένον εἰς τὸν Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα.

25 Καὶ ὁ Σίμων Πέτρος ἐστέκετον καὶ ἐζεσταίνετον. καὶ λέγουν του· Μῆνα εἶσαι καὶ ἐσὺ ἀπὸ τοὺς μαθητάδες του; Καὶ ἐκεῖνος ἀρνήθη, καὶ εἶπε· Δὲν εἶμαι.

26 Λέγει ἕνας ἀπὸ τοὺς δουλευτάδες τοῦ ἀρχιερέως, ὁ ὁποῖος ἦτον συγγενὴς ἐκείνου ὁποῦ ἔκοψεν ὁ Πέτρος τὸ αὐτί του· Δέν σε εἶδα ἐγὼ εἰς τὸν κῆπον μετ' αὐτόν;

27 Πάλιν λοιπὸν ἀρνήθηκεν ὁ Πέτρος, καὶ παρευθὺς ὁ πετεινὸς ἐλάλησε.

28 Φέρνουσι λοιπὸν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον. καὶ ἦτον πρωΐα· καὶ αὐτοὶ δὲν ἐμβῆκαν μέσα εἰς τὸ πραιτώριον, διὰ νὰ μὴν μιανθοῦσιν, ἀλλὰ διὰ νὰ φᾶσιν τὸ πάσχα.

29 Εὐγῆκε λοιπὸν ἔξω ὁ Πιλάτος εἰς αὐτοὺς, καὶ εἶπεν· Τί κατηγορίαν ἔχετε ἐναντίον τοῦ ἀνθρώπου ἐτούτου;

30 Ἀπεκρίθηκαν καὶ εἶπάν του· Ἂν δὲν ἦτον ἐτοῦτος ὁ ἄνθρωπος κακοποιὸς, δὲν ἠθέλαμεν σοῦ τὸν παραδώσῃ.

31 Εἶπέν τους λοιπὸν ὁ Πιλάτος· Ἐπάρετέ τον ἐσεῖς, καὶ κατὰ τὸν νόμον σας κρίνετέ τον. Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι τοῦ εἶπαν· Ἐμεῖς δὲν ἔχομεν ἐξουσίαν νὰ σκοτώσωμεν οὐδένα.

32 Διὰ νὰ πληρωθῇ ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ, τὸν ὁποῖον εἶπε σημαδεύωντας μὲ τὶ θάνατον ἔμελλε νὰ ἀποθάνῃ.

Digitized by Google

33 Ἐμβῆκε λοιπὸν πάλιν ὁ Πιλάτος εἰς τὸ πραιτώριον, καὶ ἐκραξε τὸν Ἰησοῦν· καὶ εἶπέν του· Ἐσὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;

34 Ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη· Ἀπὸ λόγου σου τὸ λέγεις ἐτοῦτο, ἢ ἄλλος σοῦ τὸ εἶπε διὰ λόγου μου;

35 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· Μῆνα ἐγὼ εἶμαι Ἰουδαῖος; τὸ ἔθνος τὸ ἐδικόν σου καὶ οἱ ἀρχιερεῖς σὲ ἐπαράδωκαν εἰς ἐμένα· τί ἔκαμες;

36 Ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη· Ἡ βασιλεία ἡ ἐδική μου δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν κόσμον ἐτοῦτον· ἂν ἦτον ἡ βασιλεία ἡ ἐδική μου ἀπὸ τὸν κόσμον ἐτοῦτον, οἱ ὑπηρέται μου ἤθελαν ἀγωνίζεσθαι νὰ μὴν παραδοθῶ εἰς τοὺς Ἰουδαίους· ἀμὴ τῶρα ἡ βασιλεία ἡ ἐδική μου δὲν εἶναι ἀπ' ἐδῶ.

37 Ὁ Πιλάτος τοῦ εἶπε· Τὸ λοιπὸν βασιλεὺς εἶσαι; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἐσὺ τὸ λέγεις, ὅτι ἐγὼ εἶμαι βασιλεύς· ἐγὼ διὰ τοῦτο ἐγεννήθηκα, καὶ διὰ τοῦτο ἦλθα εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ μαρτυρήσω τὴν ἀλήθειαν. Ἐκεῖνος ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν, ἀκούει τὴν φωνήν μου.

38 Λέγει του ὁ Πιλάτος· Τί εἶναι ἀλήθεια; Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτοῦτο, πάλιν εὐγῆκεν ἔξω εἰς τοὺς Ἰουδαίους, καὶ λέγει τους· Ἐγὼ δὲν εὑρίσκω καμίαν ἀφορμὴν εἰς αὐτόν.

39 Καὶ εἶναι συνήθεια εἰς ἐσᾶς, διὰ νὰ σᾶς ἀπολύσω ἕνα εἰς τὸ πάσχα· θέλετε λοιπὸν νὰ σᾶς ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

40 Καὶ πάλιν ἔκραξαν ὅλοι καὶ εἶπαν· Μὴ ἐτοῦτον, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν· καὶ ὁ Βαραββᾶς ἦτον ἕνας ληστής.

Digitized by Google

Κεφ. ιθ'. 19.

1 Τότε λοιπὸν ἐπίασεν ὁ Πιλάτος τὸν Ἰησοῦν, καὶ τὸν ἔδειρε.

2 Καὶ οἱ στρατιῶται ἔπλεξαν ἕνα στεφάνι ἀπὸ ἀγκάθια, καὶ τὸ ἔβαλαν εἰς τὸ κεφάλι του, καὶ τὸν ἔνδυσαν ἕνα φόρεμα κόκκινον.

3 Καὶ ἔλεγαν· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, καὶ τὸν ἔδερναν.

4 Εὐγῆκε πάλιν ἔξω ὁ Πιλάτος, καὶ λέγει τους· Νὰ, ὁποῦ σᾶς τὸν φέρνω ἔξω, διὰ νὰ γνωρίσετε, ὅτι εἰς αὐτὸν δὲν εὑρίσκω οὐδὲ καμίαν αἰτίαν.

5 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εὐγῆκεν ἔξω, καὶ ἐφόρει τὸ ἀγκαθένιον στεφάνι, καὶ τὸ φόρεμα τὸ κόκκινον. Καὶ λέγει τους ὁ Πιλάτος· Νὰ ὁ ἄνθρωπος.

6 Καὶ ὡσὰν τὸν εἶδαν λοιπὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐφώναξαν, καὶ εἶπαν· Σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει τους ὁ Πιλάτος· Ἐπάρετέ τον ἐσεῖς, καὶ σταυρώσετέ τον· διατὶ ἐγὼ καμίαν ἀφορμὴν δὲν εὑρίσκω εἰς αὐτόν.

7 Οἱ Ἰουδαῖοι τοῦ ἀποκρίθηκαν· Ἐμεῖς ἔχομεν νόμον, καὶ κατὰ τὸν νόμον μας χρεωστεῖ νὰ ἀποθάνῃ, ὅτι ἔκαμεν τοῦ λόγου του γιὸν τοῦ Θεοῦ.

8 Ὅταν λοιπὸν ἄκουσεν ὁ Πιλάτος ἐτοῦτον τὸν λόγον, περισσότερον ἐφοβήθηκε.

9 Καὶ ἐμβῆκε πάλιν εἰς τὸ πραιτώριον, καὶ λέγει τοῦ Ἰησοῦ· Ἀπὸ ποῦ εἶσαι ἐσύ; Καὶ ὁ Ἰησοῦς δὲν τοῦ ἀπεκρίθη.

10 Λέγει του ὁ Πιλάτος· Μετ' ἐμένα δὲν λαλεῖς; δὲν ἰξεύρεις ὅτι ἔχω ἐξουσίαν νὰ σὲ σταυρώσω, καὶ ἔχω ἐξουσίαν νὰ σὲ ἀπολύσω;

11 Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη· Οὐδεμίαν ἐξουσίαν δὲν ἤθελες ἔχῃ ἐναντία μου, ἂν δὲν σοῦ ἦτον δεδομένον

ἀπο πάνω· διὰ τοῦτο ἐκεῖνος ὁποῦ μὲ ἐπαράδωκε εἰς ἐσένα, ἔχει μεγαλίτερην ἁμαρτίαν.

12 Ἀπὸ ἐκείνην τὴν ὥραν ἐζήτα ὁ Πιλάτος νὰ τὸν ἀπολύσῃ· ἀμὴ οἱ Ἰουδαῖοι ἔκραζαν, καὶ ἔλεγαν· Ἂν ἀπολύσῃς ἐτοῦτον, δὲν εἶσαι φίλος τοῦ Καίσαρος, κάθε ἄνθρωπος ὁποῦ κάμνει τοῦ λόγου του βασιλέα, ἐναντιεῖται τὸν Καίσαρα.

13 Ὁ Πιλάτος λοιπὸν ὡσὰν ἄκουσεν ἐτοῦτα τὰ λόγια, εὔγαλεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ αὐτὸς ἐκάθισεν εἰς τὸ κριτήριον, εἰς ἕνα τόπον ὁποῦ τὸν λέγουν Λιθόστρωτον, καὶ Ἑβραϊκὰ Γαββαθᾶ.

14 Καὶ ἦτον ἡ παρασκευὴ τοῦ πάσχα, κοντὰ ἕκτη ὥρα· καὶ λέγει εἰς τοὺς Ἰουδαίους· Νὰ ὁ βασιλεύς σας.

15 Καὶ ἐκεῖνοι ἐφώναξαν· Σήκωσε, σήκωσε, σταύρωσέ τον. Λέγει τους ὁ Πιλάτος· Τὸν βασιλέα σας νὰ σταυρώσω; Ἀπεκρίθηκαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ εἶπαν· Ἐμεῖς δὲν ἔχομεν βασιλέα παρὰ τὸν Καίσαρα.

16 Τότε λοιπὸν τοὺς τὸν ἐπαράδωκεν διὰ νὰ σταυρωθῇ· καὶ ἐπῆραν τὸν Ἰησοῦν καὶ τὸν ἐπάγεναν.

17 Καὶ ἐσήκωσε τὸν σταυρόν του καὶ εὐγῆκεν ἔξω εἰς τὸν τόπον ὁποῦ ἐλέγετον τόπος Κρανίου, ὁ ὁποῖος λέγεται Ἑβραϊκὰ Γολγοθᾶ.

18 Ἐκεῖ ὁποῦ τὸν ἐσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτὸν ἄλλους δύο, ἕνα ἀπὸ τὴν μίαν μεραίαν, καὶ ἄλλον ἀπὸ τὴν ἄλλην, καὶ εἰς τὴν μέσην τὸν Ἰησοῦν.

19 Καὶ ὁ Πιλάτος ἔγραψε καὶ ἀπανωγραφὴν, καὶ ἔβαλεν ἀπάνω εἰς τὸν σταυρόν. καὶ ἦτον γεγραμμένη· ΙΗΣΟΥΣ Ο ΝΑΖΩΡΑΙΟΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

20 Ἐτούτην τὴν ἀπανωγραφὴν πολλοὶ ἀπὸ τοὺς

Digitized by Google

Ἰουδαίους τὴν ἀνάγνωσαν· διατὶ ἦτον κοντὰ εἰς τὴν πόλιν ὁ τόπος ὁποῦ ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦτον γραμμένη Ἑβραϊκὰ, Ἑλληνικὰ, καὶ Λατεινικά.

21 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων ἔλεγαν εἰς τὸν Πιλάτον· Μὴν γράφῃς· Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπε· Βασιλεὺς εἶμαι τῶν Ἰουδαίων.

22 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· Ἐκεῖνο ὁποῦ ἔγραψα, ἔγραψα.

23 Ὅταν λοιπὸν ἐσταύρωσαν οἱ στρατιῶται τὸν Ἰησοῦν, ἐπῆραν τὰ φορέματά του, (καὶ ἔκαμάν τα τέσσαρα μερτικὰ, κάθ' ἑνὸς στρατιώτου τὸ μερτικόν του,) καὶ τὸν χιτῶνα· καὶ ὁ χιτὼν ἦτον ἄρραφος, ἀπο πάνω ἕως κάτω ὅλως.

24 Εἶπαν λοιπὸν ἀνάμεσά τους· Ἂς μὴν τὸν σχίσωμεν, ἀλλὰ ἂς ῥίξωμεν λαχνοὺς δι' αὐτὸν, τίνος θέλει εἶσθαι· διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ γραφὴ ὁποῦ λέγει· Ἐμοίρασαν τὰ φορέματά μου ἀνάμεσά τους, καὶ εἰς τὴν φορεσίαν μου ἔῤῥιξαν λαχνούς. Οἱ στρατιῶται λοιπὸν ἐκάμασιν ἐτοῦτα.

25 Καὶ ἐστέκουνταν κοντὰ εἰς τὸν σταυρὸν τοῦ Ἰησοῦ ἡ μητέρα του καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρός του, Μαρία ἡ γυναῖκα τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνή.

26 Ὡσὰν εἶδε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς τὴν μητέρα του, καὶ τὸν μαθητὴν ὁποῦ ἀγάπα ὁποῦ ἐστέκουνταν σημά, λέγει εἰς τὴν μητέρα του· Ὦ γύναι, νὰ ὁ υἱός σου.

27 Ἀπέκει λέγει εἰς τὸν μαθητήν· Νὰ ἡ μητέρα σου· Καὶ ἀπ' ἐκείνην τὴν ὥραν τὴν ἐπῆρεν ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος εἰς τὸ σπῆτί του.

Digitized by Google

28 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τοῦτο, ὡσὰν εἶδεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ὡραμάη πάντα ἐτελειώθηκαν, διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ γραφὴ, λέγει· Διψῶ.

29 Λοιπὸν ἐκείτετον ἐκεῖ ἀγγεῖον γεμάτον ὀξύδι· καὶ ἐκεῖνοι γεμίζοντες τὸ σφογγάρι ὀξύδι, καὶ ἐμπήγοντές το εἰς τὸ καλάμι, τὸ ἔβαλαν εἰς τὸ στόμα του.

30 Ὅταν λοιπὸν ἐπῆρε τὸ ὀξύδι ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἐτελειώθη· καὶ σκύπτωντας τὸ κεφάλι του, ἐπαράδωκε τὸ πνεῦμα.

31 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, διὰ νὰ μὴν μείνουσι τὰ κορμία ἀπάνω εἰς τὸν σταυρὸν τὸ σάββατον, ἐπειδὴ ἦτον παρασκευὴ, (καὶ ἡ ἡμέρα τοῦ σαββάτου ἐκείνου ἦτον μεγάλη,) ἐπαρακάλεσαν τὸν Πιλάτον, διὰ νὰ τζακίσουν τὰ σκέλιά τους, καὶ νὰ τοὺς σηκώσουν ἀπέκει.

32 Ἦλθαν λοιπὸν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ πρώτου ἐτζάκισαν τὰ σκέλιά του, καὶ τοῦ ἄλλου ὁποῦ ἐσταυρώθη μαζὺ μετ' αὐτόν.

33 Καὶ ἔστοντας νὰ ἔλθουν καὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν, ὡσὰν εἶδαν ὁποῦ ἦτον ἀποθαμμένος, δὲν ἐτζάκισαν τὰ σκέλιά του·

34 Ἀλλὰ ἕνας ἀπὸ τοὺς στρατιώτας ἐκέντησε τὴν πλευράν του μὲ λόγχην, καὶ παρευθὺς εὐγῆκεν αἷμα καὶ νερόν.

35 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ τὸ εἶδε τὸ ἐμαρτύρησε, καὶ ἀληθινὴ εἶναι ἡ μαρτυρία του· καὶ ἐκεῖνος τὸ ἰξεύρει ὅτι ἀλήθεια λέγει, διὰ νὰ πιστεύσετε ἐσεῖς.

36 Διατὶ ἐτοῦτα ἔγιναν διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ γραφὴ ὁποῦ λέγει· Κόκκαλον δὲν θέλει τζακισθῆ ἀπ' αὐτόν.

Digitized by Google

37 Καὶ πάλιν ἄλλη γραφὴ λέγει· Θέλουν εἰδῆ εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ ἐκέντησαν.

38 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τοῦτα ὁ Ἰωσὴφ ὁποῦ ἦτον ἀπὸ τὴν Ἀριμαθαίαν, (ὁ ὁποῖος ἦτον μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ, ἀμὴ ἦτον κρυμμένος διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων,) ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν Πιλάτον, νὰ σηκώσῃ τὸ κορμὶ τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ὁ Πιλάτος τοῦ ἔδωσεν ἄδειαν· ἐπῆγε λοιπὸν καὶ ἐσήκωσε τὸ κορμὶ τοῦ Ἰησοῦ.

39 Καὶ ἦλθε καὶ ὁ Νικόδημος, (ὁ ὁποῖος ἦλθε τὸ πρῶτον εἰς τὸν Ἰησοῦν νύκτα,) καὶ ἔφερεν ἕνα μίγμα, σμύρνα καὶ ἀλόην ἕως ἑκατὸν λίτραις.

40 Ἐπῆραν λοιπὸν τὸ κορμὶ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔδεσάν το μὲ σενδόνια μαζὺ μὲ τὰ μυριστικὰ, καθὼς εἶναι συνήθεια εἰς τοὺς Ἰουδαίους.

41 Καὶ ἐκεῖ εἰς τὸν τόπον ὁποῦ ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς ἦτον κῆπος, καὶ μέσα εἰς τὸν κῆπον ἦτον ἕνα μνῆμα καινούριον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀκόμι κανένας δὲν ἐβάλθη.

42 Ἐκεῖ λοιπὸν ἔβαλαν τὸν Ἰησοῦν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων, διατὶ ἦτον τὸ μνῆμα κοντά.

Κεφ. κ'. 20.

1 Καὶ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος, ἔρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ τὴν αὐγὴν, ὁποῦ ἦτον ἀκόμι σκοτάδι, εἰς τὸ μνῆμα, καὶ βλέπει τὴν πέτραν σηκωμένην ἀπὸ τὸ μνῆμα.

2 Τρέχει λοιπὸν καὶ ἔρχεται πρὸς τὸν Σίμωνα τὸν Πέτρον, καὶ τὸν ἄλλον μαθητὴν, ὁποῦ ἀγάπα ὁ Ἰησοῦς· καὶ λέγει τους· Ἐσήκωσαν τὸν Κύριον ἀπὸ τὸ μνῆμα, καὶ δὲν ἰξεύρομεν ποῦ τὸν ἔβαλαν.

3 Εὐγῆκε λοιπὸν ἔξω ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς, καὶ ἤρχουνταν εἰς τὸ μνῆμα.

Digitized by Google

4 Καὶ ἔτρεχαν καὶ οἱ δύο μαζὺ, ἀμὴ ὁ ἄλλος μαθητὴς ἐπρόδραμε γληγωρώτερα ἀπὸ τὸν Πέτρον, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον.

5 Καὶ σκύπτωντας βλέπει ὁποῦ ἐκείτουνταν τὰ σενδόνια· ὅμως δὲν ἐμβῆκε (μέσα.)

6 Ἔρχεται λοιπὸν ὁ Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶντάς τον, καὶ ἐμβῆκεν μέσα εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ βλέπει τὰ σενδόνια ὁποῦ ἐκείτουνταν,

7 Καὶ τὸ μανδύλι, τὸ ὁποῖον ἦτον ἀπάνω εἰς τὸ κεφάλι του, ὄχι μὲ τὰ σενδόνια κείμενον, ἀλλὰ χώρια τυλιγμένον εἰς ἕνα τόπον.

8 Τότε λοιπὸν ἐμβῆκε μέσα καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς, ὁποῦ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνῆμα, καὶ εἶδε, καὶ ἐπίστευσε.

9 Διατὶ ἀκόμι δὲν ἤξευραν τὴν γραφὴν, ὅτι κάμνει χρεία αὐτὸς νὰ ἀναστα θῇ ἐκ νεκρῶν.

10 Ἐγύρισαν πάλιν οἱ μαθητάδες εἰς τοὺς ἐδικούς τους.

11 Καὶ ἡ Μαρία ἐστέκουνταν ἔξω εἰς τὸ μνῆμα, καὶ ἔκλαιεν· ὡσὰν ἔκλαιε λοιπὸν, ἐπαράσκυψεν εἰς τὸ μνῆμα·

12 Καὶ βλέπει δύο ἀγγέλους ὁποῦ ἐκάθουνταν μὲ ἄσπρα φορέματα, ἕνα εἰς τὴν κεφαλὴν, καὶ ἕνα εἰς τὰ ποδάρια, ἐκεῖ ὁποῦ ἐκείτουνταν τὸ κορμὶ τοῦ Ἰησοῦ.

13 Καὶ λέγουν τῆς ἐκεῖνοι· Ὦ γυναῖκα, τί κλαίεις; Λέγει τους· Ὅτι ἐσήκωσαν τὸν Αὐθέντην μου, καὶ δὲν ἐξεύρω ποῦ τὸν ἔβαλαν.

14 Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτοῦτα, ἐγύρισεν ὀπίσω, καὶ βλέπει τὸν Ἰησοῦν ὁποῦ ἔστεκε· καὶ δὲν ἤξευρεν ὅτι εἶναι ὁ Ἰησοῦς.

15 Λέγει της ὁ Ἰησοῦς· Ὦ γυναῖκα, διατί κλαίεις;

Digitized by Google

τίνα ζητᾷς; Ἐκείνη, λογιάζωντας ὅτι εἶναι ὁ περιβολάρης, τοῦ λέγει· Αὐθέντη, ἐὰν ἐσὺ τὸν ἐπίασες, εἶπέ μου ποῦ τὸν ἔβαλλες· καὶ ἐγὼ θέλω τὸν σηκώσει.

16 Λέγει της ὁ Ἰησοῦς· Μαρία. Ἐκείνη ἐγύρισε, καὶ λέγει του· Ῥαββουνί· τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἴπῃ, διδάσκαλε.

17 Λέγει της ὁ Ἰησοῦς· Μή με πιάνεις· διατὶ ἀκόμι δὲν ἀνέβηκα εἰς τὸν πατέρα μου· ἀμὴ σύρε εἰς τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ εἰπέ τους. Ἀναβαίνω εἰς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα σας, καὶ Θεόν μου καὶ Θεόν σας.

18 Ἦλθεν ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ εἶπεν ἐτοῦτα εἰς τοὺς μαθητάδες, ὅτι εἶδε τὸν Κύριον, καὶ πῶς τῆς εἶπεν αὐτὰ τὰ λόγια.

19 Ὡσὰν ἐβραδίασε λοιπὸν τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν πρώτην τῆς ἑβδομάδος, ὄντες ἡ θύραις σφαλισμέναις, ἐκεῖ ὁποῦ ἦταν οἱ μαθητάδες μαζωμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐστάθη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει τους· Εἰρήνη εἰς ἐσᾶς.

20 Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτοῦτον τὸν λόγον, τοὺς ἔδειξε τὰ χέριά του καὶ τὴν πλευράν του. Καὶ οἱ μαθητάδες ἐχάρηκαν ὡσὰν εἶδαν τὸν Κύριον.

21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν τοὺς εἶπεν· Εἰρήνη εἰς ἐσᾶς· καθὼς μὲ ἔστειλεν ὁ πατὴρ, καὶ ἐγὼ πέμπω ἐσᾶς.

22 Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτοῦτο, ἐνεφύσησεν εἰς αὐτοὺς, καὶ εἶπε· Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον.

23 Καὶ ὁποιων ἁμαρτίαις συγχωρήσετε, εἶναι συγχωρημέναις· καὶ ὁποίων κρατῆτε, εἶναι κρατημέναις.

Digitized by Google

24 Καὶ ὁ Θωμᾶς, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, ἕνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα, δὲν ἦτον ἐκεῖ μετ' αὐτοὺς, ὅταν ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς.

25 Ἔλεγάν του λοιπὸν οἱ ἄλλοι μαθητάδες· Εἴδαμεν τὸν Κύριον. Καὶ ἐκεῖνος τοὺς εἶπεν· Ἂν δὲν εἰδῶ εἰς τὰ χέριά του τὰ σημάδια τῶν καρφίων, καὶ ἂν δὲν βάλλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὰ σημάδια τῶν καρφίων, καὶ ἂν δὲν βάλλω τὸ χέρι μου εἰς τὴν πλευράν του, δὲν θέλω πιστεύσει.

26 Καὶ ὕστερα ἀπὸ ὀχτὼ ἡμέραις, πάλιν ἦταν οἱ μαθητάδες μέσα, καὶ ὁ Θωμᾶς μετ' αὐτούς· καὶ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ὄντες ἡ θύραις σφαλισμέναις, καὶ ἐστάθη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν· Εἰρήνη εἰς ἐσᾶς.

27 Ἔπειτα λέγει εἰς τὸν Θωμᾶν· φέρε τὸν δάκτυλόν σου ἐδῶ, καὶ ἰδὲ τὰ χέριά μου· καὶ φέρε τὸ χέρι σου, καὶ βάλλε το εἰς τὴν πλευράν μου· καὶ μὴν γίνεσαι ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός.

28 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς, καὶ εἶπέν του· Ὁ Κύριός μου, καὶ ὁ Θεός μου.

29 Λέγει του ὁ Ἰησοῦς· Διατὶ μὲ εἶδες, Θωμᾶ; ἐπίστευσες· καλότυχοι εἶναι ἐκεῖνοι ὁποῦ δὲν εἶδαν, καὶ ἐπίστευσαν.

30 Καὶ ἄλλα πολλὰ σημεῖα λοιπὸν ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς ὀμπροστὰ εἰς τοὺς μαθητάδες του, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι γραμμένα εἰς τὸ βιβλίον ἐτοῦτο.

31 Καὶ ἐτοῦτα ἐγράφηκαν, διὰ νὰ πιστεύσετε, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ νὰ ἔχετε ζωὴν αἰώνιον πιστεύοντες εἰς τὸ ὄνομά του.

Digitized by Google

Κεφ. κά. 21.

1 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τοῦτα πάλιν ἐφανέρωσε τοῦ λόγου του ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς μαθητάδες του εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Τιβεριάδος· καὶ ἐφανέρωσε τέτοιας λογῆς.

2 Ἦσαν μαζὺ ὁ Σίμων Πέτρος καὶ Θωμᾶς ὁποῦ ἐλέγετον Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁποῦ ἦτον ἀπὸ τὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ δύο υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι δύο ἀπὸ τοὺς μαθητάδες του.

3 Λέγει τους ὁ Σίμων Πέτρος· Ἐγὼ πάγω νὰ ψαρεύω. Λέγουν του οἱ ἄλλοι· Ἐρχόμεσθεν καὶ ἐμεῖς μαζύ σου. Εὐγῆκαν ἔξω, καὶ ἐμβῆκαν εἰς τὸ μονόξυλον εὐθύς· καὶ ἐκείνην τὴν νύκτα δὲν ἐπίασαν τίποτες.

4 Καὶ ὅταν ἐφεγξεν, ἐστάθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ παραγιάλι· ὅμως οἱ μαθητάδες δὲν ἤξευραν ὅτι εἶναι ὁ Ἰησοῦς.

5 Λέγει τους ὁ Ἰησοῦς· Παιδία, μῆνα ἔχετε τίποτες προσφάγι; Ἀπεκρίθηκάν του· Ὄχι.

6 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· Ῥίξετε τὸ δίκτυον εἰς τὴν δεξιὰν μερίαν τοῦ μονοξύλου, καὶ θέλετε εὕρει. Ἔῤῥιξάν το λοιπὸν, καὶ πλέον δὲν ἠμποροῦσαν νὰ τὸ σύρουσιν ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν ψαρίων.

7 Ὁ μαθητὴς λοιπὸν ἐκεῖνος ὁποῦ ἀγάπα ὁ Ἰησοῦς, λέγει τοῦ Πέτρου· Ὁ Κύριος εἶναι. Καὶ ὁ Σίμων Πέτρος, ὡσὰν ἄκουσεν ὅτι ὁ Κύριος εἶναι, ἐζώσθη τὸ ὑποκάμισον, (διατὶ ἦτον γυμνὸς,) καὶ ἔῤῥιξε τοῦ λόγου του εἰς τὴν θάλασσαν.

8 Καὶ οἱ ἄλλοι μαθητάδες ἦλθαν μὲ τὸ μονόξυλον, (διατὶ δὲν ἦταν μακρὰ ἀπὸ τὴν γῆν, ἀλλὰ ἕως διακόσιαις πήχαις,) σύρνοντες τὸ δίκτυον τῶν ψαρίων.

Digitized by Google

9 Ὡσὰν εὐγῆκαν λοιπὸν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσι ἀνθρακοφωτιὰν ὁποῦ ἐκείτετον, καὶ ψάρι ὁποῦ ἐκείτετον ἀπάνω εἰς τὴν ἀνθρακοφωτιὰν, καὶ ψωμί.

10 Λέγει τους ὁ Ἰησοῦς· Φέρετε ἀπὸ τὰ ψάρια ὁποῦ ἐπιάσετε τῶρα.

11 Ἀνέβη ὁ Σίμων Πέτρος, καὶ ἔσυρε τὸ δίκτυον ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, γεμάτον ψάρια μεγάλα ἑκατὸν πενῆντα τρία· καὶ τόσα ὁποῦ ἦταν, δὲν ἐσχίσθη τὸ δίκτυον.

12 Λέγει τους ὁ Ἰησοῦς· Ἐλᾶτε, φᾶτε. Καὶ κανένας δὲν ἀποκόταν ἀπὸ τοὺς μαθητάδες νὰ τὸν ἐξετάξῃ, Ἐσὺ ποῖος εἶσαι; ἰξεύροντες ὅτι ἦτον ὁ Κύριος.

13 Ἦλθε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπῆρε τὸ ψωμὶ, καὶ τοὺς τὸ ἔδωσε, καὶ τὸ ψάρι ὁμοίως.

14 Ἐτούτη ἦτον τότε τρίτη φορὰ ὁποῦ ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς μαθητάδες του, ἀφότις ἀναστάθη ἐκ νεκρῶν.

15 Ἀφότις λοιπὸν ἔφαγαν, λέγει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν Σίμωνα Πέτρον· Ὦ Σίμων (υἱὲ τοῦ) Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με περισσότερον ἀπὸ τούτους; Λέγει του· Ναὶ Αὐθέντη· ἐσὺ ἰξεύρεις ὅτι ἀγαπῶ σε.. Λέγει του· Βόσκε τὰ ἀρνία μου.

16 Λέγει του πάλιν δεύτερον· Ὦ Σίμων (υἱὲ τοῦ) Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με; Λέγει του· Ναὶ Αὐθέντη· ἐσὺ ἰξεύρεις ὅτι ἀγαπῶ σε. Λέγει του· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου.

17 Λέγει του τὸ τρίτον· Ὦ Σίμων (υἱὲ τοῦ) Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι τοῦ εἶπεν τὸ τρίτον· Φιλεῖς με; καὶ λέγει του· Αὐθέντη, ἐσὺ ἰξεύρεις ὅλα· ἐσὺ γνωρίζεις ὅτι σὲ ἀγαπῶ. Λέγει του ὁ Ἰησοῦς· Βόσκε τὰ πρόβατά μου.

Digitized by Google

18 Βέβαια βέβαια σοῦ λέγω, ὅταν ἦσουν νεώτερος, ἐζώνουσουν, καὶ ἐπεριπάτεις ὁποῦ ἤθελες· ἀμὴ ὅταν γηράσῃς, θέλεις ἁπλώσει τὰ χέριά σου, καὶ ἄλλος θέλει σε ζώσει, καὶ θέλεις πάγει ἐκεῖ ὁποῦ δὲν θέλεις.

19 Καὶ τοῦτο τὸ εἶπε, σημαδεύωντας μὲ τί λογῆς θάνατον θέλει δοξάσει τὸν Θεόν· Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτοῦτο, λέγει του· Ἀκολούθα μου.

20 Καὶ γυρίζωντας ὁ Πέτρος βλέπει ὁποῦ ἀκολούθαν ὁ μαθητὴς ὁποῦ ἀγάπαν ὁ Ἰησοῦς, ὁ ὁποῖος ἔπεσεν εἰς τὸ στῆθός του εἰς τὸν δεῖπνον, καὶ εἶπεν· Αὐθέντη, ποῖος εἶναι ὁποῦ σὲ παραδίδει;

21 Ὡσὰν εἶδεν ὁ Πέτρος ἐτοῦτον, λέγει εἰς τὸν Ἰησοῦν· Αὐθέντη, ἀμὴ ἐτοῦτος τί (θέλει γένει);

22 Λέγει του ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν ἐγὼ θέλω νὰ στέκῃ αὐτὸς ἕως ὁποῦ νὰ ἔλθω, τί σε μέλει ἐσένα; ἐσὺ ἀκολούθα μου.

23 Εὐγῆκε λοιπὸν ἔξω ὁ λόγος ἐτοῦτος εἰς τοὺς ἀδελφούς, ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος δὲν ἀποθνήσκει· ἀμὴ δὲν τοῦ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι δὲν ἀποθαίνει· ἀλλά· Ἐὰν ἐγὼ θέλω νὰ εὑρίσκεται ἕως ὁποῦ νὰ ἔλθω, τί σε μέλει ἐσένα;

24 Ἐτοῦτος εἶναι ὁ μαθητὴς ὁποῦ μαρτυρᾷ διὰ ἐτοῦτα, καὶ ὁποῦ ἔγραψεν ἐτοῦτα· καὶ ἰξεύρομεν ὅτι ἀληθινὴ εἶναι ἡ μαρτυρία του.

25 Καὶ εἶναι καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς, τὰ ὁποῖα ἐὰν γράφουνται κάθ' ἕνα, λογιάζω οὐδὲ αὐτὸς ὁ κόσμος ἤθελε χωρέσῃ τὰ βιβλία ὁποῦ ἤθελαν γραφῆ. Ἀμήν.

Digitized by Google